

Nu dagen gryr

1

Med glæde ♩ = 88-100

1. Nu da - gen gryr, og mør - kets magt må vi - ge
 2. De mør - ke sky'r for - svin - de vil, og sand-heds
 3. Når Her - ren ta - ler, lyt, o Jord, og ik - ke -
 4. Pro - fe - ten fik fra Him - len bud: Fra jor - den
 5. Så lyt med glæ - de, tag i - mod det lys, som

fra den gan - ske jord. Nu strå - ler ly - set
 lys skal skin - ne ud. Når van - tro ej er
 jø - der om - vend jer. Hans stær - ke arm ud -
 brin - ge sand - hed frem, mens Zi - ons lys det
 er os ble - vet bragt. Vi hand - le - fri - hed

i sin pragt, nu strå - ler ly - set i sin
 me - re til, når van - tro ej er me - re
 rakt som før, hans stær - ke arm ud - rakt som
 strå - ler ud, mens Zi - ons lys det strå - ler
 fik af Gud, vi hand - le - fri - hed fik af

pragt med her - lig - hed fra Her - ren stor.
 til, skal he - le jor - den pri - se Gud.
 før, et ud - valgt folk nu ve - jen ser.
 ud, og Zi - ons børn vil dra - ge hjem.
 Gud, thi han ej frel - ser os med magt.

Jublande ♩ = 96-112

1. Guds Ånd som en ild nu be - gyn - der at lu - e,
 2. Vor Gud nu har ud - rakt sin hånd o - ver jor - den,
 3. Nu søn - ner og død - re i pag - ten sig fry - de;
 4. Med van - det vi tvæt - tes, og Ån - den Gud gi - ver

vi sid - ste-dags-vær - ket på jor - den nu se,
 at sam - le hver hel - lig trods mør - ke og magt,
 de rå - be, at ver - den fra synd bort skal gå
 de sjæ - le, som yd - mygt i pag - ten ind - gå;

ja, fæd - re - nes håb vi be - gyn - der at sku - e,
 og der - til gen - gi - vet sit præ - ste-doms or - den
 og mod - ta - ge frel - se og bud - ska - bet ly - de,
 de li - den - de sal - ves med o - lie og bli - ver

og det, som blev ta - let på jor - den skal ske.
 og la - det for - kyn - de sin e - vi - ge pagt.
 at gø - re sig re - de til Zi - on at gå.
 vel - sig - net af Her - ren og kar - ske op - stå.

Vi syn - ge og jub - le med him - me-lens hæ - re:

Ho - sian - na, ho - sian - na for Gud og hans Søn!

Thi dem i det hø - je til - kom - mer al æ - re

fra nu og for e - vig! A - men, ja, a - men!

Vi glædes og frydes

Med glæde ♩ = 100-120

1. Vi glæ - des og fry - des i sang med hver - an - dre, ej
 2. Vi el - ske hver - an - dre, og pag - ten vi æ - re, af -
 3. Ja, trygt vi til Lam - met, Guds Søn, os hen - gi - ve, han

mer' vi på jor - den som frem - me - de bo; Guds
 stå fra alt ondt og i e - nig - hed bo; og
 fø - rer os gen - nem al træng - sel og ve, vort

tjen' - re med bud - skab i ver - den om - van - dre, for -
 når vo - re fjen - der i ræd - sel må væ - re, vi
 navn han i livs - bo - gen snart vil op - skri - ve og

kyn - de os tu - sind års hvi - le og ro.
 jub - len - de sku - e et tu - sind års ro. Når
 rå - be det ud, når vi en gang ham se.

alt, som var lo - vet Guds børn, skal dem gi - ves, og

ond - skab og u - fred ej nær - me sig dem, da

jor - den som for - dum Guds e - den skal tri - ves, og

Je - sus vil si - ge til Is - rael: Kom hjem!

På bjergets høje top

Bestemt $\text{♩} = 56-72$

1. På bjer - gets hø - je top et ban - ner va - jer frit,
 2. Thi Her - ren kom i - hu sit ord fra for - dums tid,
 3. Der Her - rens hus skal stå med her - lig - hed og pragt,
 4. Thi nu vi læ - re skal Guds lov, der vil ud - gå

na - tio - ner, se nu op Guds folk har kæm - pet, stridt,
 fra hø - je him - mel nu et lys ud - strå - ler hid;
 na - tio - ner - ne skal gå, som Mi - ka klart har sagt.
 til folk i hyt - te, sal, og jor - dens en - de nå,

i Zi - on, det er, i fre - dens land,
 Guds sand - heds lys om - strå - ler jord,
 Det ly - de skal fra strand til strand:
 og van - drer vi på Her - rens sti,

på bjer - gets top vi se det kan.
 na - tio - ner hø - rer Her - rens ord.
 „Kom, lad os gå til Zi - ons land.“
 i Je - su navn vi sæt - tes fri.

Nu Israels Genløser

5

Friskt ♩ = 84-100

1. Nu Is - rael's Gen - lø - ser, vor e - ne - ste lyst til
 2. Vi ved, at han kom - mer at sam - le sit tal og
 3. I van - tro og mør - ke vi før måt - te gå, i
 4. For Zi - ons gen - lø - ste det bud - skab er godt, at

jør - den vil kom - me i - gen og væ - re vor styr - ke, vort
 le - de til Zi - on at bo; vi ej skul - le græ - de i
 jam - mer og tungt sla - ve - ri, og fjen - den var glad, når vor
 ti - der - nes tegn er be - gyndt; frygt ej, men gør ret, han er

lys og vor trøst, vor kon - ge, vor bro - der og ven.
 døds - mør - kets dal, men ind - gå til hvi - le og ro.
 kum - mer han så; men Is - rael vil snart væ - re fri.
 nær nu, vor drot, for - løs - nin - gens ti - me for - kyndt.

5. Min evige Frelser
 må du stå mig nær,
 så alle i mig kan få se
 den ømhed, du viser
 til mig og enhver
 så alle i mig det kan se.

6. Basunerne lyder,
 hør englernes røst:
 Bered jer, Guds ord er nu her.
 Se, brudgommen kommer,
 Han har os forløst,
 vi jubler, vor Frelser en nær.

Tekst: William W. Phelps, 1792-1872, bearb. af

Joseph Swain, 1761-1796. Inkluderet i den første SDH-salmebog 1835.

Musik: Freeman Lewis, 1780-1859

2 Mos 13:21-22

1 Nephi 22:12

Fra himlens høje hvælv

Roligt ♩ = 92-108

1. Fra him - lens hø - je hvælv en hel - lig en - gel fo'r
 2. Ned - lagt i jor - dens skød i gam - le He - den - old
 3. Med sand - heds he - le vægt de ta - ler klart og rent

med bud - skab fra Gud selv til fald - ne slægt på jord,
 Mo - ro - ni selv dem bød i - gen i Jo - sephs vold;
 om Jo - sephs gam - le slægt til tid dem var for - ment;

Livfuldt ♩ = 100-116

at i Cu-mo-rahs høj så prud op - teg - nel - ser var skjult i Gud,
 de vid - ner om Guds vi - se hu i for - dums tid så - vel som nu,
 de kend - te Gud, for - skød hans bud og ryd - de - des af ver - den ud,

at i Cu-mo-rahs høj så prud op - teg - nel - ser var skjult i Gud.
 de vid - ner om Guds vi - se hu i for - dums tid så - vel som nu.
 de kend - te Gud, for - skød hans bud og ryd - de - des af ver - den ud.

4. Den tid til sidst oprandt,
 da lys til os blev bragt,
 og dødens mørke svandt;
 o menneske, giv agt!
 Til jorden lovens fylde kom,
 tilbydes nu før verdens dom,
 Til jorden lovens fylde kom,
 tilbydes nu før verdens dom.

5. Se, Israel sig fryder
 de atter samles hjem,
 med kraft de bygge vil
 igen Jerusalem.
 Fra Zion det forkyndes klart,
 at sandheds ord opfyldes snart!
 Fra Zion det forkyndes klart,
 at sandheds ord opfyldes snart!

Vi vil prise Zion

7

Bestemt ♩ = 84-100

1. Vi vil pri - se Zi - on, ri - get fra vor Gud.
2. Gen-nem å - ben - ba - ring gi - vet os fra Gud,
3. Når Guds folk i Zi - on føl-ger Her - rens ord,

Det er dér, de re - ne bor, dem der på vor Frel - ser tror.
him - melsk sand - hed kom til jord, og for - kyndt blev Her - rens ord.
krig og splid bli'r vendt til fred, al - le vi - ser kær - lig - hed.

Snart vil Zi - on sig be - re - de på at mø - de Gud.
Skrif - ten læ - rer os: til Kri - sti kom - me høl - de ud.
Him - lens Zi - on kom i - gen, op - fyld den he - le jord.

8 Himmelske Fader, nådens Gud

Roligt ♩ = 104-120

1. Him - mel-ske Fa - der, nå - dens Gud brag - te til
 2. Nå - di - ge Frel - ser, du Guds Lam, du, som har
 3. Hel - li - ge eng - le blev sendt ud, gen - gav til

jor - den sand - heds bud; du har mig sendt til jor - den ned,
 so - net for min skam, le - vet på jor - den u - den synd,
 ver - den Her - rens bud, før - te mig ind på frel - sens sti,

gi - vet mig af din kær - lig - hed; du har mig lært at
 dø - den på kor - set var din løn. Der - ved du gav mig
 led - te mig frem og stod mig bi. Der - for hans pris frem -

sø - ge dig, og du vil al - drig svig - te mig.
 liv og fred, vi - ste mig vej til sa - lig - hed.
 bæ - res her: Tak til min Gud og Frel - ser kær.

Kor

Kæ - re Fa - der, Him - me - lens Her - re, E - vig - heds

Fyr - ste, pri - set væ - re Her - rens navn.

9 Israel, Israel, Gud nu kalder

Med liv ♩ = 72-84

1. Is - rael, Is - rael, Gud nu kal - der, kal - der dig fra jor - dens ve,
 2. Is - rael, Is - rael, Gud nu by - der, hø - rer din For - lø - sers røst.
 3. Is - rael, eng - le nu ned - sti - ger fra den hø - je him - mel - sal.
 4. Is - rael, Is - rael! Når du tø - ver her på syn - dens bre - de vej,

Ba - by - lon, den sto - re fal - der, Gud dens pragt vil styr - te ned.
 Se, en her - lig dag frem - bry - der for Guds folk, der er for - løst.
 Fuld - magt de til os nu gi - ver, så vi hjem - ad fly - ve skal.
 mærk når Gud sin dom ud - ø - ver, al din tø - ven nyt - ter ej.

Kom til Zi - on, kom til Zi - on, før hans vre - des flod vi se.
 Kom til Zi - on, kom til Zi - on, bag dens vol - de fin - de trøst.
 Kom til Zi - on, kom til Zi - on, Her - rens kom - me nær - mer sig.
 Kom til Zi - on, kom til Zi - on, Zi - ons pragt vil fry - de dig.

Kom til Zi - on, kom til Zi - on, før hans vre - des flod vi se.
 Kom til Zi - on, kom til Zi - on, bag dens vol - de fin - de trøst.
 Kom til Zi - on, kom til Zi - on, Her - rens kom - me nær - mer sig.
 Kom til Zi - on, kom til Zi - on, Zi - ons pragt vil fry - de dig.

Kom, lytter til profetens røst

10

Med glæde ♩ = 80-96

1. Kom, lyt - ter til pro - fe - tens - røst, hør or - det sendt fra Gud,
 2. Det dy - stre mør - ke, som vor jord blev hyl - det i, er spredt
 3. Vi sæt - ter ik - ke lid til leg og sto - ler ej på ord;
 4. Nu sand - heds ord og lys vi får, det kom - mer fra vor Gud

nyd af hans sand - hed, fred og trøst, syng - fry - de - san - gen ud.
 og band - lyst ved Guds san - de ord, thi Guds an - sigt er set.
 for - ban - det er jo den, som ej på Je - sus Kri - stus tror.
 og hold hans bud med al din kraft, ind - til du kal - des ud

Vi fin - der ve - jen, som var kendt af Guds pro - fet og folk.
 I for - dums tid fejl - greb blev gjort, og ver - den led der - ved,
 Vor Frel - ser til sit folk har sagt: "Ad - lyd mit mind - ste bud."
 og hø - rer Her - rens mil - de røst for - kyn - de e - vigt liv.

Os at - ter en pro - fet er sendt, en Her - rens sand - heds tolk.
 Guds folk nu fandt den ret - te port og ve - jen trang, ej bred.
 Når tegn skal føl - ge Her - rens magt, da sto - ler vi på Gud.
 Dit valg dig gi - ver glæ - den stor, al æ - re til ham giv.

Tekst: Joseph S. Murdock, 1822-1899.

Vers 4, Bruce R. McConkie, 1915-1985. © 1985 IRI

Musik: Joseph J. Daynes, 1851-1920

Joseph Smith-Historie 1:14-17

L & P 21:4-7

Vi be'r til Gud for dig

Inderligt ♩=72-88

1. Vi be'r til Gud for dig, du vor pro - fet, at han vil
 2. Vi be'r til Gud for dig af al vor magt, at han vil
 3. Vi be'r til Gud for dig med barn - ne - sind, og bar - nets

gø - re din byr - de så let, at ti - den ej skal dig
 gi - ve dig vis - dom og kraft til os at le - de frem
 bøn vil nå i Him - len ind. Han vil dig skæn - ke alt,

helt tyn - ge ned, men at du li - vet her kan glæ - des
 fra dag til dag, og fø - re os til kamp for sand - heds
 for vi har bedt. Her - ren vel - sig - ne dig, du vor pro -

ved, men at du li - vet her kan glæ - des ved.
 sag, og fø - re os til kamp for sand - heds sag.
 fet, Her - ren vel - sig - ne dig, du vor pro - fet.

Velsign du vor profet

12

Bønsomt ♩=76-96

1. Vel - sign du vor pro - fet han, som har him - len set,
2. Som vor pro - fet har sagt, spre - des dit ri - ges magt
3. Må vi som hel - li - ge, skønt dog for - skel - li - ge,

hørt di - ne bud. Han som ved ær - lig - hed, of - fer og
på den - ne jord. Li - ge - som so - lens skin vir - ker i
bli - ve som ét. Ja, må vi ved din ånd, ska - be et

kær - lig - hed vi - ser din her - lig - hed, styrk ham, o Gud.
sjæl og sind, bræn - der i hjer - tet ind, pro - fe - tens ord.
e - vigt bånd, me - dens vi hånd i hånd gør, hvad er ret.

Tekst: Bernard Snow 1822–1894, alt.

Musik: Harry A. Dean, 1892–1987. © 1985 IRI

L&P 107:22

3 Nephi 19:23

Hav tak for profeten, du sendte

Livfuldt ♩ = 76-92

1. Hav tak for pro-fe - ten, du send - te, o Her - re, på
 2. Når trængs - ler - nes u - vejr os tru - e med u - fred, for-
 3. Hans god - hed, som al - drig os svig - ter, vi pri - ser hver

den - ne vor dag, for sand - he - dens bav - ne, du tænd - te,
 føl - gel - se, død, et smi - len - de håb da vi sku - e,
 dag og hver stund, op - fyl - de vi vil vo - re plig - ter

der åb - ned vort blik for din sag; hav tak for hvert go - de, du
 du fri - er os snart af vor nød. Vi sto - ler på Gud og hans
 med glæ - de af hjer - ter - nes grund. Fuld - kom - men - heds e - vi - ge

y - der dit folk med så gav - mild en hånd, med ju - bel og
 nå - de. Vi prø - ved' så hyp - pigt hans ord; de on - de på
 kund - skab vi sø - ger med i - ver og flid, mens de, som for-

fryd vi dig ly - der, o fyld os med yd - myg - heds ånd!
 sør - ge - lig må - de, snart væl - den be - rø - ves på jord.
 ka - ster hans bud - skab, vil mø - de en kum - mer - fuld tid.

Almagts Gud

14

Majestætisk ♩ = 69-80

1. Al - magts Gud og ret - færds Gud, præ - ste - døm - mets magt stræk ud;
2. Vis - doms Gud og sand - heds Gud, tag os til dig som din brud.
3. Kær - lig - heds og hå - bets Gud, hjælp os hol - de di - ne bud,

rens os til vor sjæls be - hov, så din vil - je er vor lov.
Løft os til dig trin for trin, led os i dit ri - ge ind.
lær os yd - myg - hed og tro, og at vir - ke, glad og fro.

Tekst: Wallace F. Bennett, 1898–1993. © 1948 IRI

Musik: Tracy Y. Cannon, 1879–1961. © 1948 IRI

Alma 26:35

Mosiah 5:15

Roligt ♩ = 96-112

1. En stak - kels sorg - be - tyn - get mand jeg of - te
 2. En gang han træt og sul - ten kom, mens jeg mit
 3. Jeg næst ham ved en kil - de så, hvor da han

mød - te på min vej, og når han yd - mygt
 simp - le mål - tid nød, og skønt han tal - te
 træt og mø - dig lå; han var så tør - stig

bad om hjælp, jeg al - drig kun - ne sva - re nej;
 ej et ord, jeg så hans nød og gav ham brød.
 og så mat, at han ej kun - ne van - det nå;

hans navn jeg al - drig spurg - te om, ej hel - ler
 Han brød, og med et kær - ligt blik han gav, og
 jeg skynd - te mig og hjælp ham op og lod ham

fra hvad land han kom, men kær - lig - he - den
 eng - le - brød jeg fik; thi me - dens jeg med
 drik - ke af min kop; men der - på fyldt han

i hans blik mig fæng - sled' til ham, hvor han gik.
 grå - dig hu det spi - ste, var det man - na nu.
 gav mig den, og al - drig tør - sted' jeg i - gen.

4. En mørk og stormfuld vinternat
 hans råb om hjælp sig trængte frem;
 jeg skyndte mig og fik ham fat
 og glad ham førte til mit hjem.
 Jeg tog mig af min kære gæst og
 havde selv en glædesfest;
 thi medens på min seng han lå,
 jeg selv i drømme Himlen så.

5. Elendig, plaget og forhadet
 på vejen jeg ham nøgen fandt;
 han henlå såret og forladt,
 og derfor jeg hans sår forbandt;
 jeg eller i hans vunder gød,
 og glæde i mit hjerte flød,
 thi ved hans ord min sorg forsvandt,
 og for min sjæl nyt liv oprandt.

6. I fængsel og til døden dømt
 med sorg jeg dernæst fandt min ven;
 med frygt hans hånd jeg trykket' ømt,
 og ånden styrke fik igen.
 Men for endnu at prøve mig
 han bad mig om at dø for sig;
 da, skønt mit kød var svagt som før,
 min ånd ham svared': Ja, jeg dør.

7. Derpå den kære gæst forsvandt, og
 Jesus venlig for mig stod.
 Jeg tegnet i hans hænder fandt,
 og ydmygt sank jeg for hans fod.
 Hans blide stemme til mig lød:
 Du var mig tro i liv og død;
 hvad du har gjort, er gjort mod mig,
 og derfor jeg velsigner dig.

Den 27. juni 1844 sang ældste John Taylor denne salme for profeten Joseph Smith i fængslet i Carthage, Illinois. Profeten syntes så godt om den, at han bad John Taylor syngte den endnu en gang. Nogle få timer senere blev profeten og hans broder Hyrum myrdet af en pøbelhob.

Med overbevisning ♩ = 66-84

1. Kom, kom, Guds folk, frem - ad og fryg - ter ej,
 2. Mon vi skal græ - de, om vor lod er hård?
 3. Vi fin - de ste - det for Guds stil - le fred
 4. Om hyt - ten på vor rej - se bry - des ned

kun med mod frem - ad drag! Skønt tor - ne strøet kan
 Nej, o nej alt er vel! Hvem kan for - ven - te
 hist i vest, Zi - ons land, for Her - rens folk et
 sa - lig dag, alt er vel! Endt er da al vor

sy - nes den - ne vej, Gud er med dig hver dag.
 han be - løn - ning får, som i kamp ej tog del?
 ud - søgt hel - ligt sted, Gud os der sig - ne kan.
 træng - sel og u - fred, og hos Gud bor vor sjæl.

Os bed - re er at ja - ge væk u -
 Om - gjord din lænd og tab ej mod, Gud
 Vor lov - sang der nu hø - res skal gen
 Men om vort liv det bli - ver spar't og

nyt - tig kum - mer, kval og skræk; og fryd bor da
 fø - rer os på sik - ker fod, og vi skal fø -
 ly - de højt i bjerg og dal, for Is - ræls kon -
 vi med Is - ra - el få part, vi Je - sus da

i hver en sjæl, alt er vel, alt er vel!
 le i vor sjæl, alt er vel, alt er vel!
 ge, glæd din sjæl, alt er vel, alt er vel!
 vil mø - de snart, alt er vel, alt er vel!

Energisk ♩ = 76-96

1. Pri - ser pro - fe - ten, som sku - ed' Je - ho - va, Je - sus har
 2. Sig - ner hans min - de! Han faldt som en mar - tyr, vandt sig en
 3. Stor er hans væl - de, hans præ - ste - dom va - rigt, e - vigt og
 4. Of - fer og ly - dig - hed pal - men ham brin - ger, blod - stænk - te

sal - vet den her - li - ge seer. Åb - net blev ti - der - nes
 plads i For - lø - se - rens favn; læn - ge hans blod Il - li -
 al - tid han nøg - ler - ne har; æ - del og tro han sit
 ver - den, i hast dig om - vend! Vågn af din dva - le, din

fyl - des ud - de - ling, det, som var ta - let, på jor - den nu sker.
 nois skal be - sud - le, hæ - der og æ - re om - strå - le hans navn.
 ri - ge vil ar - ve, hyl - det af hel - li - ge kro - nen han ta'r.
 brø - de må so - nes, al - le skal se bro - der Jo - seph i - gen!

Hil dig, du seer, thi din Gud dig hjem - kald - te bød - ler og

rans - mænd ej hå - ne dig mer; — end - nu du vir - ker for

li - den - de brød - re, dø - den ej bin - der dig, el - ske - de seer.

Joseph Smiths første bøn

Værdigt ♩ = 84-92

1. Hvil-ken smuk og yn-dig mor-gen, so - len far - ver smukt vor jord,
2. Ned han knæ - ler, sag - te be - der, det er dren-gens før - ste bøn,
3. Mør-ket vi - ger, lys ned - da - ler, so - lens lys det o - ver - går;
4. „Jo - seph, den - ne er min Elsk - te, hør ham!“ lød vor Fa - ders bud.

bi - er sum-me fug - le syn - ge som et lif - ligt eng - le - kor;
 mør-kets mag - ter ned i stø - vet knu - ger den - ne jor - dens søn;
 glo - rie - glan - sen på ham fal - der, sko - vens træ'r ild - støt - ten når.
 Jo - sephs sim - ple ord bøn - hør - tes, hen - rykt hø - rer han sin Gud;

og i lun - dens sva - le skyg - ge Jo - seph sø - ger Her - ren stor.
 u - for - sagt han dog ved - bli - ver at an - rå - be Gud i løn.
 Jo - seph sku - er Gud vor Fa - der, som med Søn - nen for ham står.
 fryd og glæ - de hjer - tet fyl - der, thi som Seer han kå - res ud.

Og i lun - dens sva - le skyg - ge Jo - seph sø - ger Her - ren stor.
 U - for - sagt han dog ved - bli - ver at an - rå - be Gud i løn.
 Jo - seph sku - er Gud vor Fa - der, som med Søn - nen for ham står.
 Fryd og glæ - de hjer - tet fyl - der, thi som Seer han kå - res ud.

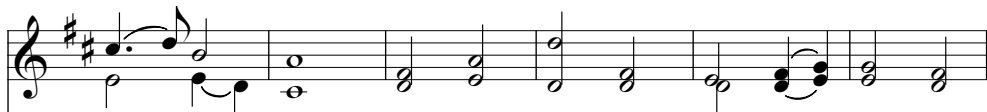
Kom nu snart, du løftets time

19

Fast $\text{♩} = 63-72$

1. Kom nu snart, du løf - tets ti - me, Gud, lad ly - sets
 2. Va - rer Gud, din vre - de e - vigt? Frygt-somt li - vet
 3. O, om du til Ja - kobs stam - me sen - de vil din

sol op - stå; Is - rael's får, som før var di - ne,
 le - ve vi! Lad os en - gang sam - les e - nigt,
 Hel - lig - ånd; til - giv van - tro, op - rejs lam - me,

vil nu at - ter hjem - ad gå. Ho - si - an - na,
 al - le syn - der os til - gi! Is - rael's Kon - ge,
 før os ud af træl - doms - bånd. Krist, Mes - si - as,

ho - si - an - na råb nu sto - re, råb nu små.
 Is - rael's Kon - ge kom og gør os al - le fri.
 Krist, Mes - si - as, fre - dens Prins, tag os i hånd.

Jublande ♩ = 96-112

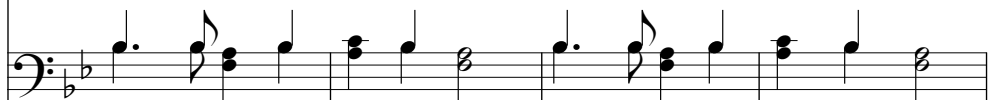
1. Kom - mer, I Guds børn, som tror, lad os syn - ge højt i kor
 2. O hvor her - ligt, når det sker, at vor Frel - ser her vi ser,
 3. I - ført hvi - de klæ - der skal vi fra syn - dens læn - ker fri

pris til ver - dens Frel - ser stor, som vil kom - me her til jord.
 når i glans og her - lig - hed han til jor - den kom - mer ned,
 syn - ge højt på eng - le - vis til vor Frel - sers lov og pris.

Denskal ren - ses, som vi ved, fra al u - ret - fær - dig - hed,
 når ved tro - en ren og stærk, vi vort he - le sam - funds - værk
 Jor - den da fra synd er ren, gi - vet er det hver og en

så vi her kan sam - men bo i en him - melsk fred og ro.
 har på kær - lig - he - den bygt, endt er al vor tvivl og frygt.
 da at le - ve helt i fred al - tid og i e - vig - hed.

O, kom, du Konge, kom

21

Jublande ♩ = 84-100

1. O, kom, du Kon - ge, kom, vi læn - ge ven - tet
 2. Kom, ud - ryd du al synd og rens vor jord med
 3. Ho - sian - na ly - de skal fra hver for - lø - ste

har, o, kom med læ - ge - dom og fri - hed for en -
 ild, ret - fær - dig - hed for - kynd til ly - rens skøn - ne
 sjæl. I her - lig - he - dens hal en sang nu hø - res

hver. O, kom al jor - dens øn - ske,
 spil. Med san - gens fryd til har - pens
 skal. Og he - le him - len fyl - des

O, kom al jor - dens øn - ske, jor - dens øn - ske
 Med san - gens fryd til har - pens, fryd til har - pens
 Og he - le him - len fyl - des, him - len fyl - des

kom, dit Is - rael sam - les før din dom.
 lyd vel - kom - men tu - sind - å - rets gry.
 af lov - san - ge fra Guds Zi - ons stad.

Alting som Gud har skabt

Jublende ♩ = 66-76

1. Al - ting som Gud har skabt på jord, op - løft din røst
 2. Du stær-ke vind så hvas og hård, du sky som o -
 3. Du mo-der jord hos dig be - rer vel - sig - nel - ser
 4. Hver sjæl som har vor Fa - der kær lov - pris vor Gud

i ju - bel - kor. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!
 ver him - len går. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!
 af det som gror. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!
 vel - sign en - hver. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

Du sol dit gyld - ne lys frem - bær, du må - ne, strål
 Du mor - gen som står op i øst, du af - ten - stjer -
 Alt det som du gav vok - se - sted, skal til Guds æ -
 Og I som fø - ler sorg og savn, følg kun hans bud,

med søl - ver - skær. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,
 ne hæv din røst. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,
 re syn - ge med. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,
 ja, ær hans navn. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,

til Guds æ - re, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

Den store mester kommer

23

Udtryksfuldt ♩ = 65-72

1. Den sto - re me - ster kom - mer, fuld
 2. Det ø - je - blik Han ven - ter og
 3. Den sto - re me - ster kom - mer, som
 4. Og har i hjer - te - dy - bet sit

kær - lig er hans id, han sid - der ved smel - te -
 ag - ter kær - ligt på, når klar - lig hans e - get
 smel - ter sjæl og sind, Han sid - der ved hjer - te -
 bil - led' klart han set, så glæ - des den hø - je

dig - len og lu - trer søl - vet med flid.
 bil - led, vil dybt i sølv - spej - let stå.
 gru - ben, Han ser i sjæ - le - ne ind.
 Mes - ter, så er hans ger - ning alt sket.

Tekst: B. S. Ingemann, 1789-1862
 Musik: I. P. E. Hartmann, 1805-1900

Mal 3:3

Herre, vi dit navn vil prise

Med glæde ♩. = 46-56

1. Her - re, vi dit navn vil pri - se højt på den - ne
 2. O, luk op for Zi - ons por - te, ja, vel - sign nu
 3. Må vi vir - ke i dit ri - ge, som pro - fe - ter

glæ - dens dag, I dit tem - pel du os vi - se:
 ved dit ord al - le hel - li - ge, som tje - ner
 for - ud - så, så du pag - tens børn kan sam - le,

Her - lig er din sto - re sag.
 dig i ri - get her på jord. Hal - le - lu - ja,
 og vi sam - men til dig nå

Hal - le - lu - ja, klart vort hjer - te syn - ger ud. Sang om

e - vigt liv nu ly - der for vor Ska - ber og vor Gud.

O, Himlens konge stor og vis

25

Majestætisk ♩ = 80-96

1. O, Him - lens kon - ge stor og vis, vi syn - ger
2. O, Is - ræls Gud, din arm er stærk og her - ligt

til din lov og pris, vi tak - ker dig i ju - bel -
er dit ska - ber - værk. Dig helt til æ - re, os til

kor for den - ne un - der - skøn - ne jord.
gavn, vi pri - ser højt dit sto - re navn.

Vor Gud han er så fast en borg

Værdigt ♩ = 60-80

1. Vor Gud han er så fast en borg, han kan os vel be -
 2. Vor e - gen magt, den er kun svag, let kan os fjen - den
 3. Og myl - dred' djæv - le frem på jord og os op - slu - ge
 4. Det ord, de vel skal la - de stå, og der - til u - tak

va - re, han var vor hjælp i al vor sorg, vort
 fæl - de, men en an - ta - ger sig vor sag, om -
 vil - le, vi fryg - te dog ej fa - re stor, de
 ha - ve, thi Her - ren selv vil med os gå alt

værn i al vor fa - re; den gam - le fjen - de
 gjor - det med Guds væl - de; det er den Her - re
 de - res trus - ler spil - de; lad ra - se mør - kets
 med sin ånd og ga - ve; og ta - ge de vort

led er nu for al - vor vred, stor magt og ar - ge - list, han sam - ler
 Krist, og sej - er får han vist, der er ej an - den Gud, han dra - ger
 drot med løgn og mord og spot, han har dog få't sin dom, da Krist til
 liv, gods, æ - re, barn og viv, lad fa - re i Guds navn, dem brin - ger

mod os vist, ej jor - den har hans li - ge.
 med os ud, han mar - ken skal be - hol - de.
 jor - den kom, et ord ham nu kan fæl - de.
 det ej gavn, Guds ri - ge vi be - hol - de.

Lovpris vor store Gud

27

Med glæde ♩ = 88-104

1. Lov-pris vor sto - re Gud, syng jord og him - mel ud,
2. Je - sus, vor Her - re, Gud, bar syn-dens sto - re gru,
3. Al him-lens eng - le - tal! Syng om hans him - mel - hal,

pris højt hans navn. Han i sin kær - lig - hed for al - les
pris højt hans navn. Se, hvad hans arm har gjort, tog os fra
pris højt hans navn. Vi æ - re brin - ger ham, lov - pri - ser

syn - der led; mod - tag os i din favn, o pris Guds Lam.
dø - den bort, mod - tag os i din favn, o pris Guds Lam.
det Guds Lam, mod - tag os i din favn, o pris Guds Lam.

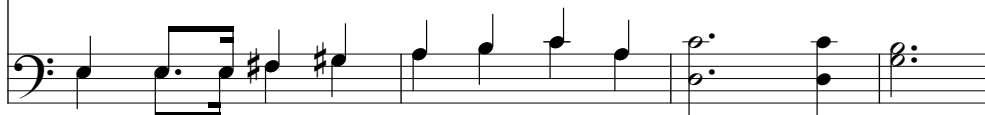
O, glæd dig nu vor jord!

Energisk ♩ = 92-108

1. O, glæd dig nu vor jord, vor Her - re kon - ge er!
 2. Vor Frel - ser god, han er, blandt men - ne - sker kom han ned,
 3. Hans ri - ge e - vigt er, ja, him - mel og jord er hans.

Bryd ud i ju - bel - sang han sej - rens kro - ne bæ'r.
 for os han led og kro - nen vandt i kær - lig - hed.
 Pris ham, han vun - det har os li - vets sej - ers - krans.

Så løft med tak din gla - de røst, lad glæ - den fyl - de hvert et bryst,

stig ju - bel - sang mod him - len op, syng højt Guds bør - ne - flok, syng højt!

O, lyt nu til min stemme

29

Inderligt ♩ = 96-112

1. O, lyt nu til min stem - me, bøj ø - ret til min mund.
 2. Guds ord jeg op - ret - hol - der, for sand - hed er hans bud.
 3. Gud me - strer alt på jor - den, hver ting det er hans værk.

Jeg vil Guds lov frem - bæ - re og vil fra den - ne stund
 Hans kær - lig - hed er e - vig, han ræk - ker hån - den ud.
 Han skab - te syd og nor - den, hans ånd kan gø - re stærk;

min Gud og Kri - stus føl - ge, de vog - ter på min færd,
 Og ham jeg føl - ger ger - ne, det er mit e - get valg;
 og ret - ten er hans kro - ne, al sand - hed i hans hånd.

for dem jeg in - tet skju - ler, de er mig al - tid nær.
 min Gud og ska - ber ven - ter, jeg føl - ge vil hans kald.
 Vor sang vil nå hans tro - ne og styr - ke sjæl og ånd.

Lover den Herre

Med glæde ♩ = 92-112

1. Lo - ver den Her - re, den mæg - ti - ge Kon - ge med æ -
 2. Lov dog den Her - re, som al - ting så her - lig re - ge -
 3. Lov dog den Her - re, som dig i din stand gi - ver lyk -
 4. Lov da den Her - re, min sjæl, og hvad i mig mon væ -

re, lov ham min sjæl, og lad det din for - ly - stel - se
 rer, ham, der som ør - nen på vin - ger dig løf - ter og
 ke, ham, som med tu - sind vel - sig - nel - ser ved dig at
 re, hvad som har ån - de, op - hø - je hans navn og hans

væ - re, mød ham med sang, psal - ter og
 bæ - rer, la - der dig få mer, end du
 smyk - ke. Tænk dog der - på, at han sin
 æ - re! Han er dig god, ak, gør ham

har - pe, giv klang, ån - de - lig leg vil jeg læ - re!
 selv kan for - stå, bed - re end hjer - tet be - gæ - rer.
 æ - re kan få! Ak, i din sjæl det ind - tryk - ke!
 al - drig i - mod, A - men, han selv dig det læ - re.

Syng Guds pris hver sjæl

31

Med glæde ♩ = 88-104

1. Syng Guds pris hver sjæl på jord, pris ham for hans nå - de stor,
2. Pris hans navn med fry - de - råb, syng om ham, som gi - ver håb.
3. Fa - der, Gud, din kær - lig - hed va - rer gen - nem e - vig - hed.

pris til ham for li - vets dag, sand - heds lys og tro - ens sag.
Syng med fryd. Hans nå - de stor frel - ser hver en sjæl, som tror.
O - ver - alt, hvor end vi ser, er din magt, thi stor du er.

Syng Guds pris hver sjæl på jord, pris ham for hans nå - de stor.
Pris hans navn med fry - de - råb, syng om ham, som gi - ver håb.
Fa - der, Gud, din kær - lig - hed va - rer gen - nem e - vig - hed.

Bestemt ♩ = 88-108

1. For dig vi kom - me, du fæd - re - nes Gud, bør - ne - ne
 2. Tak - ken - de yd - mygt for alt her på jord løf - ter vi
 3. Gav du os ej e - van - ge - li - ets fred, bo - lig i
 4. Styr - ket af dig til at kæm - pe mod ondt, sty - rer vi

di - ne, du fri - e - de ud, giv os at mær - ke din
 højt vo - re stem - mer i kor. Op - hav til li - vet, bliv
 Zi - on, de hel - li - ges sted? Ført af pro - fe - ter - nes
 frem - ad, for må - let er sundt; da skal vi sku - e din

nær - hed i dag, al - drig fra os den bort - tag!
 hos os i dag, al - drig dit lys fra os tag!
 stem - mer hver dag, al - drig dem bort fra os tag!
 her - lig - heds dag, al - drig din nå - de bort - tag!

Al - drig! Al - drig! Al - drig fra dig lad os gå!

Sted - se! Sted - se! Sted - se vi be - de dig så.

Kom, lad os prise Gud

33

Med glæde ♩ = 80-96

1. Kom, lad os pri - se Gud, lad vor glæ - de bli - ve kendt,
2. Vor Fa - der, mæg - tig, god, sen - der kraft og kær - lig - hed,
3. Vi el - sker dig, o Gud, for dit ord, der gør os fri,

syng ud med fryd om Her - rens bud, som er til jor - den sendt.
vel - sig - ner os med o - ver - flod, har stor barm - hjer - tig - hed.
hjælp os at brin - ge or - det ud, før da - gen er for - bi.

Tekst: Isaac Watts, 1674–1748
Musik: Aaron Williams, 1731–1776

Es 12:5
Rom 8:28

Jeg priser Gud

Bestemt ♩ = 84-104

1. Jeg pri - ser Gud. Mit hjer - te vil i Him - lens
 2. I nå - de ser du til os ned og lo - ver
 3. Min til - lid ej de men - ne - sker får, som in - tet
 4. Lyk - ke - lig den, som har sat lid til Is - rael's

sto - re værk ta' del, nu mens jeg van - drer
 os din e - vig - hed! Jeg tak - ker Gud med
 godt i - blandt os sår. Hver fyr - ste dør, og
 Gud til e - vig tid. Han skab - te luft og

her på jord, og til min sjæl i Him - len bor.
 lov og pris på him - melsk og på jor - disk vis.
 de - res magt i hast er væk med de - res pragt.
 hav og jord, alt skal op - fyl - des ved hans ord.

5. Hans sandhed evigt skal bestå,
 den trængte sjæl han ej forsmå.
 Han sender fred til oprørt sind,
 de trængte går til glæden ind!

6. Den blinde får sit syn igen.
 Han er den svages stærke ven.
 Han hjælper fremmede i nød,
 gi'r enker, faderløse brød.

7. De hellige han elsker vel,
 urenhed, ondskab skyr hans sjæl.
 Din Gud, O Zion, styrer alt.
 Pris ham for evigt, jordens salt.

O Gud, din hånd

35

Energisk ♩ = 92-112

Fanfare spilles før hvert vers

1. O, Gud din hånd, som mæg - tig er og
2. Din kær - lig - hed os al - tid le - der
3. I da - gens strid med dø - de - li - ge

stor, le - der os på vor van - dring her på jord.
 her, og vo - res frem - tid i dit ri - ge er.
 sår, din stær - ke arm os al - tid sik - kert når.

Vi vil med skøn - ne to - ner tak - ke dig,
 Du er vor Her - re, og vi tak - ker dig,
 I vo - re hjer - ter er din kær - lig - hed,

vor sang skal til din tro - ne hæ - ve sig.
 dit ord vor lov, vi føl - ge vil din vej.
 din sto - re god - hed le - der os til fred.

Led os, o du vor Jehova

Majestætisk ♩ = 76-96

1. Led os, o du vor Je - ho - va, led os til det land af vort.
 2. Je - sus, vil du la - de Zi - on blom - stre som en ro - sen - gård.
 3. Når så jor - den ry - ster, skæl - ver, byd vor frygt at vor - de djærv.

Sva - ge er vi, du er mæg - tig. Hold os, du kan gri - be hårdt.
 Lad en lys og her - lig støt - te vi - se vej, hvor ri - get står.
 Og når dom til - in - tet - gø - rer, hold os fri på Zi - ons bjerg.

Hel - lig - ån - den, Hel - lig - ån - den, led os til vor Frel - sers
 Vor For - lø - ser, vor For - lø - ser, bring os en vel - sig - net
 Syn - ge lov - sang, syn - ge lov - sang, hyl - dest - san - ge til din

sejr. Led os til vor Frel - sers sejr.
 dag. Bring os en vel - sig - net dag.
 pris. Hyl - dest - san - ge til din pris.

Fædrenes tro

37

Inderligt ♩ = 88-108

1. Fæd-re - nes tro vi stræ - be vil til hvert et land at
 2. Fæd-re - nes tro vi gi - ve vil til hver en ven, hver
 3. Fæd-re - nes tro vi byg - ge på, ej de - res vid - nes -

brin - ge ud. Hver en ret - fær - dig skal bli' fri
 sjæl på jord. Vi den for - kyn - de, hvor vi går,
 byrd mod - stå. Vi den som sand - hed fik fra Gud,

gen-nem alt sandt, der er fra Gud.
 bå - de i hand - ling og i ord. Fæd - re - nes re - ne,
 bring den til ver - dens ri - ger ud.

stær - ke tro al - tid i vo - re hjer - ter bo.

Værdigt ♩ = 100-112

1. Så sik - ker en grund - vold for al - le, som tror,
 2. I al - le slags kår, en - ten syg el - ler karsk,
 3. Frygt ej, jeg er med dig, vær kun ved godt mod!

er lagt ved pro - fe - ter i Guds e - get ord;
 i fat - tig - doms dal el - ler rig - dom - mens marsk,
 Thi jeg er din Gud og vil væ - re dig god;

hvad mer' kan han si - ge, end det han har sagt
 i hjem el - ler u - de, på land el - ler sø,
 ja, styr - ke dig, hjæl - pe dig, gi - ve dig ånd,

til dem, som med Je - sus, til dem, som med Je - sus
 dig til - hø - rer li - vet, dig til - hø - rer li - vet,
 op - hol - de dig ved min, op - hol - de dig ved min,

til dem, som med Je - sus i då - ben gør pagt?
 dig til - hø - rer li - vet, og du skal al - drig dø.
 op - hol - de dig ved min al - mæg - ti - ge hånd.

4. Selv om jeg i dybet dig beder gå ned,
 i strømme af sorger og fyldt med ensomhed,
 vil jeg være hos dig i trængselens stund,
 og løfte dig op fra, og løfte dig op fra,
 og løfte dig op fra den dybeste grund.

5. Om end gennem prøven jeg lader dig gå,
 min nåde tilstrækkelig skal du vist få;
 du skal ikke skades af prøvelsens ild,
 at lutre dit hjerte, at lutre dig hjerte,
 at lutre dit hjerte er alt, hvad jeg vil.

6. Og må du selv gammel dog altid forstå,
 min evige kærlighed aldrig forsmå;
 når bøjet af år og du priser mit navn,
 går jeg dig i møde, går jeg dig i møde,
 går jeg dig i møde og tager dig i favn.

7. Den sjæl, som til Jesus sin lid kun har sat,
 jeg vil ej forlade i mørkeste nat.
 Den sjæl, om al helved imod den mon stå
 skal gennem min nåde, skal gennem min nåde,
 skal gennem min nåde sin salighed få.

Kirken kan på grund af licensbegrænsninger ikke udgive denne musik i dette format.

Tekst: Carl Boberg, 1859–1940

Musik: Svensk melodi, ca. 1889; arr. Stuart K. Hine, 1899–1989

© 1953 Stuart K. Hine international ophavsret. Alle rettigheder forbeholdt. Brugt med tilladelse. Det er forbudt at fremstille kopier uden skriftlig tilladelse fra indehaveren af ophavsretten.

Sl 8:39; 9:1–2
Mosiah 4:5–13

Jorden med sit blomsterflor

Blidt ♩ = 84-104

1. Jor - den med sit blom - ster - flor, skab - nin - gen, som
 2. Bjer - gets ek - ko, da - lens lyd, bæk - kens ris - len,
 3. Hvert et håb, som har sin grund dybt i hjer - tets

den be - bor, stjer - ne - him - lens dy - be hvælv,
 sko - vens pryd, vin - dens su - sen, fug - lens flugt,
 stil - le bund, ly - sets kil - de, Her - rens ord,

ha - vets bru - sen, flod og elv, alt vi se, og
 mark og eng med blom - ster - duft, hel - ligt yt - rer
 eng - le - bud og eng - le - kor, alt, hvad hjer - tet

alt, vi ved, vid - ner om Guds kær - lig - hed.
 sig hvert sted, vid - ner om Guds kær - lig - hed.
 glæ - des ved, vid - ner om Guds kær - lig - hed.

O Gud, lyt nu, mens Zion dig priser

41

Højtideligt ♩ = 69-80

1. O Gud, lyt nu mens Zi - on dig pri - ser;
2. Lad mig blot få den mind - ste bo - lig
3. Gud er vor sol, han på os ly - ser,

din god - hed brin - ger glæ - den ud.
i dit Fa - der - hus. O nå - dens Gud,
Gud er vort skjold, han skær - mer mod

En dag med dig, O Fa - der, er
ej kan det stør - ste slot på jord
alt ondt og synd, som fjer - ne vil

som tu - sind år fyldt med kær - lig - hed.
mig fri - ste bort fra din kær - lig - hed.
os al - le fra hans kær - lig - hed.

4. Al nåde han dig gerne skænker,
og intet nu for dig er skjult.
Han kroner dig med herlighed,
for du forthener hans kærlighed.

5. Og Gud, vor drot, du ene hersker,
og vi i alt adlyder dig.
Velsignet den, der følger dig,
for de vil kende din kærlighed.

Min Gud er mit lys

Bestemt ♩ = 72-92

1. Min Gud er mit lys, jeg fryg-ter ej mer ved dag og ved nat han
 2. Min Gud er mit lys, i mør-ke og strid, min tro sku-er op til
 3. Min Gud er mit lys, min styr-ke for vist, af ham får jeg vis-dom,
 4. Min Gud er mit lys, til ham vil jeg ty, al mør-ke og tvivl for

er mig jo nær, han er min For-so-ner, han frel-ser fra synd. Hans
 Je-sus så blid, med Fad'-ren han tro-ner i him-me-lens stad, med
 sej-er til sidst. Min svag-hed han styr-ker med Gud-dom-mens magt, jeg
 Her-ren må fly; han er min For-so-ner, min Frel-ser og Gud. Hans

Ånd mig så mildt det-te håb brin-ger ind.
 ham gen-nem mør-ke-t jeg van-drer så glad. Min Gud er mit
 van-drer så trygt i hans sam-fund og pagt. Min Gud er mit lys, min
 pris vil jeg syn-ge og ly-de hans bud.

lys, han er min glæ-de og sang; ved
 Gud er mit lys, han er min glæ-de og sang; ved

dag og ved nat han le-der, han le-der min gang.
 dag og ved nat, ved dag og ved nat, han le-der, le-der min gang.

For det skønne her på jord

43

Glad ♩ = 88-116

1. For det skøn-ne her på jord, og for him-lens dy - be blå,
2. For hver ti - me nat og dag, og for dem som vi har kær,
3. For den ri - ge kær - lig - hed, hvor-med du har knyt - tet bånd,

for den kær - lig - hed, som du lo - ver al - drig skal for - gå,
for na - tur og dy - re - liv, sol og må - ne, stjer - ne - hær,
for det slægt-skab som på jord, os for - e - ner ved din ånd,

bry - der vi med glæ - de ud i en lov - sang til vor Gud.

Tekst: Folllott S. Pierpoint 1835–1917

Musik: Conrad Kocher 1786–1872

SI 95:1–6

SI 33:1–6

Kære barn, din Gud er nær dig

Mildt ♩ = 92-112

1. Kæ - re barn, din Gud er nær dig, hvor du van - drer
 2. Kæ - re barn, Guds eng - le sku - er al - les van - del
 3. Kæ - re barn, lad Gud dig læ - re ved sin go - de
 4. Kæ - re barn, elsk Gud din Fa - der! Al - le børn han

dag og nat, og med vel - be - hag han ser dig,
 hver en stund, hø - rer, un - der him - lens - bu - er
 Hel - lig - ånd! Lad dens hvi - sken ag - tet væ - re!
 har jo kær, ej én lil - le sjæl for - la - der,

om du ø - ver dyd og ret. Stol på Her - ren,
 hvert et ord fra hver en mund. Her - ren ken - der,
 Hold dig fri af syn - dens bånd! Tro mod Her - ren,
 men så ger - ne gi - ver hver, som ham be - der,

stol på Her - ren, da er hjer - tet al - tid let.
 Her - ren ken - der tan - ken dybt i hjer - tets grund.
 tro mod Her - ren, ræk hans værk en hjælp - som hånd!
 som ham be - der og til ham sig dra - ger nær.

Løft taknemmelig din røst

45

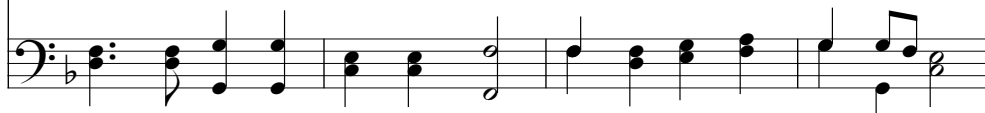
Energisk ♩ = 96-108

1. Løft tak-nem-me - lig din røst, syng en sang om Her - rens høst.
2. Ver - den er Guds a - ger her, sæd af al - le slags vi ser:

Den bli'r nu i la - de bragt, før - end vin - ter - storm får magt.
Korn og raj - græs sam - men gro, sorg og glæ - de hos os bo.

Gud, vor ska - ber, hjæl - per dig og sår glæ - den på din vej.
Sæ - den sås og vok - ser op, bli'r til aks i strå - ets top.

Til Guds kir - ke hen vi går, tak - ker ham for det, vi får.
Gud, vi be - der, lad dit ord og - så gro i os, som tror.

Vi pløjed og vi så'de

Livligt ♩ = 90-100

1. Vi plø-jed og vi så - de vor sæd i sor-ten jord,
 2. Han er jo den, hvis vil - je op - hol-der al - le ting,
 3. Ja, tak du kæ-re Fa - der så mild, så rig, så rund,

så bad vi ham os hjæl - pe, som højt i Him-len bor,
 han klæ - der mar-kens lil - je og run-der him-lens ring,
 for korn i hæs og la - der, for godt i al - len stund!

og han lod sne-fald heg - ne mod fro-sten barsk og hård,
 ham ly - der vind og vo - ve, ham rø - rer rav-nes nød,
 Vi kan jo in - tet gi - ve, som no-gen-ting er værd,

han lod det tøj og reg - ne og var - me mildt i vår.
 hvi skul-le ej hans små - børn da og få dag - ligt brød?
 men tag vort stak-kels hjer - te, så rin - ge som det er!

Al - le go - de ga - ver de kom - mer o - ven - ned,

så tak da Gud ja, pris dog Gud for al hans kær - lig - hed!

Nu falmer skoven

47

Roligt ♩ = 62-72

1. Nu fal - mer sko - ven trindt om land og
 2. Hvor mar - ken bøl - ged nys som guld med
 3. Og han, som vok - se lod på jord de
 4. Ham tak ke al - le vi med sang for

fug - le - stem - men da - ler, alt flyg - ted, stor - ken
 aks og vip - per bol - de, der ser man nu kun
 glyd - ne aks og vip - per, han bli - ver hos os
 alt, hvad han har gi - vet, for hvad han vok - se

o - ver strand, ham føl - ge mun - tre sva - ler.
 sor - ten muld og stub - be - ne de gol - de.
 med sit ord, det ord, som al - drig glip - per.
 lod i vang, for or - det, og for Li - vet.

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1783–1872

Musik: J. H. Nebelong, 1817–1871

SI 95:1–6

Nu takker alle Gud

Værdigt ♩ = 69-84

1. Nu tak - ker al - le Gud med hjer - te, mund og hæn - der,
2. Den e - vig ri - ge Gud, han os frem - de - les gi - ve

han o - ver - flø - digt godt os u - for - skyldt til - sen - der,
fred og fri - mo - dig - hed, mens vi er her i li - ve,

han os fra mo - ders liv og barn - dom har be - tænkt,
så vi i nå - de stå hos ham og på vor bøn

han har vel - sig - nel - ser så ri - ge - lig os skænkt.
få hjælp i nød og død, til sidst hans nå - de - løn.

Dejlig er jorden

49

Majestætisk ♩ = 84-96

1. Dej - lig er jor - den, præg-tig er Guds
 2. Ti - der skal kom - me, ti - der skal hen -
 3. Eng - le - ne sang den først for mar - kens

Him - mel, skøn er sjæ - le - nes pil - grims -
 rul - le, slægt skal føl - ge slæg - ters -
 hydr - der, skønt fra sjæl til sjæl det

gang. Gen - nem de fav - re ri - ger på
 gang; al - drig for - stum - mer to - nen fra
 lød: Fred o - ver jor - den! Men - ne - ske,

jor - den gå vi til pa - ra - dis med sang.
 Him - len i sjæ - lens gla - de pil - grims - sang.
 fryd dig, os er en e - vig Frel - ser fød.

Led, milde lys

Bønsomt $\text{♩} = 54-72$

1. Led mil - de lys, når mør - ket mig om - rin - ger led du mig
 2. Ej al - tid var min bøn til dig: „Kom du, og led mig
 3. Du li - vets lys, din kraft mig le - de skal til Him - len

frem; i mør - ke nat jeg næp - pe ve - jen fin - der, led du mig
 frem.” Jeg valg - te helst min e - gen vej, men nu, kom, led mig
 hjem. Ej fryg - ter jeg mo - rads og dy - be fald, led du mig

hjem! Led du min fod, jeg be'r ej om at se
 hjem. Jeg el - sked' ver - dens glans, men fryg - ted' dog,
 frem. Og mor - gen - rø - dens strå - ler vi - ser klart

det fjer - ne mål, et skridt er nok for mig.
 mit sind var stolt, O Gud, til - giv og glem.
 dem, jeg har kær, og som i - gen jeg fandt.

Jeg trænger til din trøst

51

Inderligt ♩ = 60-72

1. Jeg træn - ger til din trøst, o nå - dens Gud;
 2. Jeg træn - ger til din trøst, bliv hos - mig her,
 3. Jeg træn - ger til din trøst, i glæ - de, sorg,
 4. Jeg træn - ger til din trøst, o, sig det ord,

ej no - get ord er som dit frel - sens bud.
 da vi - ger syn - dens magt, thi du er nær.
 jeg sø - ger til din favn, til him - lens borg.
 der gør mig helt til din, o Her - re stor.

Hen til dig o hen til dig, ja, jeg sø - ger til dig.

Vel - sign mig nu, min Frel - ser, tag du mod mig.

Nærmere, Herre, til dig

Bønsomt $\text{♩} = 56-69$

1. Nær - me - re, Her - re til dig, nær - me - re nær - me - re dig.
 2. Nær - me - re, Her - re til dig, nær - me - re nær - me - re dig.
 3. Nær - me - re, Her - re til dig, nær - me - re nær - me - re dig.
 4. Nær - me - re, Her - re til dig, nær - me - re nær - me - re dig.

Al - tid jeg stræ - ber at nå, nær - me - re, nær - me - re dig.
 Prø - vet af sorg skal jeg nå, nær - me - re, nær - me - re dig.
 Al - tid min lov - sang skal nå, nær - me - re, nær - me - re dig.
 Lad mig i hel - lig - hed nå, nær - me - re, nær - me - re dig.

Trygt jeg mig til dig be - tror, al - ting på dig jo be - ror.
 Yd - mygt jeg vil for dig stå og din vel - sig - nel - se få.
 El - ske dig al - tid jeg be'r: Hjælp mig at ly - de dig mer.
 Når mi - ne prø - ver er endt, og min be - løn - ning er kendt.

Her - re, du be - skyt - te mig, nær - me - re, Her - re til dig!

Nærmere, Gud, til dig

53

Blidt ♩ = 63-76

1. Nær - me - re, Gud, til dig, nær - me - re dig,
 2. Ver - den er kold og tom, mørk som en nat,
 3. Me - dens jeg van - drer her, ræk mig din hånd!

skønt ad den tran - ge vej fø - rer du mig.
 en - som jeg van - drer om, frem - med, for - ladt.
 Styrk mig, o Fa - der kær, skænk mig din Ånd!

O, hvor jeg læn - ges her, byr - den er of - te svær!
 Tan - ken dog glæ - der mig: Snart skal jeg hjem til dig,
 Da, når du kal - der mig, glad går jeg hjem til dig,

Når skal jeg kom - me der, nær - me - re dig?
 nær - me - re, Gud, til dig, nær - me - re dig!
 nær - me - re, Gud, til dig, nær - me - re dig!

4. Her er, med Himlens håb, Betel for mig:
 Stenen i tårens dåb salver jeg dig,
 frejdig går frem min vej
 nærmere, Gud, til dig,
 nærmere, Gud, til dig, nærmere dig.

5. Og er for sidste gang striden forbi,
 sjælen til Himmel-vang løfter sig fri.
 Evtigt da jubler jeg:
 Hjemme, min Gud, hos dig,
 hjemme, min Gud, hos dig, hjemme hos dig.

Inderligt $\text{♩} = 52-66$

1. Me-ster, se u - vej - ret tru - er, og bøl - ger - ne slår mod sky;
 2. Me-ster, med bæ - ven - de hjer - te, jeg bø - jer mig angst i hu,
 3. Me-ster, jeg red - ning har fun - det, thi u - vej - ret er nu tyst,

for storm og for mør - ke jeg gru - er, o, hvor kan jeg sø - ge ly?
 jeg pla - ges af kum - mer og smer - te, o, Her - re, o frels mig nu!
 ja, so - len er at - ter op - run - det, og him - len ud - i mit bryst.

Her - re, i så - dan - ne stun - der, kan du da so - ve trygt?
 Strøm - me af ræds - ler og kva - ler kryd - ser min sjæl og ånd.
 På li - vets stor - men - de vo - ver, Frel - ser, for - lad mig ej!

Da vort skib hver mi - nut kan gå un - der i bøl - ger - nes kol - de dyb.
 Se, jeg syn - ker, jeg syn - ker, min Me - ster, o, ræk mig en hjælp - som hånd!
 Og når da min livs - rej - se er ov - re, jeg sa - lig må mø - de dig!

Til ha - vet og vin - den han si - ge vil: Ti Vær stil!
 Ti! Vær stil! Ti! Vær stil!

Al - ting i him - mel og alt på jord, ja, eng - le og djæv - le må

ly - de hans ord; er han med i ski - be - ne, stol der - på, de kan ej i

sø el - ler storm for - gå. Til ha - vet og vin - den han si - ge vil: Ti vær stil!

Ti vær stil! Til ha - vet og vin - den han si - ge vil: Ti! Ti! Vær stil!

Herre, frem for dig vi træde

Værdigt ♩ = 69-88

1. Her - re, frem for dig vi træ - de, vær du hos os med din fred.
 2. Stå os bi, når plig-ten by - der, hjælp os hol-de di - ne bud,
 3. Fri for syn-den, u - den sor - gen må vi gå på ret - te vej,

Skænk hver sjæl den san - de glæ - de i din sto - re kær - lig-hed.
 så vi glad og vil - ligt ly - der, hjælp os med din ånd, o Gud.
 så i e - vig-he-dens mor - gen vi kan bo i fred hos dig.

Svigt os al - drig, svigt os al - drig, hjælp os, Her - re, sej - ren få.
 Vær du hos os, vær du hos os, må vi sik - kert må - let nå.
 Syn - ge lov - sang, syn - ge lov - sang, nu og i al e - vig-hed,

Svigt os al - drig, svigt os al - drig, hjælp os, Her - re, sej - ren få.
 Vær du hos os, vær du hos os, må vi sik - kert må - let nå.
 Syn - ge lov - sang, syn - ge lov - sang, nu og i al e - vig-hed.

Min hyrde er Herren

56

Roligt ♩ = 63-76

1. Min hyr - de er Her - ren, ej mang - le jeg skal, men
 2. Min sjæl han hu - sva - ler med trø - sten - de ord, der
 3. Om end gen - nem skyg - ger - nes da - le jeg går, er -
 4. Mit bæ - ger han fyl - der; hans om - sorg er stor! Med

trygt kan jeg van - dre i græs - klæd - te dal. Til rin - den - de
 fal - der som reg - nen på sol - brænd - te jord. Han vil mig be -
 fa - ring at vin - de, og prø - ver ud - står, ej der vil jeg
 kost - ba - re ga - ver han dæk - ker mit bord! Om sa - lig - heds -

van - de han le - der mig frem, be - skær - met mod fa - rer, han
 skyt - te, for vist jeg det ved, det fyl - der mit hjer - te med
 fryg - te, for - vis - set jeg er! Mod lu - ren - de fa - rer han
 vej får jeg her - lig be - sked, og slut - te - lig ar - ver jeg

brin - ger mig hjem. Be - skær - met mod fa - rer, han brin - ger mig hjem.
 in - der - lig fred! Det fyl - der mit hjer - te med in - der - lig fred!
 skær - mer mig der! Mod lu - ren - de fa - rer han skær - mer mig der!
 e - vig - heds fred! Og slut - te - lig ar - ver jeg e - vig - heds fred!

Jeg ved, at Herren hjælper mig

Blidt ♩ = 84-96

1. Jeg ved, at Her - ren hjæl - per mig, han ta'r mig
2. Han vær - ner mig mod so - lens stik, og al min

i sin va - re - tægt. Han vog - ter mig og he - le slægt, er
tørst han stil - ler helt. Min træ - te van - dring har han delt, han

han mig nær, jeg træn - ger ej. Ja, al min gang han
til en frugt - bar dal mig fik, en skyg - ge - fuld og

føl - ge vil, til nat - tens stil - le ti - mer stun - der til.
her - lig lund, hvor kø - lig vind mig vif - ter karsk og sund.

Herre, forløser af min ånd

58

Værdigt ♩ = 92-100

1. Her-re, for - lø - ser af min ånd, gør mig til din ved
 2. Al - drig kan jeg be - ta - le dig for alt, hvad du har
 3. O, lad mig tje - ne dig med flid, og stif - te fred og

al - magts hånd. Dit un - ders magt har gjort mig fri
 gjort for mig; el - ske dig vil jeg, og dit ord
 stand - se strid. Led frem min sjæl på li - vets vej

af synd og sorg på ret - færds sti. Mit hjer-te syn - ger
 har fyldt mit liv - med fryd på jord. O, giv mig kraft at
 til fuld-endt har - mo - ni med dig; og gør mig vær - dig

lov - sang ud, du nå - de - ri - ge Is - rael's Gud.
 brin - ge bud om dig i ord og ger - ning ud.
 til i fred, le - ve hos dig i e - vig - hed.

I Himlens glans

Ærbødigt ♩ = 84-96

1. I Him-lens glans af - spej - les Je - su kær - lig - hed.
 2. Den Hel - lig - ånd, som kær - ligt fyl - der vo - res sind,
 3. Fa - der, be - var de men - ne - sker hvis stil - le bøn

Sol - strå - lers dans for - kyn - der Her - rens fred.
 le - der vor hånd til kamp mod mør - kets spind.
 tak - ker, for - di du of - re - de din søn.

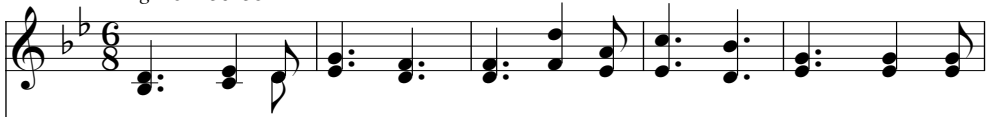
Ve - jen er lys, som fø - rer til Guds bo - lig hen,
 Stærk er den røst, der ja - ger tviv - lens stem - me ud.
 Lad os i sang lov - pri - se dig og syn - ge ud:

vi kom - mer hjem til ham en - gang i - gen.
 Stor er vor fryd, når vi er nær vor Gud.
 Din vil - je ske på jord, oh, him - lens Gud.

Kom kun til Herren

60

Roligt ♩. = 50-58

1. Kom kun til Her - ren, al - le som li - der, sorg - fuld, be -
 2. Kald kun på Her - ren, al - tid han sva - rer, selv - om i
 3. Bed kun til Her - ren, han vil dig hø - re, når yd - mygt
 4. Kom da til Her - ren, hvor du end fær - des, lyt til hans

tyn - get, af synd brudt ned. Han vil dig le - de
 mør - ket du van - drer om. Hans arm dig fin - der,
 du for ham knæ - ler ned. O, ved du ik - ke,
 røst, som ind - by - der dig. Han højt der - op - pe,

ind til sin glæ - de, der vil du fin - de dit sted.
 din nød for - svin - der, når han til dig si - ger: „Kom.“
 eng - le fra o - ven le - der din gang, di - ne fjed.
 blandt him - lens flok - ke kal - der: „O, kom kun til mig.“

Kære Frelser, led du mig

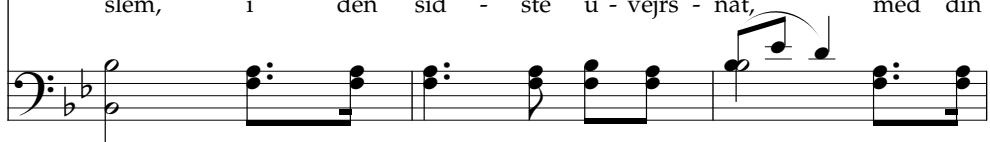
Bønsomt ♩ = 58-72

1. Kæ - re Frel - ser, led du mig did, hvor stor - men ra - ser
 2. Kæ - re Frel - ser, led du mig, da for storm jeg fryg - ter
 3. Når om - si - der jeg når frem til den sid - ste bræn - ding

ej. Før mit livs - skib sik - kert frem til de
 ej. Mod - gangs - bøl - gers vil - de hær bru - ser
 slem, i den sid - ste u - vejs - nat, med din

frel - ste sjæ - les hjem, mod dets ky - ster spej - der
 mel - lem skjul - te skær. Men jeg er så tryg hos
 stær - ke hånd mig fat. Lad de ord da trø - ste

jeg: Kæ - re Frel - ser, led du mig.
 dig: Kæ - re Frel - ser, led du mig.
 mig: „Frygt ej, jeg vil le - de dig.”

Frelseren bød

62

Roligt ♩ = 69-76

1. Frel - se - ren bød: „Mig føl - ge I må,“ så lad os
 2. „Kom følg mig nu,“ et en - kelt ord, rum - mer dog
 3. Er det så nok, når blot vi her på den - ne
 4. Ej blot på jor - den skal vi gå i Je - su

i hans fod - spor gå. Kun hvis vi ly - der
 lys og sand - hed stor; lyt til det, når du
 jord ham føl - ger nær, på den - ne tå - re -
 fod - spor for at op - nå at bli - ve ar - ving

Kri - sti bud, bli - ver vi ét med him - lens Gud.
 sav - ner mod, sæt kun din lid til Her - ren god.
 vå - de sti? Nej, ham til him - len føl - ger vi.
 til vor Gud, når vi er løst af jor - den ud.

5. Vi må gå frem ad stien trang,
 følge ham nøje i hans gang
 følge ham, hvor så end vi går,
 og hvilken plads og lod vi får

6. For alle riger, troner, magt,
 hæder og ære, glæde, pragt
 evigt det bliver dit, hvis du
 lyder hans ord: „Kom, følg mig nu.“

Mer hellighed giv mig

Andægtigt ♩ = 46-52

1. Mer hel - lig - hed giv mig, mer stræ - ben i løn;
 2. Mer yd - myg - hed giv mig, mer an - ger - fuld bod;
 3. Mer ly - dig - hed giv mig, mer kraft til at stå;

mer tål - mod i prø - ver, mer an - ger for synd;
 mer glæ - de ved li - vet, mer fast - hed og mod;
 mer ren - hed i sjæ - len, mer æ - del at - træ;

mer tro på min Frel - ser, mer lyst til hans bud;
 mer sorg for hans smer - te, mer gru for hans død;
 mer læng - sel mod him - len, mer lys på min vej;

mer fryd i hans ger - ning, mer kund - skab om Gud.
 mer tål - mod i træng - sel, mer håb i min nød.
 mer sa - lig og hel - lig, mer, Her - re, som dig.

Kom, sorgbetyngte sjæl

64

Tankefuldt ♩ = 80-92

1. Kom, sorg - be - tyng - te sjæl, du, som for - smæg - ter,
 2. Lys for den sø - gen - de, som op - ad hi - ger,
 3. Her stil - les da din sult, let - tes din kvi - de,

stå for Guds tro - ne frem, bøj dig i bøn,
 håb for de sjæ - le, som sør - gen - de står.
 Guds lys og kær - lig - hed er li - vets brød,

thi den be - tyng - te sjæl - al - drig han næg - ter
 Her ta - ler nu Guds ånd, kær - ligt den si - ger:
 her løf - tes byr - den din, når kamp du stri - de,

lin - dring, og trøst al - tid gi - ves som løn.
 „Him - len kan læ - ge de jor - di - ske sår.“
 Him - len bort - ta - ge vor jor - di - ske nød.“

songs of ex - ul - ta - tion To our Mak - er, Lord, and King!

Hvor kan jeg finde fred?

Alvorligt ♩ = 80-100

1. Hvor kan jeg fin - de fred, hvor skal jeg le - de,
 2. Hvor kan jeg ven - de mig hen i min smer - te,
 3. Han sva - rer på min bøn, ræk - ker mig hån - den

når mør - ke kræf - ter gør mit liv så hårdt?
 når jeg har brug for ind - sigt, hvem gi - ver fred?
 i mit Get - se - ma - ne, min Frel - ser, min ven.

Når jeg i hjer - te - sorg, angst el - ler vre - de
 Hvem vil med stil - le ro dul - me mit hjer - te?
 Dyb er den fred jeg får, lin - dring for ån - den,

sø - gen - de sjæ - le - fred, ven - der mig bort?
 Hvem an - dre kan for - stå, end han som led?
 en e - vig kær - lig - hed får jeg i - gen.

O Helligånd, mit liv, min lyst

66

Med glæde ♩ = 80-96

1. O Hel - lig - ånd, mit liv, min lyst, du skjul - te
 2. Et lys, som al - drig bli - ver slukt, en blomst, som
 3. Så bryd da ud i fry - de - røb med se - jers-
 4. I Je - su navn syng til Guds pris, til jor - den

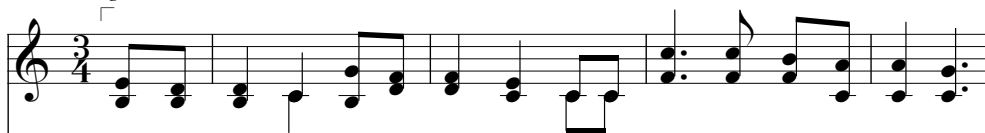
per - le i mit bryst, vær du min trøst, vær
 al - tid sæt - ter frugt, en vi - den - skab, som
 sang, du Zi - ons håb! Og du, som ej af
 bli'r et pa - ra - dis, alt hvad som tun - ge

du min fred, vær du mit lys, min sa - lig -
 Gud kun ved, er li - vet i din kær - lig -
 al - der ved, du e - vig un - ge kær - lig -
 har og røst, alt hvad som hjer - te har i

hed! Vær du mit lys, min sa - lig - hed!
 hed! Er li - vet i din kær - lig - hed!
 hed! Du e - vig un - ge kær - lig - hed!
 bryst! Alt hvad som hjer - te har i bryst!

Vær kun ydmyg

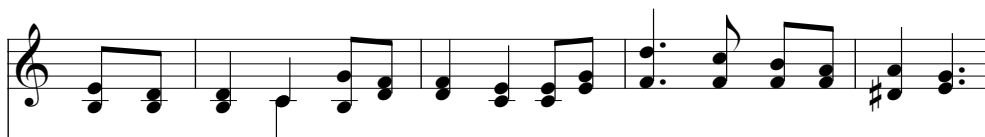
Roligt ♩ = 63-76

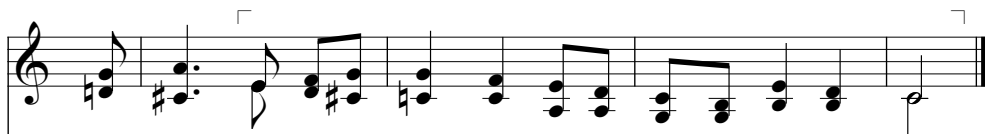
1. Vær kun yd-myg i din svag-hed, så vil Him-lens Gud dig le - de.
2. Vær kun yd-myg, når du tje - ner, så vil Him-lens Gud dig læ - re,

Han ta - ger dig ved hån - den, for han har jo dig så kær.
hvor - dan du ham kan tje - ne, væ - re til din næ - stes gavn.

Vær kun yd - myg, når du kal - der, så vil Her - ren dig vel - sig - ne
Vær kun yd - myg, når du læn - ges, så vil Him - lens Gud dig fø - re

og skæn - ke dig for - trøst - ning om, at Him-lens Gud er nær.
der hen, hvor du for e - vigt skal for - bli - ve i hans favn.

Hvor nådig er Guds lov

68

Blidt ♩ = 76-88

1. Hvor nå - dig er Guds lov, hvor
2. Hans ø - je vog - te vil, hans
3. Lad sorg ej tyn - ge ned og
4. Hans god - hed e - vig er, for

let - te er Guds bud; kom, læg din byr - de
folk ej ken - der frygt. Den hånd, der sty - rer
gø - re sin - det træt; søg ha - stigt hen til
vist den sving - ter ej; jeg læg - ger byr - den

alt på ham, stol trygt, han er din Gud.
klo - ders gang, skal le - de bar - net trygt.
nå - dens dør, og byr - den skal bli' let.
for hans fod og van - drer glad min vej.

Tekst: Philip Doddridge, 1702-1751

Musik: Hans Georg Nägeli, 1773-1836, arr. af Lowell Mason, 1792-1872

1 Joh 5:3

Sl 55:22

Jeg på Kristus tror

Inderligt ♩ = 88-104

1. Jeg på Kri - stus tror, min Kon - ge stor! O, syng min
 2. Jeg på Kri - stus tror, et - her - ligt navn! Ma - ri - as
 3. Jeg på Kri - stus tror, min Her - re, Gud! Min fod bli'r
 4. Jeg på Kri - stus tror, han sej - ret har. Ved ham min

sjæl med him - lens kor, ja, løft din stem - me
 søn tog os i favn. Han vir - ked' blandt sin
 ledt ved li - vets bud. Jeg pri - ser ham med
 livs - drøm skin - ner klar. Skønt ve - jen hen til

til hans pris med glæ - de - sang på eng - le - vis.
 slægt på jord og vi - ste vej, ved frel - sens ord.
 hjer - te, sind; hans lys og sand - hed luk - ker ind.
 ham er trang, hans røst mig når: „Kom du, mit lam!“

Jeg på Kri - stus tror, han er Guds søn, som kom til
 Jeg på Kri - stus tror, han ve - jen gik, han kald - te
 Jeg på Kri - stus tror; fra Sa - tans greb på snæv - re
 Jeg på Kri - stus tror, lad ske hvad vil, en her - lig

jord, blev født i løn, op - rej - ste sy - ge
 os, hans lov vi fik, at vi som ven - ner,
 sti han gør mig fri, så jeg med glæ - de,
 mor - gen stun - der til, hvor han på jord til -

os til gavn, for ger - ning god, o, pris hans navn.
 jor - dens salt, en dag med ham kan ar - ve alt.
 kær - lig - hed hos Gud kan bo i e - vig - hed.
 ba - ge er for at re - ge - re blandt os her!

Roligt ♩ = 72-84

Enstemmigt

1. Han le - ver! Vor For - lø - ser stor, ej tol - kes kan
 2. Han le - ver! Frem at fø - re dig til fre - dens bo -
 3. Han le - ver! E - vigt vi - ser vej, hans kær - lig - hed
 4. Han le - ver! Pris hans kæ - re navn; o, Je - sus, kom

vor fryd på jord. Han le - ver! Je - sus, Frel - ser
 lig, him - me - rig. Han le - ver! Hø - rer der din
 for - mind - skes ej. Han le - ver! Skrif - ten læ - rer
 os tag i favn! Han le - ver! Vor For - lø - ser

kær, ej dø - dens bånd ham bin - der mer'.
 bøn og sen - der trøst til dig som løn.
 det, for e - vigt kon - ge, præst, pro - fet.
 stor, ej tol - kes kan vor fryd på jord.

Kor

Han le - ver hist i her - lig - hed, vor For - mid - ler

i al e - vig - hed. Han le - ver, vir - ker for os

der, be - re - der bo - lig for en - hver.

Ved Helligåndens vidnesbyrd

71

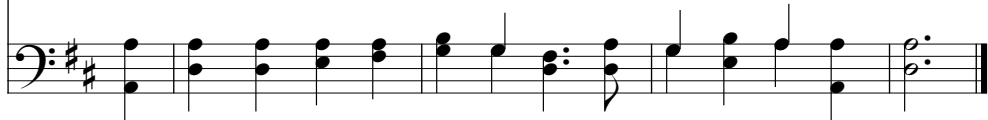
Tankefuldt ♩ = 80-96

1. Ved Hel - lig - ån - dens vid - nes - byrd, som gi - ves folk på jord,
2. Gud le - ver og re - ge - rer hist med vor For - lø - ser kær.
3. Det fry - der mig i sjæl og sind at hø - re Ån - dens røst,
4. Når hjer - tet fyl - des af Guds fred, bli'r sin - det lyst og let,

har sjæ - lens Fa - der kal - det mig til vid - ne om hans ord.
En sand pro - fet vil le - de mig til him - lens ri - ge nær.
o, Her - re, vil du la - de den for - bli - ve i mit bryst.
og Her - rens skjul - te ve - je å - ben - ba - res for mig ret.

Tekst: Loren C. Dunn, 1930–2001. © 1985 IRI

Musik: Michael Finlinson Moody, f. 1941. © 1985 IRI

1 Kor 2:9–13

Alma 5:45–46

Tankefuldt ♩ = 72-88

1. Da du styr - ket fra dit le - je frisk i dag op - stod,
 2. Da ud - i dit hjer - te tænd - tes vre - dens grum - me magt,
 3. Og når prø - vel - ser - ne mød - te dig på li - vets sti,

gav du tak for nat - tens hvi - le? Bad du Gud til dig at
 søg - te du ved bøn at læ - re med din næ - ste o - ver -
 bad du da i yd - myg i - ver ham, som e - ne fre - den

smi - le i sin nå - de god?
 bæ - re, som vor Gud har sagt? Hvil - ken trøst dog bøn - nen
 gi - ver om at stå dig bi?

y - der, bøn - nen sendt til nå - dens hjem;

hvad end li - vet dig til - by - der, bøn - nen ej for - glem.

Ved tanken på min Frelser kær

73

Ærbødigt ♩ = 72-88

1. Ved tan - ken på min Frel - ser kær fyl - des min sjæl med fryd.
 2. Ej kan jeg fin - de stør - re navn, ej no - get tæn - ke på,
 3. Ang - ren - de hjer - ters håb du er, yd - my - ge sjæ - les ven,
 4. Je - sus du er min glæ - de stor, du er mit håb på jord.

Dog vil jeg helst ham væ - re nær, sku - e hans tro - nes pryd.
 som i mit ø - re har den klang, som hjer - tet kan at - trå.
 om no - gen fal - der er du nær, le - der til Him - len hen.
 I e - vig - hed du pri - ses skal, af al - le som dig tror.

Tekst: Tillægges Bernard af Clairvaux, ca. 1091–1153

Musik: John B. Dykes, 1823–1876

Sl 104:34

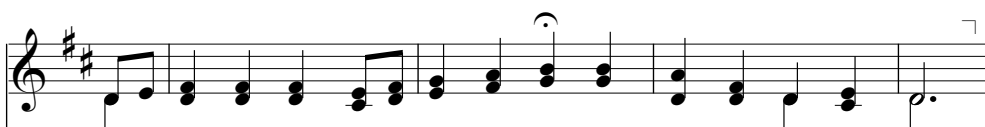
Enos 1:27

Der er en stund, da ro og fred

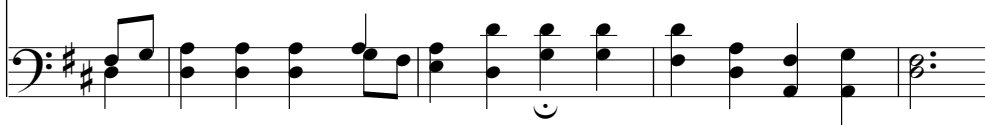
Alvorligt ♩ = 72-92

1. Der er en stund, da ro og fred om - gi - ver mig i løn.
 2. På kur - sen o - ver li - vets hav, i storm og bøl - gers drøn,
 3. Den tran - ge vej til him - lens bo, som sy - nes mig så skøn,

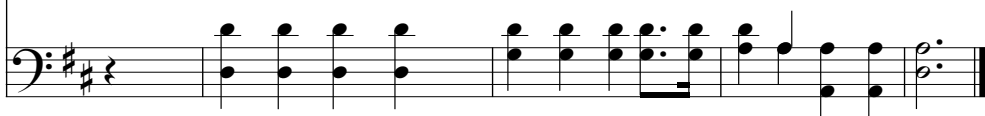
Det er, når jeg mig bøj - er ned for Gud i yd - myg bøn.
 jeg hen - ter kraft, som Gud mig gav ved hjer - tets stil - le bøn.
 den fin - des kun, når fuld af tro, jeg sø - ger Gud i bøn.

Gå min sjæl til Gud i bøn, bed til ham hver dag i løn.
 Gå min sjæl til Gud i bøn, bed til ham hver dag i løn.

Må Guds ånd og nå - dens ord væ - re mig en trøst på jord.
 Må Guds ånd og nå - dens ord væ - re mig en trøst på jord.

Roligt ♩ = 76-96

1. Bøn er et hjer - tes in - dre sang, tænkt el - ler
 2. Bøn - nen kan væ - re suk i løn, en tan - ke
 3. Bøn - nen kan væ - re en - kle ord, som små børn
 4. Bøn - nen er krist - nes liv og ånd, et liv i

sagt i ord; frem - bå - ret af den
 på en kær, et ø - je vendt mod
 si - ger dem. En bøn, en tan - ke
 kær - lig - hed. Ved bøn de le - des

skjul - te trang, der dybt i sjæ - len bor.
 him - len skøn, og kun vor Gud er nær.
 i os bor, som når til him - lens hjem.
 ved hans hånd til e - vig sa - lig - hed.

5. Bøn er den angerfuldes røst
 omvendt fra syndens vej.
 Og engle synger højt med lyst:
 "O se, han bøjer sig."

6. Guds børn de bliver ét i bøn,
 i gerning, sind og ord;
 med Faderen og med hans Søn
 i fællesskab de bor.

7. Bøn ej blot hører jorden til,
 thi for Guds trone står
 vor Frelser, som barmhjertigt vil,
 en synder nåde får.

8. O du, ved hvem vi kom til Gud,
 i sandhed livets vej,
 du selv ad bønnens sti gik ud;
 at bede lær du mig

Med følelse ♩ = 72-88

1. Ej svar end - nu på bøn - nen, du op - send - te yd - mygt og
 2. Ej svar end - nu og da du først frem - før - te det - te dit
 3. Ej svar end - nu? Nej, sig ej u - be - sva - ret; må - ske din
 4. Ej svar end - nu? Tro må til sidst bøn - hø - res, thi den på

til - lids - fuldt de man - ge år? Svæk - kes din tro hos dig, for - mør - kes
 øn - ske i en bøn til Gud, det syn - tes, som der ej var tid at
 del er ej til - ful - de gjort. Guds svar be - gynd - te, da din bøn blev
 klip - pe - grun - den har sin rod. I storm og sø - gang bøn - nen al - drig

hå - bet? Tror du, din stil - le gråd for - gæ - ves var? Sig ej, at
 spør - ge, og svar du ven - ted, før du fik talt ud. Om år er
 yt - ret, og Gud fuld - en - der, hvad han har be - gyndt. Hvis du har
 rok - kes, og vak - ler ej for lyn og tor - den - brag. Den ved, al -

Fa - der ej til dig ser ned, din bøn skal bli - ve hørt, en -
 svund - ne hen, bliv tro - fast ved, Gud vil bøn - hø - re dig, en -
 Her - rens ånd og tro - ens fred, da kom - mer du til ham en -
 mag - tens Gud er kær - lig - hed, og rå - ber: „Det skal ske, en -

gang, et sted. Din bøn skal bli - ve hørt, en - gang et sted.
 gang et sted. Gud vil bøn - hø - re dig, en - gang et sted.
 gang, et sted. Da kom - mer du til ham en - gang et sted.
 gang, et sted. Og rå - ber: „Det skal ske, en - gang et sted.”

Fader i Himlen

77

Bønsomt ♩ = 92-100

1. Fa - der i Him - len, hør, vi til dig be - de, du, som kan
2. Må vi med glæ - de helt af hjer-tet gi - ve, og må vi
3. Lær os at le - ve som et lys for ver - den, vær med os

sty - re, os fra syn - den le - de. Hjælp os for an - dre
al - le et i ån - den bli - ve, styr - ke hin - an - den
al - le følg os i vor fær - den. En hel - lig fred din

et ek-sem - pel væ - re, dit navn til æ - re.
og i sand - hed vi - se, vi dig lov - pri - se.
ånd os ef - ter - la - der, tak kæ - re Fa - der.

Tekst: Angus S. Hibbard
Musik: Friederich F. Flemming, 1778–1813,
arr. Edwin P. Parker, 1836–1925

Sl 29:11
Joh 14:27

Roligt ♩. = 42-48

1. O bøn - ne-stund, o bøn - ne-stund, der kal - der mig fra
 2. O bøn - ne-stund, o bøn - ne-stund, du hæ - ve vil min
 3. O bøn - ne-stund, o bøn - ne-stund, lad mig ved dig i

verds - lig grund og by - der mig hos Fa - der god at
 sjæl til Gud, hvis kær - lig - hed og nå - de stor vil
 hjer - tets grund Guds an - sigt se og van - dre frem, til

sø - ge hjælp og håb og mod. Har sorg og synd mig
 fyl - de mig med trø - stens ord; og når han vil, jeg
 frelst jeg står i fre - dens hjem. Når endt på jord er

tyn - get ned, jeg i min sjæl har fun - det fred, og
 til ham går og til - lids - fuldt i tro - en står, jeg
 li - vets kår og med Guds børn jeg kro - nen får, da

hol - der stand mod mør - kets ånd, for - di du kom, o bøn - ne-stund, og
 bø - jer mig og an - dagts-fuld jeg ven - ter dig, o bøn - ne-stund, jeg
 sen - der jeg med hånd og mund en tak til dig, o bøn - ne-stund. Da

hol - der stand mod mør - kets ånd, for - di du kom, o bøn - ne-stund.
 bø - jer mig og an - dagts-fuld jeg ven - ter dig, o bøn - ne-stund.
 sen - der jeg med hånd og mund en tak til dig, o bøn - ne-stund.

Fader i Himlen

79

Inderligt ♩ = 72-80

1. Fa - der i Him - len jeg tak - ker dig, tak for min fa - der, min mo - der,
2. Fa - der i Him - len jeg tak - ker dig, tak for det liv, du mig skæn - ker,
3. Fa - der i Him - len jeg tak - ker dig, tak for hvert go - de, du by - der,

tak for hvert bud, du har gi - vet mig, tak for hver sø - ster og bro - der.
tak for den styr - ke, du gi'r til mig, tak for et liv u - den læn - ker.
tak for den tro, du har gi - vet mig, tak for hver dag som jeg ny - der.

Tekst og musik: Carl-Johan Grabe

SL 9:2-3
Alma 37:37, L&P 59:7

Roligt ♩ = 68-72

1. La - der Guds ånds stil - le hvi - sken sta - dig ly - de
 2. Lad Guds go - de ånd os le - de, i hver tan - ke,
 3. Men hvis du let - sin - digt kræn - ker Her - rens ånd, den

i vor sjæl; lad dens mil - de blø - de stem - me
 i hvert ord; gør ej no - get, før du be - der
 vi - ger bort. For at den kan hos dig dvæ - le

le - de os i hvert et fjed; hol - de
 Her - rens ånd om vi - se råd; lad dens
 må du yd - mygt sø - ge Gud. Bed i

os på plig - tens ve - je, al - tid til vort
 stem - me al - tid le - de al din ger - ning
 tro, og han vil gi - ve, end han send - te

san - de vel; skær - me os mod hver en
 her på jord, da vil li - vet for dig
 in - gen bort; søg Guds ånd, den vil dig

fa - re, skæn - ke os en him - melsk fred.
 bli - ve rigt på glæ - de og på dåd.
 hjæl - pe til at hol - de tro - fast ud.

Løft din stemme glad og ren

Bønsomt ♩ = 76-92

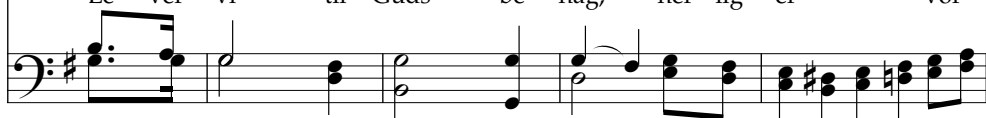
1. Løft din stemme glad og ren, Herrens dag er
 2. Hel - lig dag for dem på jord, som vil sø - ge
 3. Stil - le sid - der hver i - sær, me - dens Herrens
 4. Hel - lig, hel - lig er vor Gud, godt det ord vi

her i - gen med hvi - le og ro, med hvi - le og ro.
 Herrens ord, de løn - nen får, de løn - nen får.
 ånd er nær; med ang - ren - de sind, med ang - ren - de sind,
 syn - ger ud. Fra synd og dom vi ven - der om.

Tak - ker Gud, som har den skabt og for alt, som
 Når de ny - der vand og brød, som os min - der
 vi for - nyr vor pagt med Gud, vi - ser der vor
 Le - ver vi til Guds be - hag, her - lig er vor

før var tabt, og for alt, som før var tabt.
 om hans død, som os min - der om hans død.
 kær - lig - hed, vi - ser der vor kær - lig - hed.
 sab - bats - dag, her - lig er vor sab - bats - dag.

Det er så skønt, min Gud, min Drot

83

Inderligt ♩ = 84-96

1. Det er så skønt, min Gud, min Drot, at pri - se
 2. Skøn er den dag med sa - lig fred, hvor in - tet
 3. Da skal mit hjer - te syn - ge ud, vel - sig - ne
 4. Hvor-dan kan jeg da pri - se dig, i yd - myg

dig og gø - re godt, at vi - se dig min
 mer mig tyn - ger ned. Må da mit hjer - te
 dig, o kæ - re Gud. Din nå - des lys og
 hyl - dest bø - je mig? Når i dit ri - ges

kær - lig - hed, for - kyn - de sand - hed, alt jeg ved.
 stem - me i med Da - vids - har - pens me - lo - di.
 kær - lig - hed: Hvor stor er din barm - hjer - tig - hed.
 her - lig - hed jeg ser din sto - re kær - lig - hed.

5. For synd jeg må mig først befri,
 min uven skal jeg straks tilgi'.
 Og egne fejl jeg klart må se,
 før det Guds under mig vil ske.

6. Men sikkert skal jeg finde der
 alt, hvad jeg ønsket har mig her.
 For hver en evne brug jeg får,
 thi Herrens rige evigt står.

Vi mødes i sagtmodighed

Bønsomt ♩ = 80-96

1. Vi mø - des i sagt - mo - dig - hed
 2. Vi el - sker di - ne san - de ord
 3. Vi kom - mer her i kær - lig - hed

og glæ - des på din sab - bats - dag.
 og fø - ler ån - den ty - de - lig.
 i dag til vo - res sab - bat hen,

Og al - le lo - ver tro - fast - hed
 Med ven - ner syn - ger vi i kor,
 og gen - nem bøn vi fø - ler fred,

dig Her - re Gud til dit be - hag.
 vi fry - der os og tak - ker dig.
 når vi for - nyr vor pagt i - gen.

Nu som dug fra himlen vander

85

Højtideligt ♩ = 60-72

1. Nu som dug fra him - len van - der blom - ster,
 2. Lad dit bud, o Gud, så kær - lig kom - me
 3. Se, o Gud, din bør - ne - ska - re, husk de
 4. Lad vort råb for tro - nen kom - me, send din

træ - er græs og lyng gi - ver skab - ning,
 til mig o - ven - fra, sig - net af dig
 løf - ter, som du gav, fra din bo - lig
 go - de Ånd her - ned, så når tid på

liv og dan - ner jor - den, som Gud Her - ren vil.
 gør mig ær - lig i mit ar - bejd', som du gav.
 send den kla - re li - vets dug, som gør os glad.
 jord er om - me, vi hos dig kan ny - de fred.

Tekst: Thomas Kelly, 1769-1854

Musik: Joseph J. Daynes, 1851-1920

5 Mos 32:2

Es 55:10-11

Den signede dag med fryd vi ser

Roligt ♩ = 65-72

1. Den sig - ne - de dag med fryd vi ser af ha - vet til os op -
 2. Den sig - ne - de stund, den mid - nats - tid, vor Her - re han lod sig
 3. Om le - ven - de blev hvert træ i skov, og var så hvert blad en
 4. Thi tak - ke vi Gud, vor Fa - der god, som lær - ken i mor - gen -

kom - me; den ly - se på him - len mer og mer, os
 fø - de, da kla - red' det op i ø - ster - lid til
 tun - ge, de kun - ne dog ej Guds nå - des lov med
 rø - de, for da - gen, han os op - rin - de lod, for

al - le til lyst og from - me! Det ken - des på os som
 dej - lig - ste mor - gen - rø - de, da ly - set op - randt, som
 vær - de - lig røst ud - sjun - ge; thi e - vig nu skin - ner
 li - vet, han gav af dø - de; den sig - ne - de dag i

ly - sets børn, at nat - ten hun er nu om - me!
 jør - dens bold skal lys - ne ud - i og glø - de.
 li - vets lys for gam - le og så for un - ge.
 Je - su navn os al - le vort liv for - sø - de!

Morgenstund har guld i mund

87

Roligt $\text{♩} = 60-72$

1. Mor - gen-stund har guld i mund! For nat - ten Gud vi
 2. Mor - gen-stund har guld i mund; vi til vort ar - bejd
 3. Mor - gen-stund har guld i mund, og guld be - ty - der
 4. Gå da frit en - hver til sit, og sto - le på Guds

lo - ve; han lær - te os, i Je - su navn, som
 i - le som fug - len glad i skov og vang ud -
 glæ - de, og glæ - de - lig er hver en dag, som
 nå - de! Da får vi lyst og lyk - ke til at

bar - net i sin mo - ders favn, vi al - le sødt kan so - ve.
 fly - ver med sin mor - gen-sang, gen - født ved nat - te - hvi - le.
 le - ves til Guds vel - be - hag, om end vi måt - te græ - de.
 gø - re gavn, som Gud det vil, på al - ler-bed - ste må - de.

5. Sol opstår, og sol nedgår,
 når den har gjort sin gerning;
 Gud give os at skinne så,
 som himmellys, skønt af de små,
 da randt for os gulddterning!

Med glæde ♩ = 72-80

1. Nu tit - te til hin - an - den de fav - re blom - ster små,
 2. Den kæ - re Gud og Ska - ber den mind - ste orm er nær,
 3. Guds søn var selv et barn, og på kryb - be - strå han lå,
 4. Guds søn har os så kær, han er bør - ne - ven - nen stor,

de mun - tre fug - le kal - de på hver - an - dre,
 han fø - der fugl og mar - kens lil - je klæ - der,
 hans vug - ge stod på jord for - u - den gæn - ge,
 han bæ - rer bar - net op til Gud på ar - men,

nu al - le jor - dens børn de - res øj - ne op - slå,
 dog men - ne - ske - nes børn har han al - ler - mest kær,
 Guds Him - me - ri - ges fryd har han lo - vet de små
 han storm og hav be - tvang, da han van - dred på jord,

nu sneg - len med hus på ryg vil van - dre.
 Gud ån - der på øj - et, når det græ - der.
 og blom - ster fra Pa - ra - di - sets en - ge.
 men bør - ne - ne le - ged ham ved bar - men.

5. O du, som os velsigned og tog i favn de små,
 en morgen se vi dig i Paradiset.
 Du lærte os til Gud vore øjne opslå,
 evindeligt være du lovpriset.

I østen stiger solen op

89

Roligt ♩ = 70-80

1. I ø - sten sti - ger so - len op, den
 2. Den kom - mer fra den fav - re kyst, hvor
 3. Den hil - ser os end - nu så smukt fra
 4. Den hil - ser os fra ly - sets hjem, hvor

spre - der guld på sky, går o - ver hav og
 pa - ra - di - set lå, den brin - ger lys og
 E - dens mor - gen - rød, hvor træ - et stod med
 størst Guds lys op - randt med stjer - nen o - ver

bjæ - ge - top, går o - ver land og by.
 liv og lyst til sto - re og til små.
 e - vig frugt, hvor li - vets væld ud - flød.
 Bet - le - hem, som Ø - stens vi - se fandt.

Op al den ting, som Gud har gjort

Roligt $\text{♩} = 72-82$

1. Op al den ting, som Gud har gjort, hans
 2. Gik al - le kon - ger frem på rad i
 3. Det mind - ste græs, jeg un - drer på i
 4. Hvad skal jeg si - ge, når jeg ser, at

her - lig - hed at pri - se! Det mind - ste han har
 de - res magt og væl - de, de mæg - ted ej det
 sko - ve og i da - le, hvor skul - le jeg den
 al - le sko - ve vrim - le, de man - ge fug - le -

skabt, er stort og kan hans magt be - vi - se.
 mind - ste blad at sæt - te på en næl - de.
 vis - dom få, om det kun ret at ta - le!
 sving, der sker op un - der Her - rens him - le!

<p>5. Hvad skal jeg sige, når jeg går
 blandt blomsterne i enge,
 når fuglesangen sammenslår
 som tusind harpestreng!</p> <p>6. Hvad skal jeg sige, når mit sind
 i havets dybe grunde
 kun dog så lidt kan kikke ind,
 og ser så mange munde!</p> <p>7. Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
 hvor stjerneflokkene blinker,
 hvor mildt enhver imod mig ler
 og op til himlen vinker!</p> | <p>8. Hvad skal jeg sige, når jeg op
 til Gud i ånden farer,
 og ser den store kæmpetrov
 af blide engleskarer!</p> <p>9. Hvad skal jeg sige?—Mine ord
 vil ikke meget sige:
 O Gud, hvor er din visdom stor,
 Din godhed, kraft og rige!</p> <p>10. Op, stemmer alle folk på jord
 med frydetone sammen:
 Halleluja, vor Gud er stor!
 Og Himlen svarer: Amen!</p> |
|--|---|

Nu vågne alle Guds fugle små

91

Med glæde ♩ = 80

1. Nu våg - ne al - le Guds fug - le små, de
 2. Nu kvid - rer sva - len på kir - ke - tag, og
 3. Små - fug - le - nes sang vor Her - re for - står, han
 4. Os ser du og - så, du kæ - re Gud, du

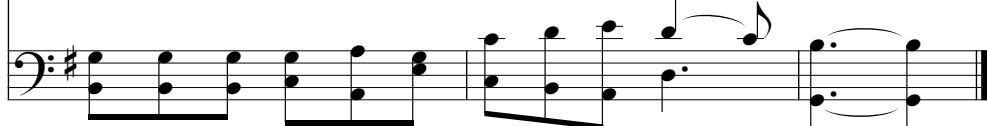
fly - ve fra re - den og sjun - ge; de pri - se vor Her - re, så
 spur - ven ved men - ne - skers hu - se, de syn - ge: God - mor - gen! de
 ken - der hver sjæl i sit ri - ge, de fat - ti - ges lov - sang han
 hø - rer vor røst i din Him - mel, når fug - le - ne flag - re af

godt de for - må, de tak - ker for
 syn - ge: God - dag! de syn - ge: Guds
 ik - ke for - små, han ser, hvad de
 re - der - ne ud, du hø - rer små -

li - vet og ly - set med fløj - ten - de tun - ge.
 fred, Gud ske lov! og i luf - ten hen - su - se.
 mål - lø - se skab - nin - ger al - le vil si - ge.
 bør - ne - nes pris i din jub - len - de vrim - mel!

Ærbødigst ♩ = 66-80

1. Gud vær' med dig, til vi ses i - gen; på din
 2. Gud vær' med dig, til vi ses i - gen; om du
 3. Gud vær' med dig, til vi ses i - gen; nu far -
 4. Gud vær' med dig til vi ses i - gen; mø - des

rej - se dig be - va - re, skær - me dig mod nød og
 mø - der svæ - re prø - ver, stol på ham, som hjem dig
 vel vi må dig si - ge, sid - ste gang dig hån - den
 vi ej mer' i liv - et, vi skal ses i Pa - ra -

fa - re; Gud vær' med dig, til vi ses i - gen.
 fø - rer; Gud vær' med dig til vi ses i - gen.
 gi - ve, Gud vær' med dig til vi ses i - gen.
 di - set; Gud vær' med dig til vi ses i - gen.

Til vi ses, til vi ses, til vi ses, til vi ses, til vi
 til vi ses, til vi ses, til vi ses, til vi ses, til vi

ses i fre - dens hjem, til vi ses, til vi ses,
 ses i fre - dens hjem, til vi ses, til vi ses, til vi ses,

til vi ses,
 til vi ses, til vi ses, Gud vær' med dig, til vi ses i - gen.

Herre, skænk os nu din fred

93

Bønsomt ♩ = 72-88

1. Her-re, skænk os nu din fred, må vi hu-ske di-ne ord,
2. I vor ung-doms ly-se dag vil vi hol-de di-ne bud,
3. Her-re, nå-de-fuld og god, mens vi stræ-ber for din sag,
4. Til-giv vo-re fejl, o Gud, led os frem på ret-te vej,

lært i dag i yd-myg-hed, så de dybt i hjer-tet bor.
lad os stå for sand-heds sag, må vi hol-de tro-fast ud.
giv os styr-ke, giv os mod til vor ger-ning hver en dag.
hjælp os stri-de li-vet ud, og vor frel-se nå hos dig.

Tekst: George Manwaring, 1854–1889
Musik: Benjamin Milgrove, 1731–1810,
arr. af Ebenezer Beesley, 1840–1906

SI 119:33–35

Ærbødigt ♩ = 84-100

1. Fa - der vor i Him - len dig an - rå - be vi!
 2. Hel - ligt skal da væ - re, go - de Gud, dit navn,
 3. Til os kom dit ri - ge, som vi el - ske mer',
 4. Fa - der, ske din vil - je her på den - ne jord!

Se til bør - ne - vrim - len, kom og stå os bi!
 send os him - lens hæ - re til vort san - de gavn!
 mer' end ord kan si - ge, mer' end øj - et ser!
 Ren som mar - kens lil - je Søn - nen hos dig bor!

Når os træng - sel nær - mer fjen - dens hån og spot,
 Al - drig lad os glem - me Je - su Kri - sti bud,
 Giv os kraft og styr - ke, at vi stri - de kan
 Lad dit lys ud - spre - des, som du nu har tændt:

som i vel - lyst svær - mer, vi vil gø - re godt.
 men hans navn for - frem - me, hjælp os, nå - dens Gud.
 i - mod ver - dens mør - ke her i det - te land.
 Da vil man - ge glæ - des, som dig ej har kendt.

Dit ord, o Gud, har rørt vor ånd

95

Inderligt ♩ = 56-66

1. Dit ord, o Gud, har rørt vor ånd, og ved dets
2. Din Ånd den bræn - der i mit bryst, og dri - ver

in - dre, stær - ke glød ser vi på - ny den Her-res
mig ad plig - tens vej. Jeg hø - rer Ån - dens kla - re

hånd, vi føl - ger gen-nem liv og død. Ej si - naj -
røst, og øn - sker blot at tje - ne dig. Guds Ånd vis

tor - ne-busk - ens ild kan lig-nes ved din Ånd, så mild.
du mig vej som før i alt jeg sig - er, alt jeg gør.

Tak nu, Fader, tak for stunden

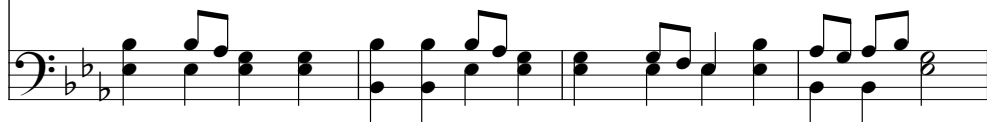
Tankefuldt ♩ = 76-96

1. Tak nu, Fa - der tak for stun - den vi var sam - let i dit navn.
 2. Tak vor Gud dit navn vi hyl - der for dit dy - re - ba - re ord.

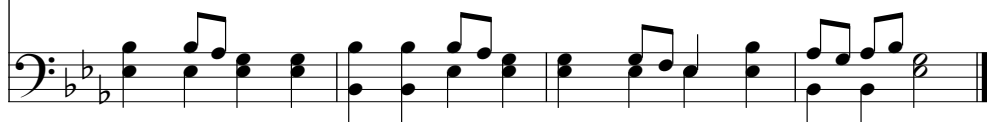
Lad din kær - lig - hed os fyl - de. Hvad du gør er til vort gavn.
 O, må frel - sens frugt vi fin - de i vort hjer - te her på jord.

Lad din frel - ses nå - de fyl - de helt vort hjer - te, sjæl og sind.
 Al - tid tro - fast al - tid tro - fast mod din sand - hed bli - ver vi.

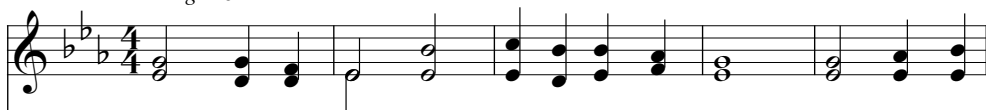
Lad din frel - ses nå - de fyl - de helt vort hjer - te sjæl og sind.
 Al - tid tro - fast al - tid tro - fast mod din sand - hed bli - ver vi.

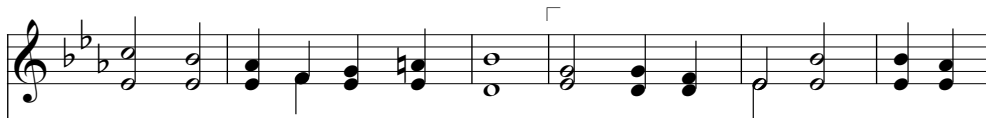
O, bliv hos mig

97

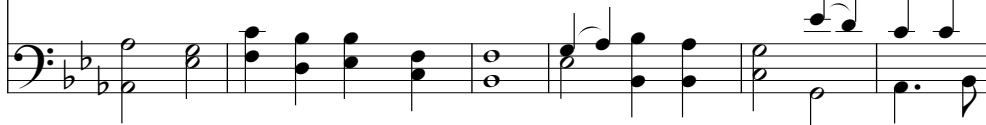
Ærbødigt ♩ = 72-84

1. O, bliv hos mig, snart da - ler so - len ned, og mør - ket
 2. Når kal - det ly - der: Endt er stø - vets dag, o, nå - dens
 3. Styrk mi - ne fjed til tro at van - dre frem, så jeg en -

vil da hin - dre van - drings fjed. Når an - dres hjælp og støt - te
 Her - re, da min sjæl mod - tag! Om - skif - tes end hver ting på
 gang må nå dit him - mel - hjem! Styrk du min tro, o Je - sus,

fjer - ner sig, da Je - sus, Frel - ser kær: O, bliv hos mig.
 li - vets vej, du, som for - an - dres ej: O, bliv hos mig!
 el - ske - lig; du, Guds en - bår - ne Søn: O, bliv hos mig.

O bliv hos mig i denne nat

Ærbødigt ♩ = 60-69

1. O bliv hos mig i den - ne nat, nu da - gen rin - der ud.
 2. O bliv hos mig i den - ne nat, i dag du fulg - te mig
 3. O bliv hos mig i den - ne nat, jeg en - som og for - ladt

Se, nat - tens skyg - ger træn - ger frem, for - bliv hos mig, o Gud.
 og tænd - te i mit hjer - te an en kær - lig - hed til dig.
 mig fø - ler, om jeg ej har dig som trøst for mig i nat.

Vær i mit hjem en vel - set gæst, for sted - se hos mig stå.
 Dit sim - ple ord har gre - bet mig, for sted - se hos mig stå.
 Jeg er så ban - ge for min sjæl, for sted - se hos mig stå.

O, Frel - ser, bliv i nat hos mig, nu mør - ket fal - der på.

O Frel - ser, bliv i nat hos mig, nu mør - ket fal - der på.

Nu er dagen gået

99

Roligt ♩ = 60-72

1. Nu er da - gen gå - et, nat - ten kom - mer nær.
2. Je - sus giv de træet - te af din stil - le fred.
3. Men i mor - gen - rø - den må vi frisk op - stå,

Af - ten - him - lens sky - er dæk - ker so - lens skær.
Når vort ø - je luk - kes, nå - digt se her - ned.
glad og fri fra syn - den for dit å - syn gå.

Tekst: Sabine Baring-Bould, 1834-1924
Musik: Joseph Barnby, 1838-1896

Ordspr 3:24
Alma 37:37

Når de lange skygger falder

Bønssomt ♩ = 69-84

1. Når de lan - ge skyg - ger fal - der, Frel - ser
2. Fa - der, pas på dem, vi el - sker, nu hvor

vend vort sind mod dig. Hjælp os, Her - re,
nat - ten stun - der til, yd - mygt Her - re,

i vor stræ - ben med at fin - de fred i dig.
be - der vi dig, lad i hvi - len os få del.

Lovpriser højt vor Frelses navn

101

Inderligt ♩ = 76-88

1. Lov - pri - ser højt vor Frel - sers navn, al
 2. Han gik i - gen - nem gra - vens port og
 3. Ved nad - ver - bor - det min - des vi hans
 4. Så tak og pris vor sto - re Prins, som

æ - re til ham giv; han dø - den led på
 brag - te frel - sen hjem, og kald - te hver en
 of - fer for vor synd; o, hver en hel - lig,
 brag - te frel - sens bud, og vi - ste vej og

Gol - ga - tha og gav os e - vigt liv.
 syn - dig sjæl til Him - lens hæ - re frem.
 vidn nu her vi min - des ham i løn.
 bød os gå ad den til Him - lens Gud.

Tekst: Richard Allridge, 1815-1896

Musik: Joseph Coslett, 1850-1910

2 Nephi 9:5,10-12

Moses 4:20-21

Ydmygt, Herre, beder vi dig

Stille $\text{♩} = 72-84$

1. Yd - mygt, Her - re, be - der vi dig Frel - ser, led os
2. Giv os mild - hed, giv os ret - sind, giv os kær - lig -

ved din hånd, mens vi brød og vand vel - sig - ner
hed og tro, lad vort hjer - tes bøn - ner nå dig,

i dit navn: Send os din ånd. Lad mig al - drig
lad vort hjer - te byg - ge bro. Og når vi en -

glem - me, at du dø - de smer - te - fuldt for mig, da på
gang har vist, at vi er værd din kær - lig - hed, lad os,

kor - sets træ på Gol - ga - tha vol - de - ligt man dø - de dig.
Her - re, gå til - ba - ge da, led os til din her - lig - hed.

Kære Fader, hør vor bøn

103

Andægtigt ♩ = 69-84

1. Kæ - re Fa - der, hør vor bøn, lad din
 2. Giv os, Fa - der, nå - de, fred, vil du
 3. Når det kla - re vand vi ta'r, styrk os

nå - des lys os få, om vor Frel - sers
 smi - le til os ned, når det brud - te
 ved din Hel - lig - ånd, til - giv fejl, vi

kær - lig - hed nad - ver - bor - det min - de må.
 brød vi får. A - ner - kend vor yd - myg - hed.
 be - der dig, led os ved din Fa - der - hånd.

Tekst: Annie Pinnock Malin, 1863-1935
 Musik: Louis M. Gottschalk, 1829-1869,
 bearb. af Edwin P. Parker, 1836-1925

L&P 59:9-12
 2 Nephi 10:24-25

Jeg ved, på hvem jeg bygger

Højtideligt ♩ = 69-84

1. Jeg ved, på hvem jeg byg - ger, jeg ved, hvad fast be - står,
 2. Det er den de - mant - klip - pe, der trod - ser magt og list,
 3. Han som med dø - dens klæ - de kun blev i gra - ven lagt,

når den - ne ver - dens skyg - ger som røg og støv for - går;
 den hånd, der ej vil slip - pe, det er min Her - re Krist;
 for at - ter frem at træ - de, til her - lig - hed op - vakt,

jeg ved, hvad ej kan svin - de, hvad al - drig vak - le vil,
 hans ånd er li - vets ker - ne, hans ord kan al - drig dø,
 han har min synd for - so - net, hans død mig gjor - de fro,

når vis - mand går i blin - de og vor - der dår - skabs - spil.
 han er den fa - ste stjer - ne på tan - kens vil - de sø.
 hans nå - de har mig kro - net, han skæn - ked' mig sin tro.

Jesus af Nazaret

105

Værdigt ♩ = 80-92

1. Je - sus af Na - za-ret, Frel - ser du er.
 2. Yd - mygt vi spi - ser her det brud - te brød.
 3. Van - det vi drik - ker og pri - ser dit navn,

Sej - re - de o - ver død og gav os liv.
 Ær - bø - digt min - des vi, hvad han dig bød.
 stil - le vi sø - ger til din tryk - ge favn.

Fa - de - ren du for - lod, ud - valgt var du.
 Kors - fæ - stet, søn - der-knust på Gol - ga - ta.
 Led os ad li - vets vej, mens vi er her,

Hvad du for os har lidt hu - skes end - nu.
 Ved di - ne li - del-ser, du liv os gav.
 så vi en - gang kan stå din tro - ne nær.

Ærbødigst ♩ = 76-88

1. Yd - mygt, med ær - bø - dig - hed, bøj dit ho - ved
 2. Det - te brød, som ny - des her, til e - rin - dring
 3. Frem - ad stræb i kær - lig - hed, med din næ - ste
 4. For Guds tro - ne Je - sus står og dig føl - ger,

stil - le ned, du for - lø - ste, tænk på Krist, hvad han
 om ham er, kal - ken og - så min - der mig om hans
 lev i fred, glem de fejl, han mod dig gør, Je - sus
 hvor du går. Han dig el - sked' højt, min ven, men hvad

led for dig, for vist; hist på jor - den ang - stens
 blod ud - gydt for dig. Der - for, glem ej, hvad han
 glem - te di - ne før. Og i stil - le ro og
 gi - ver du i - gen? Ly - dig - hed han for - dre

sved faldt som blod i stø - vet ned, han på
 led for til dig at brin - ge fred, of - re -
 bøn kast din sorg på ham i løn, om - sorg
 vil, våg og bed, mens du er til, at du

kor - set fandt sin grav, hvor - ved han dig frel - se gav.
 des til dø - den hen, men op - stod til liv i - gen.
 har han alt for - dig, ån - dens fred han gi - ver dig.
 al - drig fal - de må ud i synd, men tro - fast stå.

På Golgata

107

Ærbødig ♩ = 66-80

1. På Gol - ga - ta kors - fæ - ste - de de ver - dens Frel - ser stor,
2. På kor - set han sagt - mø - dig dø - de, smer - ter dér han led.
3. I gra - ven Frel - se - ren blev lagt, men ved Gud Fa - ders magt

og med sit blod be - seg - led' han sit of - fer her på jord.
For os han åb - ned dø - ren ind til li - vets e - vig - hed.
op - stan - del - sens mi - ra - kel blev af Je - sus da fuld - bragt.

Ærbødig $\text{♩} = 44-52$

1. Hvor skønt det er at dvæ - le ved vor Frel - ser, Je - sus,
 2. Hvor godt det er hver sab - bats - dag at mø - des un - der
 3. O sa - lig stund, ved nad - ver - bord, vi min - des der vor

som kom ned for her på jord at li - de nød, for
 sam - me tag, og ved hans nad - ver - bord på - ny vor
 Frel - ser stor. Vi til e - rin - dring om Guds Lam for -

os at tå - le sorg og død.
 tro og pagt med ham for - ny. Guds Søn for os på
 e - ner os og pri - ser ham.

kor - set led og gav os liv og sa - lig - hed; så syng ho - sian - na

til hans pris, vor tro og ly - dig - hed ham vis.

Mens brød og vand vi nyder her

109

Inderligt ♩ = 72-88

1. Mens brød og vand vi ny - der her, o, Je - sus
 2. For os blev Kri - sti blod ud - gydt, vor Guds og
 3. En lov blev brudt, det er vor arv. Men Je - sus
 4. Nu kan vi mild - ne død og savn, op - stå fra

vær os gan - ske nær. Lad os e - rin - dre
 Fa - ders plan ad - lydt. Og he - le jor - dens
 so - ned' ret - færds krav; og al - le men - ne -
 gra - ven i hans navn, og med vor slægt i

i vort sind, at ren - hed luk - ker Ån - den ind.
 dy - stre dåd svin - der, om vi står ved Guds råd.
 sker blev fri til selv at væl - ge ret - færds sti.
 e - vig - hed hos Kon - gen, Her - ren bo i fred.

Tekst: John Nicholson, 1839-1909

Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. © 1948 IRI

L&P 20:40

Alma 5:19, 21

Igen vi står ved Herrens bord

Alvorligt ♩ = 72-88

1. I - gen vi står ved Her - rens bord med
 2. Han tro sin Fa - ders plan ad - lød for
 3. Hjælp os, o Gud, at fat - te helt det
 4. Han fø - rer os fra dø - dens dal hjem

Je - sus vor For - lø - ser stor, i tro på hans for -
 os at frel - se fra vor nød. En ver - den kø - be
 of - fer, som blev os til - delt, da gen - nem din en -
 til sin ly - se him - mel - sal, om blot vi føl - ge

so - nings - død, der e - ne frel - ser os fra nød.
 ved sit blod og for vor brø - de gø - re bod.
 bår - ne Søn du gav os liv og frel - se skøn.
 vil hans bud; han er vor Kon - ge og vor Gud.

Han elsked' os, vor Fader stor

111

Værdigt ♩ = 50-56

1. Han el - sked' os, vor Fa - der stor, så at hans Søn blev
 2. Han bø - jed' sig i stø - vet ned og gav sit liv i
 3. I ger - ning øn - sker det Guds Lam, at in - gen le - ver

sendt til jord for os at vi - se ve - jen
 kær - lig - hed. I hel - lig u - skyld dø - de
 ham til skam, men van - drer yd - mygt frel - sens

frem, som le - der hen til Him - lens hjem.
 han, som e - ne sej - ren vin - de kan.
 vej, som han den van - dred' før - end dig.

4. Sin kærlighed så dyb og skøn
 han tilbød alle, datter, søn,
 modtag alt, hvad han giver dig,
 og aldrig giv som svar et "nej".

5. Nu nadveren os minder om,
 hvorfor Guds søn til jorden kom.
 Når her vi nyder vand og brød,
 er det til minde om hans død.

Ærbødigt ♩ = 69-84

1. Vor Frel - ser sig til kor - set gav. at ef - ter -
 2. Gru - som - me mænd frem - tvang hans død. Nag - ler - ne
 3. Selv om på kor - set han led død, ej kla - ge
 4. Ar - bej - det her på den - ne jord, har jeg nu

kom - me lo - vens krav. Han of - ret blev for
 gen - nem - brød hans kød. For at fuld - en - de
 fra hans læ - ber lød. Hans sto - re værk det
 fuld - bragt ord for ord. Fa - der, den kalk du

synd be - gået; han of - ret blev for synd be -
 Her - rens skam, for at fuld - en - de Her - rens
 blev fuld - bragt, hans sto - re værk det blev fuld -
 ræk - ker frem, Fa - der, den kalk du ræk - ker

gæet; vi ved hans død har frel - se fået.
 skam, sat - te de tor - ne - krans på ham.
 bragt, vor Fa - der der ham gav sin magt.
 frem, tøm - mer jeg helt — led mig nu hjem.

5. Af sorg og skam ved Herrens død
 gled solen ned i mørkets skød,
 Skælvende råber jorden ud,
 skælvende råber jorden ud
 harmfult: "Se, I har dræbt en Gud."

6. Han lever — han bød døden trods,
 ydmygt for ham vi bøjer os.
 Som hellige ved nadverbord,
 som hellige ved nadverbord
 adlyder vi hans bud og ord.

Han døde, vor Freløser stor

113

Inderligt ♩ = 69-80

1. Han dø - de, vor For - lø - ser stor, og Is - rael's
 2. Kom, du Guds folk og min - des ham, han bar din
 3. Af kær - lig - hed vi fik en pagt; han dø - de,
 4. Ej gra - ven holdt den Her - re Krist, han op - stod,

døt - re græd på jord. Et mør - ke tæt lå
 byr - de, det Guds Lam. Ja, fæld kun tå - rer
 men han har fuld - bragt sit værk, og liv til
 har os ve - jen vist, til Him - len, til sin

ver - den om, og jor - den skjalv, ja som til dom.
 og gør bod, han ud - gydt har for dig sit blod.
 os han gav, han sej - red' o - ver død og grav.
 Fa - der fo'r men kom - me skal i - gen på jord.

Tekst: Isaac Watts, 1674-1748, alt.

Inkluderet i den første SDH Salmebog, 1835.

Musik: George Careless, 1839-1932

Matt 27:35, 45, 51; 28:5-6

Mosiah 3:7-10

Alvorligt ♩ = 66-84

Duet

1. O, se hvil - ken kær - lig - hed, Je - sus har vist mod mig,
 2. Ja, of - te jeg tæn - ker på så - re - ne i hans kød,
 3. Lov - syng da hans hel - lig - ge navn og for - kynd hans pris
 4. Vor Frel - sers be - fa - ling til al - le da ly - der så;

at han for min frel - se og sa - lig - hed of - red sig,
 de smer - ter, han led for at frel - se min sjæl fra død.
 blandt slæg - ter på jor - den på him - mel - ske eng - les vis.
 ved tro og om - ven - del - se du må i dåb ned - gå,

at li - de og dø for en syn - der så arm som jeg,
 O, hvor jeg vil stræ - be i al - ting at væ - re god,
 Kom så, lad jer frel - se ved ly - dig - hed mod hans bud,
 og ren - set fra syn - den du Hel - lig - ånds - ga - ven får;

at gi - ve mig bo - lig og ta - ge mig hjem til sig.
 ind - til i hans nær - hed jeg knæ - ler for tro - nens fod.
 så bud - ska - bet ly - der, som sen - des i ver - den ud.
 hvis Kri - stus vi føl - ger, da sted - se vi hjem - ad går.

Kor

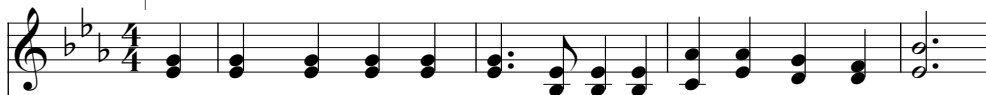
O, hvil - ken kær - lig - hed, at han til jord kom ned og dø - den

for mig led, o hvil - ken kær - lig - hed, him - melsk kær - lig - hed.

Et grønklædt højedrag

115

Ærbødigt ♩ = 72-84

1. Et grøn-klædt høj - de - drag jeg ser i ån - den langt her - fra.
2. For os han kær - ligt dø - den led, og gik for os i bøn.
3. Ved det - te of - fer lø - ste han os fri af syn - dens bånd.
4. Min Frel - ser kær, vær du os nær og tag os i din favn,

Vor Frel - ser li - der dø - den der, han syn - den på sig ta'r.
Den hår - de kamp han tap - pert stred, men skæl - ved dog i løn.
Til him - lens por - te le - de kan han os med kær - lig hånd.
så vi en - gang må sam - les og lov - pri - se højt dit navn.

Tekst: Cecil Frances Alexander, 1818-1895

Musik: John H. Gower, 1855-1922

Joh 19:16-20

Hebr 13:12

Roligt ♩ = 66-76

1. Den sto - re vis - dom, kær - lig - hed i
 2. Hans blod blev hen - syns - løst ud - øst, sit
 3. Ved strengt at føl - ge lo - vens bud vandt
 4. Han vi - ste vej og gik den selv, for -

Him - lens sto - re råd blev vist, da Je - sus
 liv han vil - ligt gav; og u - den synd har
 Je - sus sej - ren hjem: »Din vil - je ske, ej
 kla - red' hvert et skridt mod lys og liv og

send - tes ned at li - de, dø for os.
 han for - løst den brø - de - ful - de jord.
 min, o Gud« blev kro - nen på hans værk.
 him - mel - hvælv, hvor Gud per - son - ligt bor.

5. Til minde om det brudte kød
 vi nyder brød og vand.
 Vor pagt forny'r, som budet lød,
 med Kristus, jordens Gud.

6. Forløsningsplanen fører til
 et stort og herligt mål:
 Retfærdighed får evigt spil
 i himmelsk harmoni.

Tekst: Eliza R. Snow, 1804-1887

Musik: Thomas McIntyre, 1833-1914

Moses 4:1-2
 Alma 42:14-15

Versene: 1, 2, 5 og 6 er især velegnede til nadveren.

Til minde om den korsfæstede

117

Bønnefuldt ♩ = 84-96

1. Vor Fa - der, vi er sam - let her til
 2. Da Je - sus knæ - le - de i løn, han
 3. Hver gang vi ny - der vand og brød og
 4. Vor Fa - der, må dit nad - ver - bord vel -

min - de om vor Frel - ser kær. Send os din go - de
 bad i angst en smer - tens bøn. Han of - re - de i
 i - hu - kom - mer Kri - sti død, lad os da al - tid
 sig - ne hver en sjæl, som tror og ær - ligt føl - ger

Ånd her - ned at ska - be tro og hel - lig - hed.
 kær - lig - hed, da han for os på kor - set led.
 hu - ske på den tran - ge vej, han måt - te gå.
 Kri - sti bud, han, som vor Frel - ser er og Gud.

Med glæde ♩ = 76-88

1. Je - sus vil i her - lig - hed snart til jor - den
 2. Som et yd - mygt of - fer - lam man til kor - set
 3. Pint og pla - get blev han her, her - lig - gjort vi
 4. E - ne var han og for - ladt, yd - mygt led han

kom - me ned. Yd - mygt led han u - den ord for at
 brag - te ham. Nu har Je - sus alt fuld - bragt, vist os
 snart ham ser. Vra - get af sit folk en - gang æ - res
 dag og nat. Ver - dens skyld han en - gang bar, nu han

brin - ge fred på jord, for at brin - ge fred på jord.
 Him - me - ri - gets pragt, vist os Him - me - ri - gets pragt.
 nu med eng - le - sang, æ - res nu med eng - le - sang.
 kon - ge - mag - ten har, nu han kon - ge - mag - ten har.

Krist stod op af døde

119

Med glæde ♩ = 65-80

1. Krist stod op af dø - de i på - ske - mor - gen - rø - de!
2. Krist stod op af dø - de, af - so - net er vor brø - de!
3. Krist stod op af dø - de i Him - len vi ham mø - de!

Thi syn - ger lydt og sjæ - le - glad hans me - nig - hed i

al - len stad: Æ - re væ - re Gud i det høj - e!

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1783-1872

Musik: Leise, 12. årh., bearb. af A. P. Berggreen 1852

Matt 28:1-10

Energisk $\text{♩} = 56-69$

1. Du dø - dens o - ver - vin - der, vel - sign for hver en mund
 2. På Gol - ga - tha ud - gø - des u - skyl - dig - he - dens blod,
 3. Mens al na - tu - ren bæ - ved, brød Je - sus gra - vens bånd,
 4. Han dø - de, dog han le - ver, han vor Mes - si - as er;

det brud - te brød, som min - der om Je - su sid - ste stund;
 hvor - ved fra synd gen - fø - des en - hver, som ø - ver bod;
 og i tri - umf han hæ - ved sig til Guds høj - re hånd.
 for ham hver syn - der bæ - ver, som ej om - ven - des her.

bort - jag al syn - dig tan - ke af hvert be - æng - stet bryst;
 ved kal - ken vor For - so - ner hu - kom - mes af sit folk,
 Han fængs - lets por - te spræng - te og fri - ed ån - ders hær,
 O grib den hånd, dig ræk - kes, søg ly ved Je - su bryst,

må ån - dens frugt vi san - ke, skænk ar - me sjæ - le trøst.
 vor tak og lov - sangs to - ner er vo - re hjer - ters tolk.
 som på sin skyld kun tænk - te i selv - for - voldt be - svær.
 i kamp du al - drig svæk - kes, følg al - tid hydr - dens røst!

Jesus Kristus er opstanden

121

Værdigt ♩ = 92-104

1. Je - sus Kri - stus er op - stan - den, syng om det - te
 2. Kom med an - dagt, syng af glæ - de til vor Gud en
 3. Je - sus Kri - stus er op - stan - den, han har åb - net

glæ - des - bud. Gra - ven ham ej mer holdt fan - gen,
 sej - rens pris. In - gen sky - er, in - gen tå - ge,
 Him - lens port, fri - et os fra syn - dens fæng - sel,

syng det ver - den, syng det ud! Frygt for dø - den
 in - tet mør - ke, in - gen dis, kun den mør - gen -
 hæ - vet os til no - get stort. Je - sus ræk - ker

er for - bi, Kri - stus sej - red', vi er fri.
 kla - re sol er op - stan - del - sens sym - bol.
 ud sin hånd, har os løst fra syn - dens bånd.

Med jubel ♩ = 96-108

1. Kri - stus dø - dens læn - ker brød
 2. Frel - sens sto - re værk fuld - bragt Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
 3. For os Je - sus dø - den led.

og stod op af jor - dens skød,
 synd og død ham un - der - lagt. Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
 her - sker i al e - vig - hed.

mænd og eng - le vid - ner om,
 Je - sus li - der ik - ke mer', Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
 Sid - der nu i Him - lens råd,

Je - sus ud af gra - ven kom.
 mør - kets magt ej læn - ger' ler. Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
 sig mig: Død, hvor er din brod?

Daggryets stråler

123

Roligt ♩ = 80-95

Duet

1. Dag - gry - ets strå - ler for - gyl - der hver sky.
 2. Nu død ej læn - ger os fyl - der med skræk.
 3. Her - li - ge mor - gen, så fuld af Guds fred;

Nu nat - tens skyg - ger for ly - set må fly.
 Je - sus har vun - det, og brod - den er væk.
 so - len nu sen - der sit lys til os ned.

Jor - den nu våg - ner af mør - ket så trist.
 E - vigt han le - ver ved Guds høj - re hånd;
 Him - me - lens glans vi vil se i hans grav;

Je - sus op - stan - den og sej - rer til sidst.
 Pris ham, o, pris ham, o, tak for hans Ånd.
 han er op - stan - den, vor frel - ses op - hav.

Fryd dig, o jord

Med glæde ♩ = 76-96

1. Fryd dig, o jord, be - red dig nu, tag mod din
 2. Jub - ler med fryd! Til Her - rens pris nu lov - sang
 3. Al synd og sorg samt mør - kets magt må vi - ge
 4. Syng højt med fryd! I Her - rens folk, op - fyld den

Kon - ge stor. Lad hvert et hjer - te fry - des i
 ly - de skal, mens alt om - kring på mark, i skov, på
 fra vor jord. Han kom - mer, og vel - sig - nel - ser ud -
 gan - ske jord, som san - det fyl - der ha - vets bred, som

him - mel og på den - ne jord, med eng - le stem - me i, med
 bjer - get højt, og dybt i dal vil og - så syn - ge med, vil
 gy - des ved hans mil - de ord, som før vi blev for - ment, som
 stjer - ner var pro - fe - ters ord, o pris nu Her - ren stor, o

med eng - le stem - me

eng - le stem - me i, syng nu, syng nu, vi stem - mer i.
 og - så syn - ge med, med fryd, med fryd vi syn - ger med.
 før vi blev for - ment, som før, som før vi blev for - ment.
 pris nu Her - ren stor, o pris, o pris nu Her - ren stor.

i med eng - le stem - me i

Tekst: Isaac Watts, 1674-1748, arr. af William W. Phelps, 1792-1872

var med i den første SDH-salmebog 1835

Musik: Georg F. Händel, 1685-1759, arr. af Lowell Mason, 1792-1872

Alma 5:50
Sl 97:1; 98:4-9

O, kom hver en trofast

125

Majestætisk ♩ = 88-104

1. O, kom hver en tro - fast, kom hver sjæl og glæd dig. O,
 2. O, syng eng - le - ska - rer, syng med løf - tet stem - me, o,
 3. O, tak da vor Fa - der, tak med mund og hjer - te, o,

kom I, o, kom I, til Bet - le - hem. Kom med og se ham,
 syng al - le, som bor i Him - len højt, æ - re til Gud
 tak ham, som kom her til jor - den ned; med sig han brag - te

født er eng - les kon - ge. O, lad os højt ham pri - se, o, lad os
 i det al - ler hø - je - ste. O, lad os højt ham pri - se, o, lad os
 bud om fred og kær - lig - hed. O, lad os højt ham pri - se, o, lad os

højt ham pri - se, o, lad os højt ham pri - se, Krist, Guds Søn.
 højt ham pri - se, o, lad os højt ham pri - se, Krist, Guds Søn.
 højt ham pri - se, o, lad os højt ham pri - se, Krist, Guds Søn.

Med glæde ♩ = 96-116

1. Eng - le fra Guds him - mel - sal brag - te nyt om fred på jord.
 2. Hyr - der kom til kryb - ben hen, de kom først af eng - le - bud.
 3. Vi vil føl - ge hyr - der - ne, pri - se ver - dens Frel - ser stor.

He - le ver - den glæ - der sig, bry - der ud i ju - bel - kor.
 De - res kon - ge mød - te de, knæ - le - de og pri - ste Gud.
 Fred og frel - se brin - ger han, når vi føl - ge vil hans ord.

Glo - - - - ri - a

in ex - cel - sis De - o. Glo - - -

- - ri - a in ex - cel - sis De - o.

Stille nat, hellige nat

127

Roligt ♩ = 80-100

1. Stil - le nat, hel - li-ge nat, tavs er nu li - vets larm.
 2. Stil - le nat, hel - li-ge nat, hydr - ders flok lyt - ted' glad,
 3. Stil - le nat, hel - li-ge nat, Je - su Krist! Kær - lig - hed

Kun de from-me, de hel-li-ge to vå - ger kær-ligt for bar-nets ro.
 da det lød i eng - les kor: E - der en Frel-ser er født på jord,
 blidt om-svæ-ver din bar - ne-mund, ja, med dig slog frel-sens stund,

Sov i Ma-ri - as arm, sov i Ma-ri - as arm.
 hist i Da - vids stad, hist i Da - vids stad.
 kom til jor - den fred, kom til jor - den fred.

Glade jul, dejlige jul

Roligt ♩ = 80-100

1. Gla - de jul, dej - li - ge jul! Eng - le da - le
 2. Ju - le fryd, e - vi - ge fryd, hel - lig sang med
 3. Fred på jord, fryd på jord, Je - sus - bar - net
 4. Sa - lig fred, him - melsk fred to - ner ju - le -

ned i skjul; hid de fly - ve med pa - ra - dis - grønt,
 him - melsk lyd! Det er eng - le - ne, hydr - der - ne så,
 blandt os bor! Eng - le sjun - ge om bar - net så smukt,
 nat her - ned, eng - le brin - ge til sto - re og små

hvor de se, hvad for Gud er kønt, løn - lig i - blandt os de
 den - gang Her - ren i kryb - ben lå, e - vig er eng - le - nes
 han har Him - me - rigs dør op - lukket, sa - lig er eng - le - nes
 bud om ham, som i kryb - ben lå; fryd dig, hver sjæl han har

gå, løn - lig i - blandt os de gå.
 sang, e - vig er eng - le - nes sang.
 sang, sa - lig - er eng - le - nes sang.
 frelst! Fryd dig, hver sjæl han har frelst!

Født hos dyrene i stalden

129

Ærbødig ♩ = 69-84

1. Født hos dy - re - ne i stal - den i kong Da - vids
 2. U - den pragt vor Frel - ser fød - tes, her Guds søn blev
 3. Ik - ke me - re han i kryb - ben lig - ger hjæl - pe -

fø - de - by, var - samt svøbt og lagt i kryb - ben,
 gi - vet os. På hans skuld - re mag - ten hvi - ler
 løs og svag. Ved Guds høj - re hånd han sid - der

me - dens eng - le sang i sky. U - skylds - ren til
 til at by - de syn - den trods. Un - der - fuld og
 til den sto - re gen - komst - dag, hvor hans folk i

ver - dens gavn, Je - sus Kri - stus blev hans navn.
 væl - dig, Gud, e - vig Fa - der, fre - dens bud.
 høj - tids - dragt pri - ser det, som han har bragt.

Ærbødigt ♩ = 60-80

1. Det lil - le barn Je - sus i kryb - ben sov sødt,
 2. Skønt kvæ - get i stal - den for - styr - red' hans søvn,
 3. Jeg be'r dig: Oh bliv, Her - re Je - sus, hos mig,

for - u - den en seng og i fat - tig - dom født;
 ej græd el - ler kla - ged' vor Her - re, Guds søn.
 vel - sign al - le små børn og elsk og - så mig:

men him - me - lens stjer - ner så ned, hvor han lå,
 Jeg el - sker dig Je - sus, fra him - len se ned,
 Be - var os som di - ne, den stund vi er her,

det lil - le barn Je - sus på le - je af strå.
 og værn om mit le - je og skænk mig din fred.
 og tag os til him - len at bo hos dig der.

Tekst: Anonym, cirka 1883 Philadelphia
 Musik: William J. Kirkpatrick, 1838-1921;
 harmoniseret af Rosalee Elser, f. 1925.
 Eneret 1980 Rosalee Elser. Benyttet

med tilladelse. Engangskopiering
 til kirkebrug (ikke-kommercielt),
 eller til brug i hjemmet er tilladt.

Luk 2:7
 Luk 18:15-17

O Bethlehem, du lille by

131

Roligt ♩ = 84-100

1. O Beth - le - hem, du lil - le by, så skøn du lig - ger der.
 2. Ja, u - den jor - disk pomp og pragt blev ver - dens Frel - ser født.
 3. Kom Je - sus - barn fra Beth - le - hem, o kom, det be - der jeg.

I nat - tens skær en stjer - ne - hær så mildt ned til dig ser,
 På kryb - be - strå vor Her - re lå og sov så trygt og sødt,
 Bort - tag min synd og hjælp mig til et bed - re liv i dig.

dog i de mør - ke ga - der ses e - vig - he - dens lys.
 ej hø - rer vi ham kom - me, men stil - le glad og let
 På ju - le - sal - mens to - ner min bøn jeg bæ - rer frem:

Vort håb og tro for sjæ - lens ro i kryb - ben lag - des nys.
 han træ - der ind, når i vort sind vi åb - ner for ham ret.
 Din fred mig giv og hos mig bliv, du barn fra Beth - le - hem.

Lyt nu medens englekor

Energisk ♩ = 92-112

1. Lyt nu me - dens eng - le - kor syn - ger om den kon - ge stor,
2. Lad os hyl - de fre - dens Drot, hyl - de Søn - nen for alt godt.

som er født i Beth - le - hem, stem nu i, o folk, med dem.
Lys og liv har han os bragt, han har hel - se i sin magt.

Han har bragt os fred på jord, han er him - lens Her - re stor.
Han blev født til os på jord, lad os pri - se Her - ren stor.

Lyt nu me - dens eng - le - kor pris - ser fre - dens Kon - ge stor.

Lyt nu me - dens eng - le - kor pris - ser fre - dens Kon - ge stor.

Langt, langt herfra

133

Med glæde ♩ = 92-112

1. Langt, langt her - fra nær ved Beth - le - hems stad
 2. Her - ligt lød san - gen om kær - lig - hed,
 3. Frem - skynd den tid, da i hvert et land

eng - le til hyr - der - ne sang så glad.
 mis - kund - heds bud sendt af him - len ud. Æ - re til Gud!
 san - gen skal ly - de med glæ - de sand.

Æ - re til Gud i det

Æ - re til Gud! Æ - re til Gud i det hø - je,
 i det hø - je
 hø - je æ - re til Gud i det hø - je,

fred på jord, Guds vel - be - hag kom til men - sker i dag.

Barn Jesus i en krybbe lå

Inderligt ♩ = 70-80

1. Barn Je - sus i en kryb - be lå, skønt
2. Hver sorg - fuld sjæl, blev karsk og glad, ryst

Him - len var hans ej - e; hans pu - de her blev
af din tun - ge smer - te, et barn er født i

hø og strå, mørkt var det om hans lej - e! Men stjer - nen o - ver
Da - vids stad til trøst for hvert et hjer - te; til bar - net vil vi

hu - set stod, og ok - sen kys - sed bar - nets fod. Ha -
sti - ge ind og bli - ve børn i sjæl og sind. Ha -

le - lu - ja, ha - le - lu - ja, Barn Je - sus!

Et barn er født i Betlehem

135

Med glæde ♩ = 80-90

1. Et barn er født i Bet - le - hem,
 2. En fat - tig jom - fru sad i løn,
 3. Han lag - des i et kryb - be - rum,
 4. Og ø - stens vi - se of - red der

Bet - le - hem, thi glæ - de sig Je - ru - sa - lem.
 sad i løn, og fød - te him - lens kon - ge - søn.
 kryb - be - rum. Guds eng - le sang med fryd der - om.
 of - red der. Guld, rø - gel - se og myr - ra skær.

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

5. Forvunden er nu al vor nød,
 os er i dag en Frelser født.
 Halleluja!

6. Ham være pris til evig tid,
 vor Frelser bold og broder blid.
 Halleluja!

Med fryd ♩ = 75-82

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd
2. Ret i en sa - lig tid kom han hid;
3. Sorg er til glæ - de vendt, kla - gen endt,

os barn - lig på Gud Fa - der for - la - der.
til le - ven - de og dø - de gen - lø - de
vor glæ - de skal hver tun - ge ud - sjun - ge.

Vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn,
de ord, der fo'r så vi - de til al - le ti - der hen
Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag

han ved, hvor - til vi træn - ge, vor Frel - ser blev Guds Søn;
om ham, som tog vor kvi - de og gav os fryd i - gen;
om fred, trods nød og fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag,

thi vil vi al - le sjun - ge med hjer - te og med tun - ge
gik ned for os i dø - den, som sol i af - ten - rø - den
som vil al sor - gen ven - de til glæ - de u - den en - de,

et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
og stod i mor - gen - gry op for os på - ny!
bær os på bør - ne - vis ind i pa - ra - dis!

Udtryksfuldt ♩ = 72-80

1. Ki - mer, I klok - ker, ja, ki - mer før dag i det dunk -
 2. Ju - len er kom - men med sol - hverv for hjer - ter - ne ban -
 3. Syn - ger og dan - ser og klap - per i e - ders små hæn -

le! Tin - drer, I stjer - ner, som eng - le - nes øj - ne kan funk -
 ge, jul med Guds - bar - net i svøb un - der eng - le - nes san -
 der, men - ne - ske - bør - ne - ne al - le til jor - de - rigs en -

le! Fred kom til jord, Him - me - lens
 ge, kom - mer fra Gud, brin - ger os
 der! Født er i dag bar - net til

fred med Guds ord. Æ - ren er Guds i det hø - je!
 glæd - ska - bens bud! Æ - ren er Guds i det hø - je!
 Guds vel - be - hag. Æ - ren er Guds i det hø - je!

Livlig ♩ = 90-100

1. Dej - lig er den him - mel blå, lyst det er at se der - på,
 2. Det var midt i ju - le - nat, hver en stjer - ne glim - ted mat,
 3. Når den stjer - ne, lys og blid, sig lod se ved mid - nats - tid,

hvor de gyld - ne stjer - ner blin - ke, hvor de smi - le, hvor de vin - ke
 men med ét der blev at sku - e én så klar på him - lens bu - e,
 var det sagn fra gam - le da - ge; at en kon - ge u - den ma - ge

os fra jor - den op til sig, os fra jor - den op til sig.
 som en lil - le stjer - ne - sol, som en lil - le stjer - ne - sol.
 skul - le fø - des på vor jord, skul - le fø - des på vor jord.

4. Vise mænd fra Østerland
 drog i verden ud på stand,
 for den konge at oplede,
 for den konge at tilbede,
 som var født i samme stund.

5. De ham fandt i Davids hjem,
 de ham fandt i Betlehem
 uden spir og kongetrone,
 der kun sad en fattig kone
 vugged barnet i sit skød.

6. Stjernen ledte vise mænd
 til vor Herre Kristus hen;
 vi har og en ledestjerne,
 og når vi den følger gerne,
 kommer vi til Jesus Krist.

7. Denne stjerne lys og mild,
 som kan aldrig lede vild,
 er hans guddomsord det klare,
 som han os lod åbenbare
 til at lyse for vor fod.

Roligt $\text{♩} = 65-72$

1. Vær vel - kom - men Her - rens år, og vel -
 2. Vær vel - kom - men Her - rens år, og vel -
 3. Vær vel - kom - men Her - rens år, og vel -
 4. Vær vel - kom - men Her - rens år, og vel -

kom - men her - hid! Ju - le - nat, da vor Her - re blev
 kom - men her - hid! På - ske - mor - gen, da Her - ren op -
 kom - men her - hid! Pin - se - dag, da Guds ånd kom her -
 kom - men her - hid! Her - rens år med vor Guds vel - be -

fød, da tænd - te sig ly - set i mør - kets
 stod, da livs - træ - et fæ - sted i gra - ven
 ned, da ned - steg Guds kraft til vor skrøb' - lig -
 hag nu brin - ger os glæ - de hver Her - rens

skød! Vel - kom - men nyt - år, og vel - kom - men her!
 rod! Vel - kom - men nyt - år, og vel - kom - men her!
 hed! Vel - kom - men nyt - år, og vel - kom - men her!
 dag! Vel - kom - men, nyt - år, og vel - kom - men her!

Kom dog alle, store, små

140

Med glæde ♩ = 76-88

1. Kom dog al - le, sto - re, små for i då - bens
 2. Til Guds børn ved då - bens pagt kå - res vi, o,
 3. Spot - ten som os mø - der her, er dog her - lig -
 4. Då - ben som den ny - e pagt nu ved eng - le

vand at gå; med et an - ger - gi - vent sind træd i -
 giv da agt! Gå med glæ - de der - for frem, in - gen
 he - den værd; kro - nens glans for - dunk - ler alt, hvad os
 blev os bragt, den er e - vig, bryd den ej, du, som

gen - nem dø - ren ind. Træd i - gen - nem dø - ren ind.
 træng - sel hold for slem, in - gen træng - sel hold for slem.
 for - hen var for - talt, hvad os for - hen var for - talt.
 går på frel - sens vej, du, som går på frel - sens vej!

Fordi du gi'r mig alt

Kirken kan på grund af licensbegrænsninger ikke udgive denne musik i dette format.

Tekst: Grace Noll Crowell. 1877–1969,
omskrevet fra *Light of Years*, eneret
1936 af Harper og Row. Fornyset
1964 af Grace Noll Crowell;
Musik: Phillip Landgrave, f. 1935.
Eneret © 1975 Broadman Press

Alle rettigheder forbeholdt.
International ophavsret sikret.
Brugt med tilladelse. Det er
forbudt at fremstille kopier
uden skriftlig tilladelse fra
indehaveren af ophavsretten.

Jak 2:17–19
Mosiah 18:27–28

Benyt de lyse dage

142

Roligt ♩ = 60-76

1. Be - nyt de ly - se da - ge og driv dem ik - ke bort,
 2. De ha - stigt svund - ne da - ge vi al - drig får i - gen,
 3. Som vin - ter - kul - de føl - ger den var - me som - mer - tid,
 4. Be - nyt hver ly - sets ti - me, din vej til sik - ker - hed,

lad vær - ket gro i sol - skin, for ti - den er kun kort.
 kun al for kort de bli - ver, og ti - den svin - der hen.
 vil lyk - ken of - te skif - te, for - an - dre fred til strid.
 en flit - tig hø - ster tryg - hed, vel - sig - nel - ser og fred.

Thi du kan ik - ke tvin - ge Guds sol at bli - ve her,
 Lad hvert mi - nut ud - nyt - te, giv agt på u - rets slag,
 Mon ik - ke da vi skul - le mod må - let stræ - be hen:
 Men tænk dig om før hand - ling, lad hjer - tet ta - le med,

så lidt som nat - tens skyg - ger at by - de stand - se der.
 thi li - vet svin - der hur - tigt, som er det blot en dag.
 At fyl - de vo - re plad - ser, at gø - re godt i - gen?
 og du kan trygt for - la - de dig på Guds kær - lig - hed.

Livfuldt ♩. = 46-58

1. Har jeg gjort no - get godt for en sjæl i dag? Har jeg
2. Der er no - get at gø - re om - kring os nu, kom, vær

lin - dret en fat - tigs kår? Har jeg glæ - det en syg, gjort den
med i den go - de sag. Lad ej ti - den gå tabt, men vær

frygt - som - me glad og y - det, hvad jeg for - mår? Er
sted - se på vagt og gør no - get godt i dag. Det

mon no - gens sorg for - mil - det i dag, for - di jeg har trø - ste - rigt
smukt er og bravt at vir - ke i løn for men - ne - skers lyk - ke og

talt? Har jeg hjul - pet de træ - te og sva - ge på vej, op -
fred: Ik - kun den, som gør no - get, er vær - dig sit liv; for

løf - tet den stak - kel, som faldt? Så vågn op og
dov - ne har ver - den ej sted.

gør no - get mer end drøm - me om him - me - lens borg! Det er

sa - ligt at gi - ve, en fryd u - den li - ge, det ska - ber en him - mel på jord.

Roligt ♩ = 40-52

Duet

1. Hyr-den hos få - re - ne vå - ger, el - sker hvert
 2. Stor er hans om - sorg for hjor - den, kær - ligt han
 3. Me - dens han sø - ger de sva - ge på de - res
 4. Lad os da vil - ligt ham sva - re: send os, med

lam i sin fold, var - somt han hjem - ad dem fø - rer
 sør - ger for hver; nog - le er van - dret fra fol - den,
 vild - som - me færd, øn - sker han hjælp af de an - dre,
 glæ - de vi går ud for at hjælp - pe dem hjem - ad,

skær - mer mod fa - re og vold. Op han af
 men han end - nu har dem kær. Trø - stigt han
 som står ham in - der - ligt nær. De som er
 al - le de vild - led - te får. Gør os til

dy - bet dem løf - ter, læ - ger og tor de - res sår,
 ef - ter dem sø - ger, sø - ger de får, som gik tabt,
 ble - vet i fol - den, be - der han kær - ligt: vær med,
 tro - fa - ste hyr - der, lær os at of - re, oh Gud.

kær - ligt i fav - nen dem tryk - ker, til lids - fuldt
 lyk - ke - ligt hjem han dem fø - rer, frelst ved hans
 hjælp mig at fin - de de tab - te, søg dem hvert
 ly - digt at tje - ne vor næ - ste, føl - ge dit

med ham de går. *Kor*
 kær - lig - heds magt. Bort ud i ørk - nen de van - drer,
 e - ne - ste sted!
 kær - lig - heds - bud.

ve - jen er ø - de og kold; ud for at

frel - se han i - ler brin - ger dem hjem til sin fold.
 (4. vers) vi i - ler brin - ger dem hjem til hans fold.

Energisk ♩ = 66-76

1. Fuld af ger - ning er min dag før - end sol - ned - gang,
 2. Kær - ligt ord jeg si - ge må før - end sol - ned - gang,
 3. Som jeg van - drer på min vej før - end sol - ned - gang.

før mig selv og kæ - res sag før - end sol - ned - gang.
 bort fra syn - den jeg må gå før - end sol - ned - gang.
 Her - rens bud jeg glem - mer ej før - end sol - ned - gang.

Hver en dår - lig tan - ke slet - te, vi med hjer - tets kraft ud - ret - te,
 For min bro - der bøn at be - de, hen til ly - set næ - sten le - de,
 Der er synd, som må be - ken - des fra al u - ret må jeg - ven - des,

og af da - gens ger - ning træt - te før - end sol - ned - gang.
 til at hjæl - pe væ - re re - de før - end sol - ned - gang.
 om vel - sig - nel - sen skal sen - des før - end sol - ned - gang.

Vi vandrer frem mod æren

146

Energisk ♩ = 92-108

1. Vi van - drer frem mod æ - ren, vi stræ - ber mod vort mål,
 2. Ja, dag for dag vi van - drer, til Him - len vil vi nå;
 3. Vi med de børn for - lø - ste står om hans tro - ne vagt,

vort vå - ben vil vi hæd - re, ej læg - ge ned vort stål.
 alt godt, vi gør, os nær - mer til kro - nen, vi vil få.
 vi pri - se vil vor Frel - ser, hans kær - lig - hed og magt.

Vi van - drer, van - drer hjem - ad til lan - det hist vi ser,

mod e - vigt liv vi stræ - ber, det le - de - stjer - nen er.

Livfuldt ♩ = 88-108

1. Du kan let - te hvert et fjed, ska - be him - melsk hjer - te - fred,
 2. Du kan ta - le blidt og mildt til et hjer - te vredt og vildt,
 3. Du kan ræk - ke hån den frem, hjæl - pe næ - sten i hans hjem,
 4. Glad du le - ve kan dit liv trods al - ver - dens strid og kiv,

er der sol - skin i din sjæl? Du kan ven - de nat til dag,
 er der sol - skin i din sjæl? Tyn - ger byr - der - ne ham ned,
 er der sol - skin i din sjæl? Du - kan ta - le go - de ord
 er der sol - skin i din sjæl? Ly - sets børn dig el - ske vil,

her - ligt frem - me sand - heds sag, er der sol - skin i din sjæl i dag?
 hjælp ham frem til sjæ - le - fred, er der sol - skin i din sjæl i dag?
 til en - hver på den - ne jord, er der sol - skin i din sjæl i dag?
 Him - me - rig dig hø - rer til, er der sol - skin i din sjæl i dag?

Er der sol - skin i din sjæl du kan
 Er der sol - skin i din i din sjæl, du kan

ven - de nat til dag, Her - ren le - ve til be - hag; alt for
 ven - de nat til dag, Her - ren le - ve til be - hag; alt for

dig vil bli - ve vel er der sol - skin i din sjæl i dag.
 dig vil bli - ve bli - ve vel, er der sol - skin i din sjæl i dag.

Energisk ♩ = 88-100

1. I dag skin - ner so - len, ar - bejd med flid; i
 2. I dag vind en rig - dom, bed - re end guld, en
 3. I dag stræb for sand - hed, ren - hed i - sær, et

dag gør din ger - ning, o spild ej din tid; i
 fred i dit hjer - te, en glæ - de så fuld; i
 smyk - ke, som pas - ser sig al - le og hver; det

dag brug den styr - ke, Her - ren dig gav,
 dag søg en per - le, yn - dig og klar,
 pry - der i him - len, pry - der på jord,

og til din Ska - ber fuld for-trøst - ning hav.
 når du i hjer - tet kær - lig - he - den har.
 ja, på dets brug vor sa - lig - hed be - ror.

I dag, i dag ar - bejd med mod, i dag, i

dag vor ger - ning er god. I dag, i dag frem - hæv vor

sag; ej ken - des i mor - gen, så ar - bejd i dag!

Med glæde ♩ = 88-104

1. Der er sol - skin i min sjæl i dag, mer hel - lig, lys og skøn
 2. Der er lov - sang i min sjæl i dag, en hym - ne til Guds Søn,
 3. Der er vår - sol i min sjæl i dag, thi når min Gud er nær,
 4. Der er glæ - de i min sjæl i dag og håb og pris og tro;

end him - mel - hvæl - vets ly - se lag, mit lys, det er Guds Søn.
 og Je - sus lyt - ter med be - hag til hjer - tets sang i løn.
 da ban - ker hjer - tet for Guds sag, og nå - den blom - strer der.
 jeg kæm - pe vil for Her - rens sag, hans løf - ter gør mig fro.

Der er sol - skin, her - ligt sol - skin, når i fred og lyk - ke ti - den går.

Når Her - ren smi - ler til mig ind, sol i sjæl og sind jeg får.

Samler solskin

150

Livfuldt ♩ = 66-80

1. Sam - ler sol - skin, skønt det flim - rer gen-nem mis - mods dunk-le
 2. Sam - ler sol - skin, li - vets stor - me va - rer ik - ke e - vigt
 3. Sam - ler sol - skin, fryg - ter ik - ke for de mør - ke bøl-ger

sky, sjæ-len, træet og sorg - be - tyn - get brin-ger det til liv på
 ved; sid - de stil - le, ned-trykt grub - le, ska - ber in - gen sjæ - le -
 der; li - vets hav med vil - de vo - ver vi må kryd - se hver i -

ny; grib det hur - tigt, thi dets strå - ler fa - rer ha - stigt os for-
 fred. Giv ej op og tab ej mo - det; lad ej mod - gang slå dig
 sær, frej - dig frem - ad! Tø - ver ik - ke; vær ej van - kel-mo-dig,

bi, de os spår om bed-re ti - der, sæt - ter os fra sor - ger fri.
 ned; se, en sol - skins-strå - le kom-mer, brin-ger him-melsk sa - lig - hed!
 vag; på den an - den si - de ven - ter dig en e - vig sol-skins-dag.

Frisk ♩ = 72-88

1. Hvor som helst i ver-den sor-gen vil os nå, al-le må den
 2. Lil-le ger-ning of-te mild-ner sor-gen stor, ver-den ger-ne
 3. Og når sor-gen tyn-ger, syng om Her-rens værk! Frit mød ver-dens

sma-ge, ri-ge, sto-re, små. Men så stor en glæ-de al-le
 øn-sker smil og go-de ord. Hvil-ken nød og smer-te du kan
 an-slag, vær i ån-den stærk! Gå med tro-ens styr-ke gen-nem

dis-se får, om du spre-der sol-skin, hvor som helst du går.
 lin-dre her, når i sang dit hjer-te el-sker hver i-sær.
 li-vets ild, spred kun smil og sol-skin, Gud dig hjæl-pe vil!

Spred da sol-skin al-tid på din vej, trøst og hjælp, svar
 Spred al-tid sol-skin, sol-skin på din vej trøst og hjælp med glæ-de, svar dog

1. al-drig nej, al-drig sva-re nej, al-drig sva-re nej.
 al-drig nej, al-drig sva-re nej, svar nej! al-drig sva-re nej.

Frelser, jeg vil følge dig

152

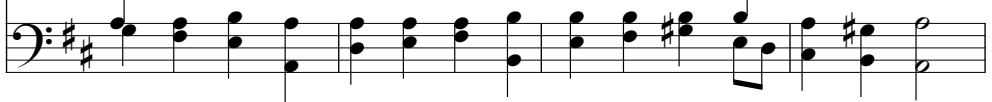
Blidt ♩ = 76-96

1. Frel - ser, jeg vil føl - ge dig og al - tid hand - le i dit navn,
2. Hvor kan jeg dog døm - me an - dre i min u - fuld - kom - men - hed?
3. Kald mig som min bro - ders vog - ter, lær mig din barm - hjer - tig - hed,
4. Frel - ser, lær mig nu at el - ske så - dan som du el - sker mig.

gi - ve af mig selv og al - tid lin - dre an - dres sorg og savn.
 I et stil - le hjer - te fin - des sor - ger, som kun Her - ren ved.
 så be - kym - rin - ger og u - ro vi - ge må for Her - rens fred.
 Kun hos dig jeg fin - der styr - ke, lad mig al - tid tje - ne dig.

Frel - ser, lær mig ret at el - ske dig, føl - ge i dit spor.
 Frel - ser, lær du mig be - døm - me ret, føl - ge i dit spor.
 Frel - ser, lær du mig at hol - de vagt, føl - ge i dit spor.
 Frel - ser, lær mig hjæl - pe an - dre og føl - ge i dit spor.

Fast ♩ = 96-116

1. Gør hvad er ret, snart dag det vil bli - ve! Sej - re vil
 2. Gør hvad er ret, nu læn - ker - ne bry - des, å - ge - ne
 3. Gør hvad er ret! Vær tro og fri - mo - dig frem - ad, kun

ly - sets og fri - he - dens sag! Eng - le i stil - hed
 splin - tres, selv mør - ket er spredt. Hå - bet om fri - hed
 frem - ad! Din løn er be - redt; tør - res skal tå - ren,

nø - je op - skri - ve, hvad vi har y - det hver e - ne - ste dag.
 føl - ke - ne by - des, sand - he - den sej - rer, ja, gør hvad er ret.
 var vej - en blo - dig, Him - len vel - sig - ner dig, når du gør ret.

Gør hvad er ret, lad så føl - ger - ne kom - me! Svigt ej i

kam - pen for fri - hed og ret, mo - dig gå frem - ad, til

prø - ven er om - me, Gud dig be - skær - mer, gør der - for kun ret!

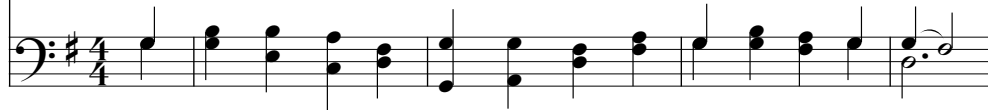
Velsign hver søn og datter, Gud

154

Bønssomt ♩ = 72-84

1. Vel - sign hver søn og dat - ter, Gud, som hæn - der hvi - ler på;
2. Du skæn - ker dem din Hel - lig - ånd med lys i sjæl og sind,
3. De lyt - ter til din Gud - doms - røst og æ - rer di - ne ord,
4. Vel - sign dem, Gud, i Je - su navn ved Hel - lig - ån - dens kraft,

de tro - fast æ - rer di - ne bud, du vil dem ej for - små.
 du kær - ligt ta - ger dem i hånd, før dem i Him - len ind.
 ved Hel - lig - ån - den giv dem trøst hver dag på den - ne jord.
 og al - drigt de på den - ne jord har stør - re glæ - de haft.

Tekst: Parley P. Pratt, 1807-1857

Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. © 1948 IRI

L&P 35:6

Moroni 8:25-26

Tydeligt ♩ = 84-96

1. Vælg kun ret, når du skal til at væl - ge. Lyt til
 2. Vælg kun ret, og lad dig ej be - dra - ge i et
 3. Vælg kun ret, få fred når ret du hand - ler. Vælg kun

Hel - lig - ån - dens bli - de ord. Kri - sti lys vil
 u - be - vog - tet ø - je - blik. Du kan væl - ge
 ret, føl tryg - hed i dit sind. Vælg kun ret i

al - tid væ - re hos dig, når til det ret - te du dig selv be - tror.
 mel - lem godt og dår - ligt, brug der - for al - tid Ån - dens svar du fik.
 alt hvad du skal gø - re, for må - let er at nå i Him - len ind.

Vælg kun ret, vælg kun ret, lad le - de - trå - den væ - re vis - dom god,

i dens lys, vælg kun ret, og Gud vel - sig - ner dig i o - ver - flod.

Glem ej, at hver og en har ret

156

Alvorligt $\text{♩} = 60-76$

1. Glem ej, at hver og en har ret til valg i -
 2. Han hjæl - per, le - der dig på vej, han kal - der
 3. For-stand og fri - hed er vor arv, som hæ - ver
 4. Vor Gud kan gi - ve sjæ - len ro, men jeg har

mel - lem godt og slet; den sand-hed er os
 og vel - sig - ner dig med stør - re kær - lig -
 os fra dy - rets tarv; vi le - ver der - for
 fri - hed til at tro; til ver - den lad os

ble - vet sagt: Gud frel - ser ik - ke dig med magt.
 hed til sig, men o - ver - ta - ler al - drig dig.
 med et håb, når blot vi ly - der frel - sens råb.
 rå - be ud: vi hand - le - fri - hed fik af Gud.

Se, vi sår

Bestemt ♩ = 69-80

1. Se, vi sår, ja dag - lig sår vi man - gen sæd på godt og ondt,
 2. Sæd, der faldt i bjer - gets stil - hed, der, hvor en - som - he - den bor,
 3. Sæd, der lig - ger u - for - an - dret liv - løs på den muld så gold,
 4. Du, som ken - der al vor svag - hed, lad os ej a - le - ne gå,

spre - der den i bjerg og da - le, ka - ster den for vin - den rundt.
 sæd, der blev trådt un - der fo - de på den o - ver - fuld - te jord.
 sæd, der gror og vok - ser, tri - ves, selv når bon - dens hånd er kold.
 bed din en - gel vog - te fu - ren, hvor den go - de sæd vi så.

Sæd, der faldt i ri - ge fu - rer, spi - red ved Guds mil - de regn.
 Sæd, der glemt af on - de hjer - ter kun blev ka - stet bort i løn,
 Med en hvi - sken sår vi god - hed, vre - de ord kan yp - pe kiv;
 Mar - ken da med hæ - der kro - nes, mod - ne aks er him - lens dåd,

Sæd, der hvi - ler nu på klip - pen i den tør - re gol - de egn.
 sæd, der gem - tes i et hjer - te fuldt af kær - lig - hed og bøn.
 i vort ord, vort blik, vor ger - ning lig - ger sæd til død og liv.
 e - vig - he - dens frug - ter spi - rer af den sæd, vi så'd med gråd.

Du, som dadler og fordømmer

158

Tankevækkende ♩ = 69-84

1. Du, som dad - ler og for - døm - mer, fejl du hos din bro - der ser;
2. Al - drig tal da hårdt u - kær - ligt, værn din bro - ders ry og navn;

spørg dig selv om det sig søm - mer en, som selv så skrøb' - lig er.
værn det som et smyk - ke her - ligt, hel - ligt hold det til hans gavn.

Fa - der kær: „For - lad min brø - de, som min skyld - ner jeg for - lod.”
Bryd ej løf - ter; al - tid re - de vær at vin - de dig en ven;

Dis - se ord, i bøn - nen lø - de. Vi be - tin - gel - sen for - stod.
of - te ord, ud - talt i vre - de, ven - der sig mod dig i - gen.

Tankefuldt ♩ = 76-84

1. Nej, tal ej ondt, et ven - ligt ord kan al - drig vol - de
 2. Sig - net er hver en sjæl, som vil en an - dens fejl ud -
 3. Dæk an - dres synd, lad det kun ske, som du din e - gen

sorg og kval. Hvis én du sy - nes ej er stor,
 vi - sket få. Hvor kan vi væ - re vil - lig' til
 øn - sker gemt. Hvis næ - stens synd du først får se,

så glem det og ej hel - ler tal. Så of - te sår du bed - re sæd
 at gø - re slæg - ten lav og rå? Nej, lad os få et bed - re sind
 vis så du øn - sker helst den glemt. Thi li - vet er så kort en stund,

ved kun det bed - ste ta - ge hjem; er god - heds spi - re
 og ej til slad - der fæ - ste lid. Med kær - lig - hed din
 og vi står snart ved gra - vens rand, tag der - for ven - ligt

ny og spæd, du bør den ple - je, dri - ve frem.
 bro - der vind, det bed - ste råd til e - vig tid.
 ord i mund, og sig det bed - ste, som du kan.

Pris Gud, fra hvem hvert gode kom 160

Majestætisk ♩ = 58-72

Pris Gud, fra hvem hvert go - de kom, pris ham, du eng - le - ska - re from,

The first system of music consists of a treble and a bass staff in 4/4 time with a key signature of one sharp (F#). The treble staff features a melody of quarter notes and half notes, with a fermata over the final note. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

pris ham, du folk i pag - tens bånd, pris Fa - der, Søn og Hel - lig - ånd.

The second system continues the melody and accompaniment. The treble staff melody concludes with a fermata. The bass staff accompaniment also concludes with a fermata.

Tekst: Thomas Ken, 1637-1711

Musik: Louis Bourgeois, ca. 1510-1561, fra *Genfer Psalter*, 16. århundrede

Sl 148:1-2, 10-14

Ef 1:3

Livfuldt ♩ = 80-96

1. Ka - stes du på bøl - gen om i li - vets nat,
 2. Knu - ges du af kum - mer, er din byr - de svær;
 3. E - jer du af den - ne ver - dens gods kun lidt,
 4. Så i kam - pens he - de hold kun tro - fast ud,

fø - ler du, at al - le har dig helt for - ladt,
 sy - nes du, at in - gen me - re har dig kær,
 husk, at ån - dens ga - ver bli - ver skæn - ket frit;
 tab blot ik - ke mo - det, sæt din lid til Gud.

tæl da Her - rens ga - ver, nævn dem hver i - sær,
 nævn da li - vets glæ - der tæl dem en for en,
 husk, at an - dre og - så de - res sor - ger har,
 Eng - les hjælp og bi - stand vil dig bli - ve sendt,

og det vil for - un - dre dig, hvor rig du er.
 og at tak - ke Her - ren, der - til vær ej sen.
 men at hå - bets stjer - ne sted - se skin - ner klar.
 him - mel - arv dig skæn - kes, når dit liv er endt.

Tæl hans ga - ver, som du ny - der her,
 Tæl hans ga - ver, som du, som du ny - der her,

tæl dem al - le, nævn dem hver i - sær.
 tæl dem al - le, nævn dem, nævn dem hver i - sær.

Se, hvor Her - ren kær - lig, mild og god,
 Se, hvor Her - ren, Her - ren,

dag - lig la - der strøm - me ud sin nå - de - flod.

Energisk ♩ = 92-108

1. Lad os stæv - ne frem for vor Her - res sto - re sag,
2. Vi vil hol - de ud, skønt vi kun er nog - le få.
3. Når vi gør vor pligt, har vi al - tid sjæ - le-fred,

så når li - vet er endt, vi kan ha' Guds vel - be-hag,
Om end fjen - den sig ru - ster og hårdt os træn - ger på.
for vor Gud står os bi, han vil al - tid kæm - pe med.

og for sand - heds sag lad os dra - ge ån - dens
En u - syn - lig magt vil hjæl - pe os hver dag,
Han i prø - vens stund sit folk vil sæt - te fri,

sværd, det mæg - ti-ge sand - heds sværd.
så kæmp for sand - heds sag.
som kæm - per for sand - heds sag.

Frygt ej selv om fjen - dens magt er stor,
Frygt ej, frej - digt, for med Gud vi alt for-mår frygt ej,

frej - digt, for med Gud vi alt for-mår, mod al
mo - dig al - tid, for med Gud vi alt for-mår, ond - skab

ond - skab og mod synd vi fø - rer krig og til
fryg - te vi ej men mod synd vi fø - rer krig, og til

Gud vor Fa - der sæt - ter lid.
Gud i Him - len sæt - ter vi vor lid, vi sæt - ter lid.

Udtryksfuldt ♩ = 92-112

1. Frem-ad, Her-rens strids-mænd; ud til kamp og sejr,
 2. Når ba-su-nen ly-der, flyg-ter mør-kets hær,
 3. Som en mæg-tig styr-ke frem Guds ri-ge går,
 4. Kom da, fol-ke-stam-mer, slut-ter med os trop,

Je-su kors og fa-ne er i je-res lejr.
 der-for Zi-ons kæm-per, kun fri-mo-dig vær;
 an-dagts-fuldt vi føl-ger i vor Her-res spor.
 glad lad san-gen ly-de frit mod him-len op.

Kri-stus selv, vor Her-re, først mod fjen-den går,
 hel-ved's grund-vold ry-ster ved vort fry-de-skrig,
 Vi er ik-ke del-te, al-le er som et,
 Med op-løf-tet pan-de går vi frej-digt frem,

Is-raels kæm-per tro-fast om hans ban-ner står.
 høj-lydt lad os syn-ge til vor Her-res pris.
 sam-me tro og læ-re, sam-me håb og ret.
 til vor Me-ster by-der os at kom-me hjem.

Frem-ad, Her-rens strids-mænd; ud til kamp og sejr,
 sejr, Je-su

Je-su kors og fa-ne er i je-res lejr.
 kors og fa-ne

Med overbevisning ♩ = 84-116

1. Tje - ne - re for Him - lens Kon - ge væ - re e - vigt valgt til
2. Kal - det til vel - sig - nel-ser at ken - de, søn - ner, død - re,

vid - ne om hans navn. Vidt og bredt for - kyn - der vi hans læ - re:
kon - ge - børn vi er. Glad af hjer - tet vi hans navn be - ken - de,

Kær - lig - he - dens sto - re gavn. Frem - ad, ³ al - tid
hyl - dest vi ham brin - ger her. *Enstemmigt*

v.h. kan spilles med oktaver.

frem - ad, ³ når vi æ - re vil hans navn.

Frem - ad, ³ al - tid frem - ad, ³ når vi æ - re vil hans

navn, frem - ad, ³ sta - dig frem - ad ³ syn - ger

vi i fæl - les - kor. Al - tid frem - ad

og for e - vigt tje - ne glad vor Kon - ge stor. stor.

Med energi ♩ = 88-108

1. Mo - digt må vi kæm - pe, ind - til stri - den er endt, kæm - pe os frem,
 2. Of - te har vi kæm - pet un - der ar - mod og nød, kam - pen var hård,
 3. Kæmp da for Guds ri - ge og vor sa - lig - heds sag! Gud er vor ven,

kæm - pe os frem, løn - nen hist os ven - ter, om vi den har for - tjent,
 kam - pen var hård, man - ge måt - te seg - ne om af af - magt og dø,
 Gud er vor ven. Fjen - den snart må vi - ge, når vi kæm - per hver dag;

når vi til vor Fa - der kom - mer hjem. Nu mør - kets mag - ter
 men de sej - ers - kran - sen sik - kert får. Ret - færd og tål - mod
 lad ham ej få o - ver - magt i - gen! Kund - skab og lys, vort

by - der os trods; sand - hed vort vå - ben, Gud er med os,
 fyl - der vor barm, til - lid til Her - rens mæg - ti - ge arm,
 værn og vort skjold, tro - en på Gud vi har i be - hold;

dyd er vort ban - ner, Him - len vort hjem og må - let, vi stræ - ber mod,
 sand - hed vort lø - sen, Him - len vort hjem og må - let, vi stræ - ber mod,
 der - for vi mo - digt kæm - per os frem til må - let vi stræ - ber mod:

kæm - pen - de os frem.
 kæm - pen - de os frem. Mo - digt må vi kæm - pe, ind - til stri - den er endt,
 Him - lens ly - se hjem.

kæm - pe os frem, kæm - pe os frem; løn - nen hist os ven - ter, om vi

den har for - tjent, når vi til vor Fa - der kom - mer hjem.

Med styrke ♩ = 96-116

1. I ver - den er der brug for dem, som
 2. I kir - ken er der brug for folk med
 3. Vær al - tid re - de og på vagt, vis
 4. Så stå ej le - dig og se på; mod

ger - ne hjæl - pe vil. Kom, gå med os i
 tro, blandt os dig stil; vær med at byg - ge
 at du ger - ne vil. For sand - heds sag op -
 synd vi kæm - pe vil. Om kam - pen bli - ver

kam - pen ud, lad os læg - ge ryg - gen til.
 Zi - on op, lad os læg - ge ryg - gen til.
 løft dit skjold, lad os læg - ge ryg - gen til.
 lang, hold ud, lad os læg - ge ryg - gen til.

Kom nu al - le og vær med, kom nu med, gør din
 og vær med,

pligt med frej - digt mod, nu af - sted, kom al - le hid, tag
 nu af - sted,

fat med flid, lad os læg - ge ryg - gen til.

5. Så arbejd, våg, ja kæmp og bed,
 blandt Herrens folk dig stil;
 vort liv er kort, så vent ej mer',
 lad os lægge ryggen til.

Energisk ♩ = 96-104

1. Skal vi svig - te vo - re pag - ter, som er gjort med him - lens Gud,
 2. Me - dens mør - kets mag - ter prø - ver at for - styr - re Her - rens sag,
 3. Thi for - jæt - tel - sen er gi - vet, om vi hol - de vil hans bud,
 4. Lad os stræ - be frem mod må - let, med de frel - ste at op - nå

da han hør - te vo - re bøn - ner og af Ba - bel drog os ud? Nej!
 skal vi la - de os bort - ri - ve og i tro - en bli - ve svag? Nej!
 vå - ge, be - de, stræ - be, tå - le og til en - den hol - de ud. Ja!
 det ce - le - sti - a - le ri - ge og om - kring Guds tro - ne stå. Ja!

Mer nu end før vil vi kæm - pe og stri - de, tro stå til

Her - ren, om end vi må li - de; kæm - pe os frem,

op - nå et hjem hos Gud vor Fa - der til e - vig tid.

Med glæde ♩ = 96-116

Enstemmigt

1. Så fast som de e - vi - ge bjer - ge skal stål - sat vi mo - digt stå
2. Og på den - ne grund vil vi byg - ge et slot til vor Kon - ge stor,

på den grund, som fæd - re - ne valg - te for os at byg - ge på.
da skal vo - re gla - de san - ge højt ly - de ud o - ver jord,

En grund - vold af pligt og æ - re, af tro på den san - de Gud.
for ar - ven som de os skæn - ked, ej guld el - ler verds - lig pragt,

I tri - umf de løf - ted hans ban - ner, van - dred i ørk - nen ud.
men en arv, som va - rer e - vigt: Glæ - de og sand - heds magt.

Kor
Og vi hø - rer ørk - nen sjun - ge: Frem - ad frem! Sta - dig frem! Al - tid frem!

O - ver bjerg, o - ver dal det run - ge: Frem - ad frem! Sta - dig - frem! Al - tid frem!

Så hæ - ver vi højt vort ban - ner mod må - let, vort e - vi - ge hjem.

Du stær - ke og stræ - ben - de ung - dom; Frem - ad frem! Sta - dig frem! Al - tid frem!

Bestemt ♩ = 88-104

Enstemmigt

1. Som Zi - ons ung - dom vi står fast i ver - dens sid - ste tid.
 2. Og prø - ven fryg - ter vi må - ske, men op - gi' vil vi ej.
 3. De san - de dy - der vi har kær, er mål for spot - tens brod.

For - jæt - tel - sen vi klart kan se, vi vil gå frem med flid.
 Ja sand - hed gi'r os kraft og mod på ret - færds sik - re vej.
 Dog når vi lyt - ter og er tro, vi kan stå kækt i - mod

Vi kom - mer af en æ - del æt, vor frem - tid er hos Gud;
 Vi læ - rer, tje - ner og går frem, vi gla - de syn - ger her:
 det on - de, som vil svæk - ke os, den synd der vil for - gå.

vi kom - mer der, om vi be - står og tro - fast hol - der ud.
 Som Zi - ons ung - dom vi står fast, vor Guds tri - umf er nær.
 Vor jern - stang fat - ter vi i tro, med fryd vi må - let nå.

O hør, nu lyder frydesang

170

Kraftigt ♩ = 100-120

1. O hør, nu ly - der fry - de - sang, nu sej - rer sand - heds ord,
 2. I - gen - nem ti - den sta - dig frem med tro og håb vi går.
 3. Syng højt med fryd, o Zi - ons børn, o pris hans her - lig - hed.

og Zi - ons ung - dom frem - ad går, på Her - rens magt den tror.
 Vor styr - ke vok - ser dag for dag, med mod vi må - let når,
 Al æ - re til hans kæ - re navn, han for os dø - den led.

Vi hæ - ver vo - re stem - mer op i højt og mæg - tigt kor:
 med li - vets lys, Guds sand - heds lys, hvis strå - ler le - der frem
 Fra Zi - ons bjerg med mæg - tig klang en fry - de - sang ud - går.

“Vi pri - ser dig, Je - ho - va, Gud, som sty - rer alt på jord.”
 til e - vig glæ - de, her - lig - hed hos Gud i ly - sets hjem.
 I e - vig fred Guds børn med ham skal bo i tu - sind år.

O, du salighedens klippe

Med overbevisning ♩ = 84-100

1. O, du sa - lig - he - dens klip - pe Je - sus ver - dens Frel - ser stor,
 2. Mod al synd da op at fæg - te, op en - hver for dyd og ret!
 3. Frem - ad, frem! Vi gla - de syn - ge, me - dens vi os træ - ge frem,
 4. Når den go - de strid - er om - me, og jeg lø - bet fuld - endt har

fra din hjord ej lad mig slip - pe, før du e - je skal vor jord.
 Sand - hed la - der os ej svig - te; sej - ren da vi vin - de let.
 stræ - be som en bør - ne - klyn - ge for i him - len nå et hjem.
 hå - ber jeg til dig at kom - me, når minger - ning er for - bi.

Kor
 1.-3. Sam - les om - kring sand - heds fa - ne; den om - ring med tro - ens magt;
 4. Da, o sa - lig - he - dens klip - pe, Je - sus, ver - dens Frel - ser stor,

før den frem på li - vets ba - ne; stå hver dag ved den på vagt.
 lad mig al - drig fra dig slip - pe, når du e - je skal vor jord.

Zions ungdom

172

Energisk ♩ = 100-120

1. Zi - ons ung-dom, Is - ræls hæ-re, frem-ad drag mod syn - den ud.
 2. Syn - dens trop - per tal - rigt sam-les for at knu - se sand-heds sag;
 3. Kæmp for li - vet; nu det gæl-der mod det on - de fast at stå.
 4. Snart vil kam-pen væ - re vun-det og ret-fær-dig - he - den drot.

Je - res pag-ter hold i æ - re, og i kam-pen gå med Gud.
 Is - ræls ung-dom, her skal kæm-pes, mo - digt frem mod fjen-den drag.
 For hvert slag en fjen- de fal - der; skridt for skridt vi sej - ren nå.
 Frem-ad, op - ad, Zi - ons ung-dom, løn - nen er et kon - ge - slot.

Is - ræls ung - dom, løft dit sværd mod al last og ondt be - gær;

husk dit krigs-råb: Våg og bed! Sej - ren vind med tro - fast - hed.

Energisk ♩. = 69-84

1. Hvem er for Herrens sag? Nu vil det vi - se sig;
 2. Vi tje - ner Him - lens Gud, vi u - for - sagt går frem,
 3. En sten, der rev sig løs fyl - der snart jor - den helt.
 4. Om he - le hel - ved's hær i ra - se - ri går frem,

vi spør - ger u - den frygt: Hvem er for Herrens sag?
 om end vi kun er få, hvem er for Herrens sag?
 Hvis hæn - der hjæl - per til? Hvem er for Herrens sag?
 Guds værk vil dog be - stå; hvem er for Herrens sag?

Vor kamp er ej en leg, thi fjen - den er på vagt,
 Om vi er på vor post, vi sej - ren vin - de skal,
 Vi vi - ser ver - dens folk vor vi - den, tro og håb.
 Lyk - sa - lig - hed og liv, og fri fra synd og død,

hans hær står kamp - be - redt, hvem er for Herrens sag?
 og kro - nen bli - ve vor, hvem er for Herrens sag?
 Vi styr - ker os med bøn. Hvem er for Herrens sag?
 alt det er sej - rens løn; hvem er for Herrens sag?

Hvem er for Herrens sag? Nu vil det vi - se sig;

vi spør - ger u - den frygt: Hvem er for Herrens sag?

Livfuldt ♩ = 92-112

1. Gå frem med tro, lad ver-den vi-de, Je-sus er vor bror,
 2. Gå frem med fred, lad ver-den se fa-mi-liens kær-lig-hed;
 3. Gå frem med kraft, lad ver-den se Guds folk i-gen på jord,

be-vidn han er Guds e-gen Søn, for-kynd hans go-de ord.
 at vi med vo-re kære kan gå frem i e-vig-hed.
 så de kan op-nå e-vigt liv ved Her-ren Je-su ord.

Gå frem med håb, med kraft, med mod til he-le ver-den ud,
 Gå frem og tjen, ja, gør din pligt og tænk ej på din løn,
 Gå frem, for-kynd hans ord om fred, om glæ-de, kær-lig-hed,

for-kynd, at al-le ver-dens børn er børn af Him-lens Gud.
 så vil du fø-le glæ-de stor i ger-ning for Guds Søn.
 så al-le, som vil hol-de ord, får liv i e-vig-hed.

Hvor stort og hvor skønt

175

Majestætisk ♩ = 80-96

1. Hvor stort og hvor skønt er ik - ke dit værk,
2. Nu skin - ner dit lys for blin - de - de folk,

du hel - li - ges Gud, ret - fær - dig og stærk.
og bøn - ner og pris er hjer - ter - nes tolk.

Hvem vil ik - ke fryg - te og æ - re dit navn?
Din dom og din sand - hed skal spre - des på jord,

Du e - ne er hel - lig og kær - lig din favn.
til stam - mer og folk vil dig pri - se i kor.

Energisk ♩ = 92-108

1. Al - le na - tio - ner Her - ren har kaldt, glæd jer og fryd jer,
 2. Før var der mør - ke, lys er nu tændt, grå - den og sor - gen
 3. Ud - valgt af Gud til tje - ne - ste her, vi vil for - kyn - de

lyt o - ver - alt. Hel - li - ge eng - le syn - ger i kor,
 til glæ - de vendt. Man - ge har ven - tet, fam - let sig frem,
 Guds ord til hver. Kom da na - tio - ner, lyt hvor I bor

sand - he - den er på jord.
 bedt for at fin - de hjem. Hvil - ket un - der
 lyt til vort glæ - des - kor.

sendt til os her - ned, sand - heds lys med fred og kær - lig - hed

vi - ser os vej - en, hvor vi skal gå, så vi kan Him - len nå.

178 Jeg går, hvor du sender mig hen

Bestemt ♩. = 48-58

1. Det er må - ske ej i kam - pens gny, ej u - de på al - far -
 2. Må - ske min Her - re vil bru - ge mig som bæ - rer af frel - sens
 3. Der sik - kert fin - des en plet på jord, hvor gø - re jeg kan lidt

vej, det er må - ske ej i røg og sky, at
 ord til en, som træ - der på syn - dens vej og
 gavn, hvor jeg kan hol - de min Frel - sers ord og

Her - ren har brug for mig. Men når han mig kal - der
 e - ne med byr - den står. O Her - re, hjælp mig at
 æ - re hans sto - re navn. Min tro på din kær - lig -

ved sin ånd til no - get at gø - re her, da
 si - ge det, som du ham vil ha - ve sagt; når
 hed o, Gud med styr - ke for - le - ner mig; jeg

vil jeg ly - digt fra den - ne stund ham tje - ne i al min
 du mig styr - ker, jeg ta - ler let de ord, du vil ha - ve
 vil stå fast, thi du for mig led, jeg al - tid vil tje - ne

færd. *Kor*
 bragt. Jeg går, hvor du sen - der mig hen, o Gud o - ver
 dig.

land og det skum - klæd - te hav. Dit ord vil jeg rå - be til

ver - den ud, jeg vil røg - te det kald, du mig gav.

Alvorligt ♩ = 69-76

Duet

1. Sand-hed vil vort sind er - ken - de, når den å - ben - ba - ret
 2. Je - sus bød: Vær tro og kær - lig, dom - mer - hverv er van - ske -
 3. Om vi el - sker bro - der, sø - ster, de - res fejl vi vil ej
 4. Kær - lig - hed vil alt hel - bre - de, skær - pe vo - re sva - ge

blir; skul - le tvivl til os da hæn - de, vogt på
 ligt; vil du væ - re ren og ær - lig, dyrk ej
 se, sor - gens tå - rer kun vi hø - ster, selv os
 syn; da jeg så min bro - ders vre - de, mi - ne

den, den straf - fen gi'r. Døm ej, thi du selv skal
 nag og an - det sligt. Ar - bejd hårdt og vær fri -
 ska - der mer' end det. Of - te har vi fejl jo
 øj - ne straks skød lyn. Hav - de mi - ne ord jeg

døm - mes, lær - tes os i vis - dom stor; for det
 mo - dig; dog hans bud ad - lyd med flid, så vær
 fun - det, små de var, for - stør - ret blev. Nu jeg
 ve - jet, tænkt på Je - su kær - lig - hed stri - dens

go - de, som for - søm - mes, sva - res må, var Je - su ord.
 tryk og al - tid ro - lig, han er med i al din id.
 øn - sker, jeg har kun - net mi - ne eg - ne mang - ler se.
 æb - le bort jeg fe - jet, alt var endt i fryd og fred.

Kor

Go - de Frel - ser, du os le - der til din bo - ligs her - lig - hed,

vi med eng - le - ne os glæ - der, pri - ser dig i e - vig - hed.

O sig, hvad er sandhed?

Udtryksfuldt ♩ = 72-96

1. O sig, hvad er sand - hed? Den æd - le - ste skat, der ej
 2. Ja sig, hvad er sand - hed? Den skøn - ne - ste dyd, hvil - ken
 3. Ty - ran - ner - nes scep - ter skal bry - des i hast, når de
 4. Så sig, hvad er sand - hed? Fra først og til sidst er den

kø - bes for rig - dom og guld. Når tro - ner - ne syn - ker i
 eng - le og folk kun - ne nå. Den fin - des i ha - vet, på
 kæm - per mod fri - hed og ret! Men sand - he - dens pil - le be -
 sum - men af alt, som be - står. Skønt him - len og jor - den om -

glem - se - lens nat, og fjen - den be - rø - ves sin
 bjerg og i by, den strå - ler fra stjer - ner - nes
 stan - dig står fast, dens grund - vold ej rok - kes, dens
 dan - nes for vist, skal sand - he - den stan - de og

væl - de så brat, vor jord skal af den bli - ve fuld.
 hæ - re i sky, en - hver den, som byt - te kan få.
 an - ker ej brast, dens kæm - per ej ku - es så let.
 ej li - de brist, den sej - rer og al - drig for - går.

Et skønt og helligt sted

181

Med alvor ♩ = 66-76

1. Dit tem - pel er, o sto - re Gud, et skønt og hel - ligt sted,
 2. Dit bud - skab, som er smukt og rent, det skøn - ne sand - heds - ord,
 3. I temp - lets smuk - ke ly - se sal vi pag - ter - ne ind - går,

og de, som hol - der dine bud, kan al - le væ - re med.
 er som en kær - lig ga - ve ment til hver en sjæl på jord.
 og ved et hel - ligt ri - tu - al for - jæt - tel - ser vi får.

I tje - ne - ste for dem, som gik før os til Pa - ra - dis.
 Dog gæl - der or - det og - så dem, som ej har kendt det her,
 Ved al - tret der og hånd i hånd, i tro og kær - lig - hed

Vi gi - ver dem, hvad selv vi fik, de syn - ger højt din pris.
 de gik til ån - de - li - ge hjem og får for - kyndt det der.
 be - seg - les vi med stær - ke bånd for tid og e - vig - hed.

Bredt ♩ = 80-96

1. Pro - fe - ten Ne - phi fik en - gang et her - ligt syn fra Gud.
 2. Og når vi le - ver her på jord, hvor fri - stel - ser vi får,
 3. Når fri - ste - ren er me - get nær, og mør - ket vi - ser sig,

Han så en jern - stang langs en flod, og vi fik det - te bud:
 og prø - vet bli'r i alt vi tror og hvor - hen end vi går:
 vor jern - stang er vor le - de - tråd, den vi - ser ret - te vej:

Jern - stan - gen er det fa - sthol - de - punkt, så stærk og fast og sand,
 thi den er or - det sendt fra Gud, til ham den os fø - re kan.

4. Og hånd i hånd ad vejen trang
 vi vandrer dag for dag.
 Med ydmyg bøn og glædessang
 vi følger tro vor sag.

5. Og målet glimter langt herfra.
 mens støt vi vandrer frem.
 Dér lyder englesang så klar
 i evigt himmelhjem.

Når jeg dine skrifter søger

183

Roligt ♩ = 66-88

1. Når jeg di - ne skrif - ter sø - ger, kæ - re
 2. Når jeg skrif - ter - ne stu - de - rer, rør min
 3. Når jeg di - ne ord kun føl - ger, kan jeg
 4. Når jeg dag - ligt læ - ser skrif - ten, vil dens

Fa - der, luk da ind i mit hjer - te
 ånd, o, Her - re Gud. Må jeg li - vets
 bed - re se, for - stå, at i - gen - nem
 re - ne hel - lig - hed læ - re mig om

me - gen vis - dom, fyld med kund - skab helt mit sind.
 lov for - nem - me, ly - digt føl - ge di - ne bud.
 dem vil ly - set, vi - se ve - jen jeg skal gå.
 sand - heds kil - de nu og i al e - vig - hed.

184 Vær velkommen, søndag morgen

Med liv ♩ = 76-92

1. Vær vel - kom - men, søn - dag mor - gen, med din him - mel - send - te fred;
 2. Hør! Nu sko - lens klok - ke ki - me, hør! Det ly - der rundt om - kring,
 3. Her i hel - lig, yd - myg an - dagt syn - ger vi vor Frel - sers pris,
 4. Her vi mø - der slægt og ven - ner og for - æl - dre kom - mer med.

vær vel - kom - men; bort med sor - gen, nu til bøn vi knæ - ler ned.
 nu er søn - dags - sko - lens ti - me, bør - ne - flok - ke strøm - mer ind.
 med vort hjer - tes at - trå frem - bragt sø - ger ham, som gør os vis.
 Hver er flit - tig, når han ken - der Her - rens vi - se ø - je - med.

Læ - rer - ne nu kær - ligt by - der os til søn - dags - sko - len hen,
 Hør, de syn - ger; o, hvor yn - digt ly - der bar - ne - stem - mens klang!
 Her fra sand - heds re - ne kil - de frit vi dri - ker li - vets vand.
 Når på plig - tens sti vi van - drer, bli - ver vi i tro - en stærk,

der med flid for os ud - ty - der sand - heds ord fra Him - me - len.
 Ren, u - skyl - dig, in - tet syn - digt hø - rer til vor sko - le - sang.
 O, hvem vil den tid for - spil - de, som i sko - len ny - des kan!
 gla - de syn - ger med hver - an - dre, thi vi ken - der Her - rens værk.

Vær vel - kom - men, søn - dag mor - gen, med din him - mel - send - te fred;

vær vel - kom - men; bort med sor - gen, nu til bøn vi knæ - ler ned.

Blidt ♩ = 54-62

1. Vi vil for-stå, men ik - ke her, hvor-for vi prø-ver li - de må;
2. Vor ger-ning der vi at - ter har; fuld-en-der, hvad vi her ej nå;
3. Vi da skal ken - de grun-den til, at vi nu tå - rer fæl-de må;
4. Gud ve - jen ved, han nøg-len har, han hjæl-per os at mål-et nå.

må - ske, når vi er Her-ren nær, at der en-gang vil vi for - stå.
 får klart at se, hvad dun-kelt var, og da, ja, da vil vi for - stå.
 hvor-for vi mø - der sor-gens spil, alt det en-gang vil vi for - stå.
 En - gang får vi på alt et svar, og der, hos Gud, vil vi for - stå.

Da stol på Gud på bør-ne - vis, frygt ej, thi han din hånd vil nå; er

ve - jen mørk, syng dog hans pris. En - gang, en-gang vil vi for - stå.

Skal vi mødes hist ved floden

186

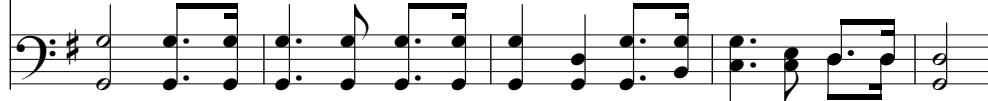
Med glæde ♩ = 60-69

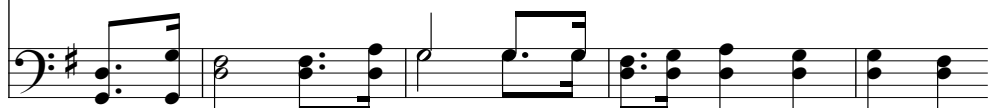
1. Skal vi mø - des hist ved flo - den, der, hvor in - gen bøl - ger
2. Skal vi mø - des hist ved stran - den, når vor rej - se er for -
3. Skal vi sam - les i Guds Him - mel og om - kring hans tro - ne
4. Skal vi mø - de vo - re kæ - re, se dem gla - de hist i -

slår, på den ly - se him - mel - klo - de, hvor ej sorg og død os når?
 bi; ka - ste an - ker nær hin - an - den i en havn for stor - me fri?
 stå, med den gla - de eng - le - vrim - mel ham lov - syn - ge højt i kor?
 gen, e - vigt sam - men med dem væ - re, al - drig skil - les ven fra ven?

Mø - des vi, mø - des vi, mø - des vi en - gang ved flo - den,

mø - des vi en - gang ved flo - den, der, hvor in - gen bøl - ger slår?

Inderligt ♩ = 72-85

1. Kær - lig - hed er ly - sets kil - de, kær - lig - hed er li - vets
 2. Kær - lig - hed er li - vets kro - ne, kær - lig - hed er ly - sets
 3. Kær - lig - hed er lo - vens fyl - de og fuld - kom - men - he - dens

rod, der - for er Guds råd så mil - de, der - for
 glans, der - for sid - der på Guds tro - ne Je - sus
 bånd, den er hvad, vor Gud vi skyl - de, den er

er Guds ånd så god, som vor Frel - ser har for -
 nu med strå - le - krans. Han, som ly - set er og
 frug - ten af hans Ånd, der - for med Guds - kær - lig -

kla - ret, ån - den selv os å - ben - ba - ret,
 li - vet, har for os sig selv hen - gi - vet,
 he - den vok - ser op om - kap Guds - fre - den,

som vi fø - ler i Guds fred og det håb, vi trø - stes ved.
 bli - ver i og le - ver ved Guds, sin Fad - ders, kær - lig - hed.
 vor - de skal vi og ved den ét med sjæ - lens bed - ste ven.

Altid frejdig

188

Roligt ♩ = 65-72

1. Al - tid frej - dig, når du går ve - je,
 2. Al - drig ræd for mør - kets magt, stjer - ner -
 3. Kæmp for alt, hvad du har kært, dø, om

Gud tør ken - de, selv om du til
 ne vil ly - se! Med et Fa - der -
 så det gæl - der! Da er li - vet

må - let når først ved ver - dens en - de.
 vor i pagt skal du al - drig gy - se.
 ej så svært, dø - den ik - ke hel - ler.

Inderligt ♩ = 42-56

1. O min Fa - der, du, som tro - ner i en
 2. I en hen - sigt vis og her - lig har du
 3. O min Fa - der, du mig lær - te ved din
 4. Når min sva - ge hyt - te læg - ges ned i

navn - løs hel - lig fred, når skal jeg dit å - syn
 mig på jor - den sat! Him - melsk byrd og slægt og
 ånd at kal - de så, men før kund - skabs - nøg - len
 jor - dens kol - de grus, Fa - der, Mo - der, lad mig

sku - e, se din nær - heds her - lig - hed?
 ven - ner, alt er skjult i glem - lens nat.
 skænk - tes, grun - den der - til dun - kel lå.
 mø - de e - der i jert kon - ge - hus!

En - gang før min spæ - de barn - dom har min
 Man - gen gang en løn - lig tan - ke hvi - sked':
 Men har dér jeg kun en Fa - der? Hør for -
 Når jeg har mit mål fuld - kom - met, hvor - for

ånd jo dvæ - let der; o min Fa - der i din
 „Du er frem - med her!“ En gang fri og sa - lig
 nuft og sand - heds svar, sig hvad jeg vil e - vigt
 I mig send - te her, kald mig hjem med fæl - les

vå - ning stod jeg tit din tro - ne nær!
 van - dred' jeg din Fa - der - tro - ne nær!
 ken - de: „Der jeg og en Mo - der har!“
 stem - me, lad mig sa - lig dvæ - le der!

Inderligt ♩ = 88-108

1. Der er skøn-hed her på jord i et kær-ligt hjem; der er fryd i
 2. Selv i hyt-ten er der fryd i et kær-ligt hjem; al-drig hø-res
 3. Ven-ligt smi-ler him-len ned på et kær-ligt hjem; hver er fyldt med

hvert et ord i et kær-ligt hjem; fred og glæ-de fin-des der,
 træt-te-lyd i et kær-ligt hjem. Ro-ser blom-strer for vor fod,
 kær-lig-hed i et kær-ligt hjem. Yn-digt ly-der bæk-kens sang,

him-len sy-nes jor-den nær; skæb-nen er så blid og kær
 jor-den er en ha-ve god, li-vet kun en glæ-dens flod
 hvert et ord har lif-lig klang, sa-lig er vor him-mel-gang

i et kær-ligt hjem. Kær-ligt hjem! Kær-ligt hjem!

Ti-den rin-der yn-digt hen i et kær-ligt hjem.

O kærlighed, det største bud

191

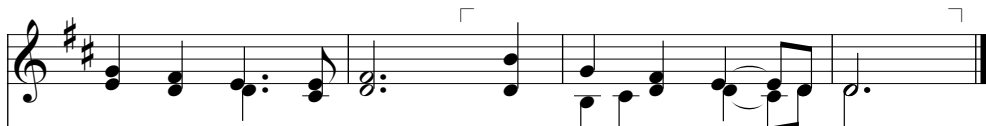
Roligt ♩ = 66-88

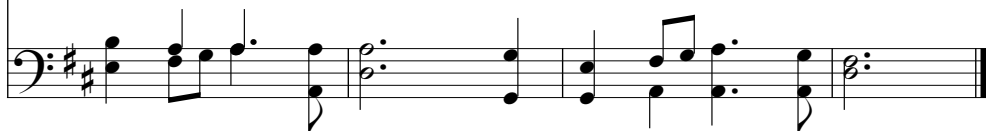
1. O kær - lig - hed, det stør - ste bud, som selv i mod - gang
2. O kær - lig - hed så ren som sne, den Kri - stus of - te
3. O kær - lig - hed, som ræk - ker hånd, som knyt - ter stær - ke
4. O Her - re, giv mig kær - lig - hed til al - le, du har

hol - der ud, når tro jeg tje - ner Him - lens Gud, kom
lod os se, der si - ger: „Lad din vil - je ske“ kom
hjer - te - bånd og fyl - der mig med fre - dens ånd! Kom
sendt her - ned, og lad den e - vigt va - re ved. Kom

fyld min sjæl i dag, kom fyld min sjæl i dag.

Hjemmet bliver Himlen lig

Med glæde ♩ = 88-108

1. Hjem - met bli - ver Him - len lig, hvis der er kær - lig - hed.
 2. Vor fa - mi - lie glæ - des ved fa - mi lie - aft' - nens fred.
 3. Hjem - me dag - ligt be - der vi, det når til hjer - tet ind.

Gud vel - sig - ner os der - i med lyk - ke og med fred.
 Kær - lig - hed får bed - re kår, vi lys og sand - hed får.
 Skrif - ten tro - fast vi stu - de - rer, styr - ker sjæl og sind.

Var - me, tryg - hed, sik - ker - hed, god - hed og for - tro - lig - hed
 Her for - æl - dre vi - ser vej, bør - ne - ne de glæ - der sig,
 Syn - ger til Guds pris og be'r: „Fa - der hjælp os nu og her,

ska - bes her, mens vi går frem i - mod vort him - mel - hjem.
 ly - digt al - le stræ - ber frem i - mod vort him - mel - hjem.
 så vi al - le kan gå frem i - mod vort him - mel - hjem.”

Ingen er så tryk i fare

193

Kirken kan på grund af licensbegrænsninger ikke udgive denne musik i dette format.

Tekst: Caroline V. Sandell-Berg, 1832–1903, dansk 1891

Musik: Svensk melodi 19-årh.

L&P 61:36

SI 145:9, 14–20

194 Vores familie kan være sammen for evigt

Livfuldt ♩ = 80-96

Forspil

Enstemmigt

1. Jeg har fa - mi - lie her på jord, hver og en er
 2. Den tid, jeg le - ver her på jord, for - be - re - der

god mod mig. Vi vil så ger - ne væ - re sam - men
 jeg mig ved at gif - te mig i Her - rens tem - pel

i al e - vig - hed. Vo - res fa - mi - lie kan væ - re sam - men
 for al e - vig - hed.

for e - vigt, si - ger Gud, vor Her - re, han har vist mig,

hvor - dan jeg kan bo med fa - mi - lien i al e - vig - hed, for

1.
 Gud, han vi - ste mig hvor - dan.

2.
 dan.

Jeg er Guds kære barn

Inderligt ♩ = 80-96

1. Jeg er Guds kære barn, og han har sendt mig her,
 2. Jeg er Guds kære barn med øn - sket stærkt og rent:
 3. Jeg er Guds kære barn, vel - sig - nel - ser jeg får,

har gi - vet mig et jor - disk hjem, med far og mor så kær.
 at jeg en dag for - står hans ord, og før det er for sent!
 hvis jeg hans vil - je gør hver dag, til ham en - gang jeg når.

Led mig, før mig, gå du med mig, hjælp mig fin - de vej,

lær mig hvad jeg gø - re må, for hjem til Gud at nå.

Jeg ved min Fader lever

196

Blidt ♩ = 76-96

Enstemmigt

1. Jeg ved min Fa - der le - ver, el - sker
2. I tro jeg her på jord skal føl - ge Guds

mig, og ån - den hvi - sker det til mig og
plan, og ån - den hvi - sker det til mig og

si - ger, det er sandt og si - ger, det er sandt.
si - ger, at jeg kan og si - ger at jeg kan.

Hold Guds befalinger

Æbødigt ♩ = 46-63

Duet
Hold Guds be - fa - lin - ger Hold Guds be - fa - lin - ger, thi det gi - ver

tryg - hed, thi det gi - ver fred. Han vil vel - sig - ne dig.

Han vil vel - sig - ne dig. Her - rens pro - fet har sagt: Hold Guds be -

fa - lin - ger, thi det gi - ver tryg - hed og fred.

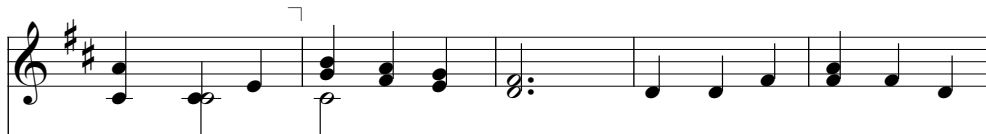
Lær mig at leve i lyset

198

Respektfuldt ♩ = 84-100

1. Lær mig at le - ve i ly - set af ham, ham som tog
 2. Kom lil - le ven, lad os læ - re, hvor - dan li - vet bør
 3. Fa - der i Him - len hav tak for i - dag, tak for din

på sig vor synd og vor skam. Lær mig at ken - de vor
 le - ves, så vi kan en - gang kom - me til - ba - ge til
 hjælp, når vi støt - ter din sag. Gla - de vi pri - ser dig,

Her - re og Gud. Lær mig, lær mig at føl - ge hans bud.
 Her - ren vor Gud. Al - tid, al - tid vi føl - ge hans bud.
 Her - re og Gud. Sam - men, sam - men vi føl - ger dit bud.

Ærbødig $\text{♩} = 46-56$

Duet

Som jeg har el - sket, el - sker hver - an - dre;

lyd min be - fa - ling: El - sker hver an - dre!

Der - på skal ken - des, om I vil mig føl - ge:

At I vil el - ske hver - an - dre!

Som søstre i Zion

200

(Kvinder)

Resolut ♩ = 88-108

1. Som sø - stre i Zi - on vi sam - men vil tje - ne,
 2. En ger - ning for eng - le Guds død - re er gi - vet,
 3. Be - ta - gen - de ud - syn, vid - un - der - lig ger - ning,

ved ar - bejd' og flid vil vi sø - ge Guds hjælp.
 og det - te vort kald vil vi hæv - re på jord:
 hvis vi den op - fyl - der i hand - ling og ånd.

Vi byg - ger hans ri - ge med hjer - ter - ne re - ne.
 At tje - ne med mild - hed og ind - sigt i li - vet,
 Ja, kun gen - nem ån - den, den him - mel - ske hvi - sken,

Vi lin - drer den sy - ge og sorg - ful - de sjæl.
 vel - sig - ne og si - ge op - løf - ten - de ord.
 vil vis - dom - men sty - re den hjæl - pen - de hånd.

Bestemt $\text{♩} = 60-76$

1. Kom, Is - ra - els æld - ster! for - e - ne - de vi
 2. Vel hø - sten er stor og kun fol - ke - ne få,
 3. Så kal - der på sto - re og kal - der på små

bør le - de de fald - ne fra mørk - he - dens sti,
 men er vi for - e - net, da vil vi for - må
 at om - ven - de sig og i då - ben ned - gå.

at frel - se og sa - lig - hed de må op - nå
 til Is - ra - els stæ - der på jor - den gå ud
 Ja, kal - der på hed - ning og jø - de til fest,

og fyld - te med glæ - de til Zi - on hjem - gå.
 og sam - le blandt klin - ten al hve - den til Gud.
 ind - byd dem fra Je - sus at bli - ve hans gæst.

Til Ba - by-lon, til Ba - by-lon vi si - ger far - vel,

i E - fra - ims land vi vil fry - de vor sjæl.

Kom, alle I Guds mænd

Frejdigt ♩ = 63-80

1. Kom al - le I Guds mænd, som har an - ta - get mag - ten,
 2. Kom I ad - spred - te får og lyt nu til vor hyr - de,
 3. Vend om og bli - ver døbt og få al synd af - tvæt - tet.
 4. Når prø - ven er for - bi, og trængs - ler - ne er end - te,

gå i - blandt fol - ket hen og før dem ind i pag - ten.
 med vun - der - ne han står, han bar den he - le byr - de.
 Guds Søn har fri jer købt, få je - res synd ud - slet - tet.
 vi fra al træl - dom fri op - stan - del - sen kan ven - te.

Det sid - ste dag - værk er be - gyndt, os e - van - ge - li - et for - kyndt,
 Thi hvad pro - fe - ter før har sagt, I snar - ligt her vil se fuld - bragt,
 Ja, kast blot je - res sorg på ham, Gud el - sker Zi - on som sit Lam
 I Je - su nær - hed vi skal bo og le - ve ef - ter Je - su tro

som fø - rer hjem til Zi - on i fryd og fred.
 og kom - me hjem til Zi - on i fryd og fred.
 og fø - rer jer til Zi - on i fryd og fred.
 et tu - sind år i Zi - on i fryd og fred.

Guds gode Helligånd

203

Blidt ♩ = 60-80

The image shows a musical score for the hymn 'Guds gode Helligånd'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Blidt' with a quarter note equal to 60-80 beats per minute. The lyrics are in Danish and are printed below the vocal line. The first system contains three lines of lyrics, and the second system contains three lines of lyrics. The music is written in a simple, hymn-like style with block chords and moving lines.

1. Når Guds go - de Hel - lig - ånd brin - ger sand - hed til vort sind,
2. Let Guds go - de Hel - lig - ånd hvis - ker om - sorgs - ful - de ord,
3. Hel - lig - ån - dens stil - le kraft trøs - ter sjæ - le - ne i nød.

fø - res vi ved Je - su hånd i en sa - lig til - stand ind.
bør vi lyt - te til hans råd. Det er frel - sens kraft på jord.
Lad os re - ne stå pa - rat til hans hjælp i liv og død.

Tekst: Penelope Moody Allen, f. 1939. © 1985 IRI

Musik: Martin Shaw, 1875–1958. © 1915 by J. Curwen & Sons, Ltd.

Trykt med tilladelse fra G. Schirmer, Inc., agent i USA. Kopiering uden skriftlig tilladelse fra indehaveren af ophavsretten er forbudt.

Moroni 10:5–7

L&P 11:12–14

Guds omsorg

204

Ærbødig $\text{♩} = 72-84$

Enstemmigt

1. Når vi står ved mor-gen-gry, mens vor sol står op på - ny,
2. Kær - lig om - sorg, klo - ge ord, føl - ger di - ne børn på jord.

The first system of music consists of a treble and a bass staff. The treble staff has a key signature of two sharps (F# and C#) and a 4/4 time signature. It contains a melody with eighth and quarter notes. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The lyrics are written below the treble staff.

fø - ler vi den kær - lig - hed Her - ren sen - der til os ned.
Vo - res hjer - te ræk - ker ud i tak - nem - lig - hed mod Gud.

The second system of music continues the melody and accompaniment from the first system. It features a treble and a bass staff with the same key signature and time signature. The lyrics are written below the treble staff.

Tekst: Marie C. Turk. © 1951 IRI

Musik: Willy Reske, 1897-1991. © 1951 IRI

Sl 68:20

Sl 36:8

Vi lytter til profetens røst

Hurtig ♩ = 84-100

1. Vi lyt - ter til pro - fe - tens røst og or - det sendt fra Gud.
 2. Pro - fe - tens stem - me ly - de vil ud o - ver land og by,
 3. Så lad os syn - ge fry - de - sang og pri - se Her - ren stor,

Han be - der os med kær - lig - hed at føl - ge al - le bud.
 og al - le folk skal hø - re e - van - ge - li - et på - ny.
 som at - ter gen - nem sin pro - fet nu ta - ler til vor jord.

Vor Frel - ser har ham kal - det til at brin - ge ly - set frem,
 Hans ord skal stå som vid - ne om, hvad hver pro - fet har sagt,
 Kom lad os lyt - te, gi - ve agt og sta - dig frem - ad gå

så vi kan fin - de ve - jen hen til Him - lens ly - se hjem.
 som kal - det blev i for - dums tid og har os sand - hed bragt.
 til vi en dag i hel - lig - hed kan for Guds tro - ne stå.

Text: Marylou Cunningham Leavitt, f. 1928.

Music: Darwin K. Wolford, f. 1936.

© 1979 Sonos Music Resources. Brugt med tilladelse.

Denne salme må kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommerciel brug i kirke og hjem.

L&P 1:38; 68:4

L&P 112:30-32

Vend dit sind

206

Kvikt ♩ = 80-96

1. Vend dit sind, for Her - ren kom - mer, Ma - la - ki - as
 2. I den sid - ste tid E - li - as vil for - ny den
 3. Vend dit hjer - te mod for - æl - dre for - tids æt i
 4. Vend dit sind mod bør - ne vrim - len, frem - tids-slægt i

bød en - gang. Vend dit hjer - te, lad be - re - de Her - rens
 sto - re plan. Han dig læ - rer og på - min - der om de
 slæg - tens ånd. Led i bø - ger til du fin - der og i
 pagt med Gud. Må de ved dit liv - og lev - ned, tem - pel -

værk, som e - vigt le - de slæg - ter frem med glæ - des - sang,
 løf - ter, som dig bin - der til en slægt i e - vigt - hed.
 tem - plet sam - men - bin - der i et e - vigt slægt-skabs-bånd.
 ger - ning alt du ev - ned, e - vigt glæ - des ved hans bud.

Tekst: Paul L. Anderson, f. 1946. © 1983 Paul L. Anderson og Lynn R. Carson

Musik: Gaylen Hatton, f. 1928. © 1985 IRI

Denne salme må kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommerciel brug i kirke og hjem.

L&P 138:46-48
 L&P 128:17-18, 22-24

Med glæde ♩ = 80-96

1. Skønt hår - de prø - ver tru - er dig, hold ud, Guds
 2. Skønt ver - dens pres os knu - ger her, fø - ler vi
 3. Hvis ret - færd hol - der os for nar, hvis fjen - den

folk på æ - rens vej. Snart vil op - stan - del -
 dog, den tid er nær, hvor Je - sus selv i
 ø - de - lagt os har, vil Her - rens løf - ter

sens glædes bud spre - de sit lys og sand - hed
 her - lig - hed med him - lens ska - rer da - ler
 stå ved magt, alt hvad han lo - vet har og

ud, spre - de sit lys og sand - hed ud.
 ned, med him - lens ska - rer da - ler ned.
 sagt, alt hvad han lo - vet har og sagt.

4. Skønt Satan raser på vor jord,
 fast står dog profetiens ord,
 det opfyldt er, som Gud har sagt,
 Djævlø skal bøje for hans magt,
 djævlø skal bøje for hans magt.

6. Helliget blive Herrens navn,
 trofaste tjenere gør gavn
 ved at forkynde på vor jord
 frelse og nåde ved Guds ord,
 frelse og nåde ved Guds ord.

5. Lad os af hjertet prise God,
 lad os i glæde synge ud,
 skønt krig og ufred finder sted,
 Kristus har sagt: "Hos mig er fred."
 Kristus har sagt: "Hos mig er fred."

7. Værket, forunderligt og stort,
 skønt ej af hænder det er gjort,
 stenen, som ruller frem på jord,
 bliver et kongedømme stort,
 bliver et kongedømme stort.